

Ganja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

"Daddy, I hope this is our lucky year!"
—Bobby.

We join Bobby in his hope and prayer.

"May 1945 be our lucky year!"

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926 v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927 v državi Illinois

Slovenian Women's Union of America

Organized Dec. 19th 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927 in the State of Illinois
Member of: National Council of Catholic Women
Canadian American Council on International Relations
Common Council for American Unity

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prisland, 1034 Dillingham Ave. Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica First Vice President
Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Rasket, 305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago, Ill.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio
Mrs. Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
Mrs. Pauline Ozbolt, 2029 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board
Mrs. Frances Susel, predsednica, 15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Ivanka Zakrajsek, 6059 — 68th Rd., Ridgewood, N. Y.
Mrs. Marica Kopach, 1217 So. 61st St., West Allis, Wis.
Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.
Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina \$2.00 na leto. Za članice SZZ \$1.20 na leto
Subscription price \$2.00 per year
Members of the SWUA \$1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"

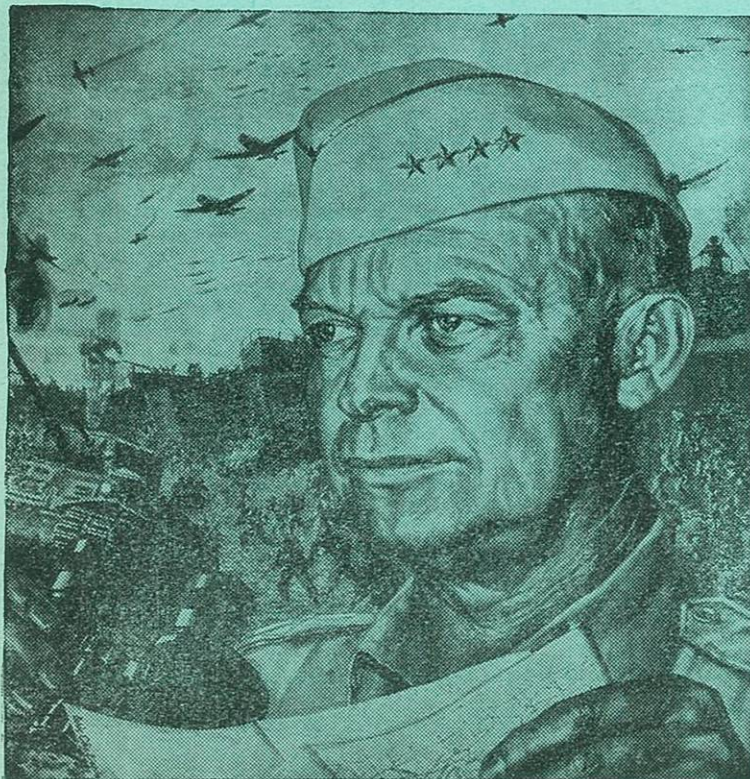
6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Editorial Office:
ALBINA NOVAK, Editor
6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Telephone ENDicott 5882

Entered as Second-Class Matter June 28, 1929, at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August
24, 1912.

Prosvetni odsek—Educational Committee
Mrs. Albina Novak, Urednica in upravnica "Zarje,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio
Miss Gladys Buck, 10036 Ave. L., So. Chicago, Ill.

Odbor za Mladino in razvedrilo—Youth & Recreation Board
Director of Drill Teams and Clubs:
Albina Novak, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Director of Juvenile Department:
Frances Bogovich, 6701 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio
Director of Sports:
Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Ill.

OUR GREAT LEADER GEN. "IKE" EISENHOWER

In moments of crisis involving the safety of our native land, the American people have invariably rallied against the danger with courage, faith and resolution.

For the past three years we have been in one of these crises, perhaps the greatest in our history. On the battlefield and on the home front men and women are daily making sacrifices so the freedom in our way of life may be preserved.

All of us profoundly trust that soon the world may be restored to a just peace. Until we can, with God's help, bring about that happy realization of our dreams, each of us must seek incessantly for ways and means by which the value of our services of our country may be enhanced. Right now we can do so by buying War Bonds. Let's make this particular victory a quick and decisive one.

COVER PAGE

This month we have on our cover page the picture of Robert Ted Dicke, 2-year-old son of Lieutenant (j. g.) and Mrs. Robert J. Dicke (former Hermine Prisland).

Lieutenant Robert J. Dicke of the United States Navy, was associated with the University of Wisconsin as a research assistant in the Department of Economic Entomology where he completed his thesis pertaining to the development of insecticides. He received his Doctor of Philosophy degree in 1942.

Since June 1943 Lieutenant Dicke has been stationed overseas where he supervises malaria control at a Navy Base.

Mrs. Dicke and Bobby have been making their home with her parents, Mr. and Mrs. John Prisland in Sheboygan, Wisconsin.

MARIE PRISLAND:

NA PRAGU NOVEGA LETA

Kako čas beži! Komaj se malo razgiblujemo, malo podebatiramo, nekoliko potožimo, pa je leta konec.

Pričetek novega leta nam daje povod, da razmišljamo o bodočnosti, ki bo važna ne samo za nas in naše družine, pač pa tudi za našo organizacijo — Slovensko Žensko Zvezo.

Ob novem letu mnogi delajo načrte, sklepajo resolucije in napravljajo sklepe, kaj vse bodo storili, da bo novo leto boljše od prejšnjega. Ko leto mine, je vse pri starem. Na mestu je torej, da se vprašamo, zakaj nismo bili uspešni?

Prva in največja zapreka neuspešnosti je, pomanjkanje dobre volje. Če je človek zdrav, mu je odprt ves svet. Vsega se lahko loti, povsod najde uspeh, če ima dovolj dobre volje in vere v svoje delo. Le tisti, ki veruje, da bo uspešen in ki poseda dobro in resno voljo nekaj storiti, bo končno dosegel svoj cilj. Kdor pa vidi in šteje vsak svoj korak, komur je vsak napor pretežak, da bi ga napravil zase, za društvo ali za koga drugega, ne bo prišel daleč. Uspešni ljudje se ne zadevajo ob vsak kamenček na potu, pač pa gredo s svojim delom naprej, neg'ede na trud, na skrb in izgubo časa. Pri narodnih delavcih je škoda le ta, da naš narod dovolj ne upošteva ljudi, ki se dobrovoljno in nesebično trudijo za napredek med nami. Zato se mnogi naveličajo nehvaležnega dela in tako se znajdemo pred dejstvom, da primanjkuje dobrih društvenih odbornikov.

“Navdušenost za društvene seje pojema,” poročajo odborniki vseh slovenskih organizacij. Bili so časi, ko smo smatrali društvene seje za važen shod in smo komaj čakali, da je prišla taka seja naokrog. Med člani ali članicami je bila kar tekma, kdo bo izvoljen v odbor in kak “stolček” bo dobil. To je pač bilo takrat, ko smo bili “še mladi” in smo kot priseljenci bili navezani sami nase. Takrat je bilo v posebno čast, če je bil kdo izvoljen za predsednika ali tajnika društva. Po dolgih letih je ta čast na svojem sijaju precej obledela, a dolžnosti so pa še vedno iste.

Kot v prvih letih Slovenske Ženske Zveze, tako tudi letos potrebujemo marljive, navdušene in skrbne odbornice pri krajevnih podružnicah. Celó bolj jih potrebujemo kot kdaj poprej. Zveza ni več majhna organizacija; ne udeležuje se samo na enem polju, pač pa skuša izvršiti kolikor mogoče veliko dela, ki je v korist slovenskemu narodu in v ponos Zvezinim članicam. Za tak program je pa treba pridnih in vestnih delavk.

Pri podružnici sta posebno pomembni predsednica in tajnica. Predsednica je glava podružnice, tajnica pa njena duša. Predsednica je odgovorna za lep razvoj in za dobro medsebojno razumevanje, da podružnici, tajnica ima pa v oskrbi vse članice, gleda, da je čim manj suspendiranih ter da podružnica v članstvu narašča. Važne so tudi ostale odbornice, saj vemo iz skušnje, kjer je živ in delaven ves odbor, podružnica raste in se lepo razvija, kjer pa odbor dremlje, pa tudi članstvo spi.

Največja gonilna sila, pa naj bo pri posamezniku, pri društvu ali pri organizaciji je — idealizem. Kdor veruje v ideal, ki si ga postavi, bo delal in se pehal zanj, kdor nima idealov, je duševno mrtev človek. Če delamo za svoj ideal, lahko ustvarjamo tudi v najtežjih okolščinah nekaj

lepega, nekaj velikega. Idealizem ne pozna ne meje, ne žrtev, drži človeka po koncu in mu daje pogum, da premaga vse težkoče. Celó nehvaležnost, ki je mnogokrat edino plačilo za narodno delo, ne spravi v malodušnost človeka, ki veruje v ideal.

Lep zgled idealizma so nam dale ustanovnice naših podružnic. Če bi te žene ne imele idealov in vere v žensko zmožnost in podjetnost, bi danes ne bilo naše Zveze. Hvaležne smo tem pogumnim rojakinjam po vseh naselbinah, ki so s svojo idealnostjo in dalekovidnostjo ustanovljale podružnice ter rahljale grudo, da je vsejano seme hitrejše vsklilo. S hvaležnostjo se spominjamo tudi poznejših delavk, ki so in ki še obdelujejo Zvezino polje, da vsako leto rodi lepši in obilnejši sad.

Da ima Zveza idealno članstvo, je jasno. Kako bi drugače bila naša organizacija tako velika, če bi je članstvo ne gradilo vsa ta leta?! Tisoče članic je v njej pustilo vtis svojega nesebičnega dela, ki ne bo nikdar izbrisano. Ker vsaka članica razume, da SZZ ni kaka “inšurenca družba” pač pa, da je ustanovljena v prvi vrsti zato, da imamo Slovenke nekaj, kar nas druži od enega konca Amerike do drugega, da v tej svoji organizaciji združene delamo za tiste ideale, ki so bili sveti našim materam, ki so dragi nam in katere bomo zapustile kot narodno dedščino svojim hčerkam, zato je Zveza lahko izvršila ogromno, konstruktivno delo tekom svojega obstanka. Vzgoja mladine, medsebojna pomoč v boleznih in trpljenju, gojitev izobrazbe in kulture, družabnost in dobrodelnost so jasne točke v Zvezinem programu. To delo Zveza ne vrši samo eno leto ali kadar je potreba posebno velika, pač pa vršimo naš človekoljuben program zdaj že polnih 18 let.

Ko je bilo naznanjeno, da pride v Ameriko ladja iz Jugoslavije, da naloži potrebščine za tamošnje nesrečne narode, so bile Zvezine članice zelo aktivne pri zbirki obleke, obuvala in hrane kot je razvidno iz seznama imen, ki jih objavlja reliefni odbor in iz poročil v Zarji. Prva pošiljatev sicer ne bo šla direktno v Slovenijo, a usmiljeno srce ne vpraša, kdo potrebuje, ker mu krščanska dolžnost narekuje, da mu je vsak v potrebi — brat in sestra. Da bodo naše članice s posebno energijo pomagale pri nadaljnjih zbirkah, sem prepričana.

Vidite torej, drage sestre, da bomo to leto potrebovali mnogo pridnih delavk — v kampanji za nove članice, pri zbiranju pomoči za naše nesrečne brate in sestre v stari domovini in pri delu za Šolninski in dobrodelni sklad, ki ga zbiramo, da bomo z njim pomogle kakemu revnemu, pa nadarjenemu slovenskemu otroku do višje izobrazbe in kakemu ubožnemu otročičku v stari domovini do koščka kruha in obleke. To so lepi in plemeniti nameni, ki so dragi vsakemu ženskemu srcu, ki je vedno odprto za vse, kar je dobrega. V tem pogledu torej pozdravljam vse odbornice, ki bodo letos vodile krajevne podružnice ter upam, da bodo sodelovale kar bo v njih moči pri Zvezinem človekoljubnem programu. Pozdravljam tudi članstvo ter ga spet vabim naj se udeležuje in pomaga pri vseh Zvezinih podvzetjih, ker brez pomoči članstva, je še tako dobra ideja neizvedljiva. Le v slogi in skupni vzajemnosti je uspešnost!

Končno prav iskreno želim vsem odbornicam in članicam Zveze veselo in zadovoljno leto 1945. Vsem skupaj želim ljubega zdravja, mnogo potrpljenja ter trdne vere v boljšo bodočnost. Dal Bog, da bi letos nehala vojna pobesnelost, da bi se končno vrnili domov naši dragi, katere tako zelo pogrešamo. Dovolj strašen in dolg je križev pot, ki ga svet hodi že toliko let in skrajni čas je, da se vojno klanje neha, da bomo prihodnje leto lahko voščili vsemu svetu z mirno zavestjo: SREČNO, ZADOVOLJNO IN BRATOLJUBNO NOVO LETO, VSEM NARODOM SVETA!

IVAN ZUPAN:

OB NOVEM LETU

Novo leto, oj povej vsem,
kaj prinašaš nam seboj?—
Zopet žalostne le dneve
in bridkosti vseh nebroj?

Saj ti, ljubo novo leto
bodi nam usmiljeno!
Z upanjem nas vse tolaži:
Konec vojne letos bo!

Leto zmage in veselja
naj bo — štirideset pet;
v zgodovini te proslavljal
bo za vedno širni svet.

Leto novo, le povej to
našim fantom prek morja,
jih pozdravi, jim obljubi:
da bo letos vsak doma!

OB LETOŠNJEM NOVEM LETU

Leto 1944 je zatonilo v svoj zaton in nastopilo je novo leto 1945!

Kaj naj napišemo v naši "Zarji" za voščilo našim članicam in njihovim družinam v novem letu: Ali naj leto za letom ponavljamo stare, banalne izraze o sreči in veselju, česar vsega je sedaj tako malo med trpečim človeštvom?

Do zadnjega časa smo imeli Slovenci v domovini, kjer je bila rojena pretežna večina nas, malone samo kmetско prebivalstvo. Srednjega stanu je bilo bolj malo, visokega stanu pa sploh nismo poznali, zato tudi nismo poznali onega suženjstva, v katerem je živel ženski svet v narodih s številnimi srednjimi sloji in plemiški stanovi. Proti koncu stoletja se je pričelo šele ženski svet zavedati svojega dostojanstva, jelo se je učiti in iskati poklicev ter močiti se se po svojem srcu in svoji volji, ne po volji in izbiri njih varuhov.

Tudi me, slovenske žene in mladenke v Ameriki smo se prebudile ter ustanovile po pobudi in prizadevanju naše spoštovane glavne predsednice Mrs. Marie Prislund, našo Slovensko žensko zvezo, ki je danes dika in ponos slovenskega ženstva v Ameriki. Žene imajo svoj karakterističen pogled na življenje in imajo tudi one vso pravico kot državljanke razmotrivati o vseh javnih vprašanjih. So stvari, za katere so žene posebno pristojne, a ženska organizacija je potrebna, da daje tem stvarim poudarek v javnosti.

Ob letošnjem novem letu in ob velikih dogodkih, ki drviijo mimo nas, se obvežimo, da se bomo udeleževale

povsod, kjer bo šlo za bodočo srečo človeštva in za trajni mir. Naša dolžnost je, da delujemo v političnih strankah, v socialnih in drugih organizacijah vzajemno z moškimi.

Kadarkoli se pojavljajo pred nami vprašanja rešitve socialnih problemov, se vedno vprašajmo: ali rešitev, ki je v prid širokim masam naroda ali rešitev v prid majhni skupini privilegirancev? Slovenske žene, včlanjene v Slovenski ženski zvezi, se zavedajo važnosti teh tekočih vprašanj in nanje dostojno odgovarjajo!

* * *

So pa še druge stvari, katerih bi se morala spominjati ob zatonu leta vsaka žena in dekle in obljubiti, da bo z novim letom pričela novo življenje.

Vsak človek in zlasti žena si želi, da bi marsikaj mogla pozabiti, kar se kot težka peza obeša na njen spomin. In ker tega ne more, kakor bi rada, zato so ji vsakdanje zahteve življenja težke. Ne more jih vršiti s polno močjo, zato tudi ne čuti popolnega veselja, ki ji ga družinsko življenje vsak dan nudi. A vsakdanje delo je najuspešnejše sredstvo, ki vodi v pozabo. — Med najtežjim, kar iz preteklosti sega po našem spominu v sedanost in kar bi prav posebno rade pozabile, je težka srčna boleost. Vse vemo, da se srcu ne da ukazovati. In vendar velja tudi tukaj, da hodimo naprej, ne postajamo in se ne oziramo niti v mislih, ker to nam samo osveži rane, ki so se vsaj deloma zacelile. To tiho srčno trpljenje naj nas spremlja kot težak tovor od včeraj do danes, od danes na jutri! Skušajmo ga zapreti kot tiho svetišče, ki ga osvetljuje sonce dela vsakega novega dne in ga končno za trajno osvetli blesk naše srečne bodočnosti.

Zelo rade nosimo s seboj v trajnem spominu cele stvari, ki so tako malenkostne, da niso niti vredne našega spominjanja in bi bilo zanje same boljše, da jih pozabimo. Žalitve, prevare, nesreče, ki smo jih same zakriville ali izzvale si laste enako pravico kakor resnične velike nezgode v preteklosti. One zahtevajo trajnega spomina, ki naj povzroči osvetlo, maščevanje, kazni, ki pa bi prav za prav morala zadeti nas same. Taki spomini so težke ovire za veselo delo, veselega dela pa potrebuje žensko življenje. Zato si ob letošnjem novem letu obljubimo: v pozabo s temi neprijetnimi spomini!

Ako nam je boleost, katere bridek spomin nam gloda na srcu, zakrivil bližnjik, le pozabimo tak spomin! S tem si oprostimo notranjost samolastnih maščevalnih misli in pridobimo srčni mir. Ako imamo v lastni preteklosti poravnati zamudo, nepravilnost, krivico, obračunajmo naglo med lastno vestjo in božjim usmiljenjem, potem pa naprej z resnim delom k resnemu življenju! V vestni vršitvi vsakdanjih dolžnosti kot matere, žene, gospodinje, sestre in neveste se nam nudi prilika, da z neprodinim zastorom pozabe zagrnmemo težko preteklost.

Vendar pa ima ta stvar kakor vsaka druga stvar, tudi svojo jasno stran. Vsak človek nosi iz svoje preteklosti marsikaj nepozabljeno in v popolni svežosti do smrti. Vse, kar koli je vredno hraniti, vse, prav vse skrbno shrani v zakladnici svojega srca in svojega spomina. Vse dobro, lepo, blago, plemenito v preteklem življenju, naj v sončnem spominu ožarja mrko sedanost in nesrečo v kateri se nahaja vprav zdaj vesoljni svet. Iz enega srečnega in jasnega dneva v preteklosti nastane lahko cela vrsta sončnih dni v našem spominu, iz katerih črpamo moč in srčnost v današnjih časih žalosti in malodušja.

V gornjem je navedenih nekaj misli ob letošnjem novem letu. Nahajamo se v težkih in izrednih časih, zato je morda tudi nekoliko izredna naša novoletna poslanica ter se je ne more primerjati z običajnimi voščili srečnejših preteklih let. — Zavedajmo se, da se v svetu doigrava strašna žaloigra, pri kateri nastopajo igralci, ki so izšli iz blagoslovljenega ženinca naročja. Zavedajmo se, da se javlja na obzorju doba miru in povojne rekonstrukcije, pri kateri se moramo dejansko uveljaviti z vso silo svoje volje in svojega dela!

S temi dejstvi pred očmi želi uredništvo "Zarje" vsem članicam naše velike ženske organizacije srečno in blagoslovljeno novo leto 1945!

Naša kampanja

JOSEPHINE
MUSTER,
voditeljica:

Naslov tega članka je že sam na sebi vabljuv, kakor, da bi kdo vam rekel: DOBRODOŠLE! in to je v resnici pozdrav, s katerim naznanjamo začetek naše kampanje za nove članice.

Dekleta in žene, mlade in starejše, kličemo vam: dobrodošle v našo veliko in močno armado. Sedanjim članicam pa priporočam sledeči dve obljudi:

- 1.—Potrudite se vpisat vsaj eno novo članico.
- 2.—Udeležite se vsaj ene seje tekom leta!

Kampanja se bo vršila po kvotah, katere so bile razpisane za vsako podružnico na podlagi števila članic.

V Zarji bo priobčena Častna Lista in vsak mesec boste lahko brale, katere podružnice so dosegle svojo kvoto.

Pridne agitatorice bodo deležne lepih nagrad, kakor tudi podružnice, ki se bodo odlikovale v tej kampanji. Kakšne nagrade bodo, se bo odločilo na seji glavnega odbora direktoric, ki se vrši koncem meseca januarja in bo podružnicam takoj naznanjeno, da boste na jasnem in nato tudi v Zarji. Uverjene bodite, da bodo mične nagrade, zato nikar ne čakajte ali odlašajte, temveč pojdite takoj na delo, do svojih znank in prijateljic ter tudi do svojih sorodnic, na katere se rado pozabi, ker človek vedno misli na druge, na svoje pa pozabi.

Znano vam je, da v mladinski oddelek se sedaj sprejema deklice od rojstva do 18 let starosti in asesment je samo deset centov na mesec, v slučaju smrti se pa izplača do sto dolarjev k pogrebnim stroškom. V odrasli oddelek se pa sprejema članice do 50 let starosti. Tajnice vam bodo tudi radevolje pojasnile o našem razredu B, v katerem se mladina lahko zavaruje za večjo svoto.

Naj zaključim s toplo željo, da bi vsaka članica vpisala vsaj eno novo članico tekom kampanje, ker z vašim sodelovanjem bomo prav gotovo dosegle sijajni uspeh in to je naš cilj v tej kampanji!

PRISPEVKI ZA ŠOLNINSKI IN DOBRODELNI SKLAD

Rev. Mathias J. Butala, župnik fare sv. Jožefa in duhovni vodja KSKJ, Joliet, Illinois	\$ 20.00
Amerikanski Slovenec, tiskarna, Chicago, Ill.	10.00
Podružnica št. 1, Sheboygan, Wisconsin	74.00
Podružnica št. 20 Joliet, Illinois	116.00
Podružnica št. 23, Ely, Minnesota	10.00
Mrs. Marie Nezbeda, članica podružnice št. 105, Detroit, Michigan	5.00
Mrs. Rose Tekavec, št. 32, Euclid, O.50
Od prej na rokah	1,128.12
Skupna svota do 10. decembra 1944	\$1,363.62

Najlepša hvala podružnici št. 1, Sheboygan, Wisconsin, ki je nabrala lepo svoto \$74.00 in prodala večje število knjižic.

Prva podružnica, ki je poslala deset dolarjev za prodane tikete je bila podružnica št. 23, Ely, Minnesota.

Podružnica št. 20, Joliet, Illinois, je pa izročila sijajno svoto \$116.00, kar je največja svota od ene podružnice doslej.

Upam, da bodo ostale podružnice sledile lepim zgledom teh podružnic in se velikodušno odzvale v ta plemeniti namen, kakor so se te podružnice. Saj se ne vpraša za veliko ob enem času, ampak vsaj toliko, da pokažete svojo dobro voljo in dobrosrčnost.

Bog povrni vsem darovalkam in darovalcem. Otroci, ki bodo deležni podpore iz Šolninskega in dobrodelnega sklada, bodo za vedno hvaležni onim, ki so prispevali. Vi pa imejte zadoščenje, da ste pokazali svojo zavednost ob vsaki priliki.

Vljudno se priporoča vsem podružnicam, da bi zlasti zdaj v predpustnem času priredile kakšno veselico ali domačo zabavo in naj bi šel dobiček za revne otroke. S tem dobrim namenom boste imeli lepšo zabavo, ker gre dobiček za uboge sirote in to je gotovo vse podpore vredno!

JOSEPHINE ERJAVEC.

Ženski svet

VESELO IN SREČNO NOVO LETO 1945

Vsa ta tri leta vojne je človek čutil, kakor da bi se norčeval, kadar je hotel izraziti običajna Novoletna voščila. Kje naj med vojno človek išče in najde srečo in veselje, ko svet trepetja v grozi in strahu pred smrtjo, ki najde vsepovsod tako obilno žetev med nesrečnimi žrtvami. Letos pa, ko se zopet bližamo Novemu letu, se nam zdi, da svetovni položaj ni več tako obupen, in da ni več tako nemogoče pričakovati sreče in veselja, ko nam bo zopet zavladal sveti mir, ki si ga svet tako srčno želi in pričakuje.

V Novo leto stopamo z večjim zaupanjem v skorajšnjo zmago in skorajšnjo vrnitev tistih, ki so nam še ostali pri življenju na raznih bojnih frontah. Zemljevidi po časopisih nam jasno pričajo, da naš sovražnik več ne grabi, ampak dosledno izgublja kos za kosom sveta, ki je bil ukraden in prepojen s krvjo tistih, ki so branili svojo domačo grudo. Naša stara domovina še ječi pod tujim jarmom, ampak tudi tam rešuje naše moralno krepko in junaško prebivalstvo svojo usodo. Tista redka sporočila, ki prihajajo po skrivnostnih potih do nas tukaj v Ameriki, nam kažejo pot, po kateri stopajmo, da rešimo in ohranimo, kar nam bo še ostalo pri življenju. Z novim zaupanjem v pravičnost naših državnikov, kateri so zasnovali Atlantski čarter, ki garantira vsaki narodni manjšini zlato svobodo, podprimo vse tiste plemenite akcije, ki zbirajo pomoč za prebivalstvo junaške Jugoslavije. Novo leto nam mora prinesiti mir, ako se bomo vsi podvivali in pomagali v tej svetovni borbi za pravico in svobodo.

Začnimo Novo leto z novo zavestjo v srcu, s podvojenim zaupanjem v skorajšnjo zmago in mir. Združene z ženami vsega sveta, delujmo za en skupen ideal, za stalni mir in red med vsemi narodi po celem svetu. Z željo, da bi Novo leto popravilo tiste nezaslišane krivice, katere je pretrpelo tisto prebivalstvo, ki je bilo proti njihovi volji odrezano od svojega celotnega naroda, da bi bilo naši stari domovini vrnjeno naše Primorje, Korotan, Štajerska in vse pokradene slovenske pokrajine. Vas vse najlepše pozdravljam in želim srečno Novo leto.

KONFERENCA ŽENSK PROTI TRETJI SVETOVNI VOJNI

Petinsedemdeset let je minulo, odkar so se ženske začele potegovati za svoje pravice kot enakopravne državljan-

ke. Prvi tak korak je bil podvzet na našem zapadu, ko je bila država Wyoming še teritorij. Od tedaj naprej so se ženske oglašale in tudi mnogo pripomogle, da je svet spregledal, kako nespametno je delati razliko in kratiti pravice tistim, ki zibljejo bodoči narodni naraščaj. Ženske imajo od narave poseben poklic in najvažnejšo nalogo v človeški družbi, a s tem ni rečeno, da bi one ne smele imeti besede pri uredbi svetovnih razmer. Njim kot materam je bolj pri srcu zdrav razvoj, dobri ekonomski pogoji in mir, kakor pa moškim, ki so po naravi drugačni. Vprašanje miru je zadeva vseh človeških bitij po celem svetu in tako moramo tudi ženske razmišljati in pomagati najti en način, ki bo onemogočil ponovno svetovno klanje.

Pod pokroviteljstvom dnevnika New York Times, so se ženske že drugič zbrale ter razmotrivate to za ves svet tako važno vprašanje, kako se izogniti tretji svetovni vojni. Slaba rešitev povojnih konferenc postane lahko tisto strašno seme, ki bo vzkliklo in zanetilo tretjo svetovno vojno.

Za časa zborovanja so imele priliko odobravati izjavo novega državnega tajnika Stettinius-a, z ozirom na zunanjo politiko, kakoršno vodi Anglija napram Grški. Amerika se bo držala svojih principov in ne bo nobenemu narodu vsiljevala drugačno formo vlade, kakor si jo bo dotični narod sam izbral. Anglija pa hoče prisiliti Grke, da bi obdržali stari sistem z vsemi tistimi na čelu, ki jih Anglija podpira.

Ameriške ženske imajo v teh zgodovinskih časih popolno volilno pravico in poleg tega so v taki pretežni večini, da njihovi glasovi v resnici odločajo izid volitev. Potrebno je torej, da se ženske zanimamo za politiko doma in drugje. Ne sledimo slepo temu, kar nam bo kateri drugi natvezil kot edino pravo rešitev. Saj imamo same svoje močgane in te uporabimo, da bomo samostojno presodile vse važne dogodke in zadeve.

Med raznimi govornicami je kolumnistka Dorothy Thompson opozorila zborovalke na možnost formacije triumvirata. Tri velesile skupaj bi za Ameriko ne bile ugodne. Amerika je demokracija in če hoče slediti svojim principom, se ne more vezati z državami, ki bi najbrže zasledovale drugačno politiko, kakor je v skladu z demokracijo.

Profesorica dr. Mabel Newcomer, ki poučuje ekonomijo na kolegiju Vassar, je razpravljala o naši eksportni industriji, ki išče trgov in vsled tega ne sme postaviti ograj za uvoz tujih izdelkov. Ekonomska kompeticija se ne izplača. Res, da so delavske plače tukaj višje, ampak naša produkcija se poslužuje vseh mogočih naprav, tako da je posamezen izdelek koncem konca cenejši. Po novih metodah bi lahko izpodrinili angleške produkte.

Mrs. Bernice B. Cronkhite, ravnateljica na kolegiju Radcliffe, je predlagala ustanovitev mednarodnega urada za izobrazbo po vzorcu International Labor Office. Ta urad bi nadzoroval šolsko izobrazbo v prejšnjih fašističnih deželah in tudi drugod, kjer je še potreba upeljati temeljitejši in boljše učni sistem.

Mrs. Carl A. Spaatz, žena generala za zračno silo, vodi veliko dobrega za mladino v vojaškem vežbanju. Po njenem mnenju se je treba pripraviti za vse možnosti, ki se znajo pojaviti v bodočnosti. Dobro oborožena in izvežbana vojaška sila bi bila najboljša garancija za mir.

No, to bi bilo skoro resnično, a zakaj se ne bi poskusilo držati mir tudi z razorožitvijo? Do sedaj so se države kosale v tem, katera bo postavila več in boljše vojaštvo v boj, sedaj pa, če imamo ženske malo besede, bi predlagale, da se ves svet razoboroži, pa naj gredo v boj tisti državnik ki zopet iščejo prepira. Če je boj tako neobhodno potreben, naj si ti politiki, zdražbarji, izberejo dva pretepača, ki bosta kot športnika prenesla batine in naši možje in sinovi pa bodo lahko v miru sledili svojim poklicem. Ne verjamem, da bi bila Mrs. Spaatz vneta za vojno, najbrže misli na tiste dobrote telesnega vežbanja, katere prestane vsak vojaški novinec. Tako vežbanje pa prav lahko preskrbijo vse naše šole in učni zavodi, ki bi morali boljše gledati na zdrav telesni razvoj svojih učencev in učenk. Telovadba je koristna za vso mladino, pa naj bo kjerkoli.

Razprave na tej konferenci so se vršile dva dni in udeležba je pokazala, da so ženske zelo zainteresirane v problem, kako bi se odpravilo vojno za vse večne čase.

Zborovanju je predsedovala prejšnja ameriška poslanica na Norveškem, Mrs. J. Borden Harriman in Mrs. William Dick Sporborg, ki je predsednica Federacije ženskih klubov.

NAČRT ZA POVOJNO ZAPOSILITEV DELAVK

Nič se še ne ve, kdaj bo sovražnik odnehal in prosil za mir, vendar pa vsi upamo, da ta dan ni več tako daleč. Zgoditi se zna prav kmalu in konec vojne bo za marsikatero delavko pomenilo konec njenega vsakdanjega zasluzka.

Delavski odsek za varstvo delavk skrbi že sedaj kako bi se ublažilo ta prehod iz vojne industrije. Nekaj milijonov žensk se bo vrnilo v svoje domače kroge in nadaljevalo domače delo in vzgojo otrok. Vemo pa, da vsaka nima družine in če jo ima, je mogoče prisiljena skrbeti in delati zanjo tudi izven doma. Ekonomske razmere niso povsod enake in tako je potrebno sedaj delati načrt za povojno zaposlitev, ki bo mogla nuditi kruh tistim delavkam, ki nimajo nikogar, ki bi jih podpiral.

Zastopnice številnih ženskih in delavskih organizacij so izdelale načrt za vse povojne razmere glede ženske zaposlitve. Pred vsem so analizirale vsa tista dela, ki bodo tako rekoč izginila, kakor hitro vojna preneha. V taki industriji bodo prišli ob kruh vsi delavci brez ozira na spol. Moški si bodo poiskali delo drugje, a za ženske je bolj kočljivo vprašanje, kje bodo dobile zopet zasluzek.

Preprečiti želijo odslovitev žensk tam, kjer tovarna še obratuje. Če odslovijo nekaj delavk, ne smejo odsloviti vseh in obdržati same moške delavce. Med raznimi drugimi točkami je tudi zahteva za priznanje vseh tistih ugodnosti za delavke, katerih so bile deležne pred vojnim časom. Vse take vsled vojne prekinjene privilegije je treba zopet uveljaviti in skrbeti za visok standard. Kompenzacija ali odškodnina mora kriti vse delavske stroke, ne samo nekaterih.

Ves ta za delavke koristen načrt bo predložen legislaturi, ko bo zborovala v tekočem letu. Na delavski konferenci avtomobilskih delavcev in delavk v Detroitu so delegatje razpravljali o pravičnosti enakih plač. Zastopniki so bili edini, da gre enaka plača za enako napravljeno delo, a poleg tega ne smejo delavke pričakovati, da se bo z njimi ravnalo drugače kakor z delavci. Če hočejo enakost, naj bo v splošnem sprejeta brez vsakih izjem. Ženske ne soglašajo s tem, da se delo specializira, kaj je primerno za delavke in kaj je za moške. Vendar je to v gotovih slučajih potrebno. Recimo vzdigovanje težkih predmetov bi ne bilo priporočljivo za delavke, ker moški je močnejši in sposobnejši za težko delo. Razlika je v takih slučajih potrebna.

Ženske delegatkinje so protestirale glede nadzovanja. Vodstvo trdi, da je treba delavke bolj nadzirati, kakor pa delavce, drugače napravijo kaj narobe. Temu so ugovarjale, da je vsako nadziranje odveč in dostikrat celo krivično, ker se zgodi, da ima dotični nadzornik simpatije do gotovih oseb, katerim več spregleda in se usaja nad tistimi, ki mu niso po volji. Vsako nadzorstvo naj se opusti, pa bo za vse prav. Poleg drugih pritožb je tudi ta, da ženskam ni dana nobena prilika za avanzma, medtem ko se moški delavci lahko pririnejo do višjih službenih mest. Ženske naj se upošteva tudi v tem, in jih poviša, ako so si s svojo spretnostjo zaslužile. Določili so dvakratni odpočitek po petnajst minut med delovnimi urami. Čas za lunč naj traja tričetrt ure z dodatnim časom za druge osebne potrebe, kakor umivanje rok, ureditev las itd.

ČE SE DRUGIM SLABO GODI, SE BO TUDI NAM

Sedanja vojna nas mora prepričati, da nismo tako zaplankani, da bi do nas ne mogla boževan ali kakšna druga nesreča, ki danes razsaja po celem svetu. Če pregledamo

slabo zdravstveno stanje med Kitajci, moramo že iz sebičnosti, da ohranimo zdravje našega prebivalstva, pomagati temu nesrečnemu narodu. Kakor računajo je 460 milijonov Kitajcev in za vse te milijone premore njihova dežela vsega skupaj 658 bolnišnic. Sorazmerno s tem je ravno tako v potrebi glede zdravnikov, katerih manjka vse povsod. Na vsakih sedemdeset tisoč prebivalcev premorejo po enega izvežbanega in izšolanega zdravnika. Mi pa tukaj po mestih tarnamo, ker je nekaj zdravnikov odšlo v armado in ga ni na vsakem vogalu, kakor je bilo prej. Razume se, da v takih razmerah na Kitajskem cvete mazaštvo, to je, da ima polno domačih zdravnikov, ki se poslužujejo raznih vraž in s tem zdravijo ignorantne žrtve, ki potrebujejo temeljite zdravniške preiskave in oskrbe. V takih deželah gospodarja bolezen, ker najde vse ugodnosti za svoj nagel in strašen razvoj. Je revščina, je umazanost in ignoranca. Ljudem manjka razumevanja o higijeni in pred vsem boljših ekonomskih prilik, ki bi jih postavil na višji življenjski standard. Jetika je tako razpasena, da za njo boleha okrog 36 milijonov prebivalstva. In ker je to nalezljiva bolezen, je nevarnost še hujša.

Če vemo za take zdravstvene razmere na Kitajskem, je logično, da se bomo potrudili in pomagali to stanje izboljšati, da preprečimo nadaljnjo škodo ljudskega zdravja tudi pri nas doma. Amerika ni več ločena tako, da bi bolezen ne mogla do nas. Nesreča in bolezen enega naroda zadene tudi druge, zato je pametno in potrebno, da raztegnemo svojo pomoč in dobro voljo tudi v te za nas še precej tuje kraje in narode. Kakor se je razpasla vojna, tako se lahko zanese bolezen, ako ne bomo skrbeli, da odpravimo vse pogoje, kjer ima ugodna tla za svoj razvoj.

SVOBODA IN VOLILNA PRAVICA ŽENSK V FRANCIJI

V težkih časih, ko so naciji gospodarili po Franciji, so bile ženske tista gonilna sila, ki je organizirala in vodila skriven odpor napram osvovjevalcem. Če so si ženske po drugih deželah zaslužile priznanje za svojo neprecenljivo pomoč, so si prav gotovo tudi Francozinje, ki so vstrajno pomagale našim zaveznikom. Danes je Francija skoro najbolj urejena in normalna država, ki je že razglasila municipalne volitve za mesec februar. H tem volitvam ne bodo prišli samo moški ampak tudi ženske, ki so si zaslužile vse priznanje in enakost v boju napram nacijem. Mnogo žensk se je šlo registrirati in država je poskrbela, da bodo vse registrirane, ker jih sproti zapisuje urad, kadar pridejo po mesečne racijske karte. Vsaka bo lahko volila in kakor se sliši, bo vsaka tudi skušala doseči boljše razmere in reorganizacijo državnih poslov. Med odsotnostjo mož, je prišla vsa odgovornost na ženo, ki pa je bila po postavah prikrajšana v izvršitvi raznih poslov, kot podpis za razne pogodbe, prodajo, bančne transakcije itd. V teh kritičnih časih so ženske spoznale za kaj vse so bile prikrajšane čisto po krivici. Danes si bodo znale urediti vse take zadeve tako, kakor je vredno moderne države, kjer se ne dela razlik med spolom prebivalstva. Vse dolžnosti in civilne odgovornosti bodo ženske prevzele in s tem prišle do enakih pravic, kakor so jih uživali do sedaj le moški prebivalci. Na programu imajo socialne reforme v širšem obsegu, hospitalizacijo, šolski pouk, pravico zaposlitve po industrijah z enako plačo za enako delo in drugo. Ženske so si že priborile razna mesta v municipalnih in drugih vladnih uradih. Z volilno pravico jim bo odprta nadaljnja pot za sodelovanje v prid celega naroda. Ženske skupine imajo na programu obsežen načrt za adopiranje osirotelih otrok, katerim bodo preskrbele dobre domove, kjer bodo zopet občutili ljubezen v družinskem krogu.

NEMCI SO ZAPRAVILI MILOST MED ČEHI

Čehoslovaška vlada je že obvestila Združene narode, kako bo ona rešila vprašanje tistih zagrizenih Nemcev, ki

so se zarili v njeno narodno telo. Vsa ta nemška poberija bo velikodušno poslana tje, kamor spada — svoji h svojim. Takozvano izvoljeno ljudstvo naj deli z njimi trpko usodo, katero so priklicali nase. Tudi glede odškodnine za njihove nepremičnine so Čehi prav dobro rešili. Vsak Nemčur bo prejel izkaznico, katero bo lahko predložil svojim oblastem v Nemčiji. Če mu bo domača država kaj izplačala pa je drugo vprašanje. Dolg napram Češki je tako ogromen, da bodo bankirji in davkoplačevalci težko spali, kadar bo predložen končni račun. Ta dosedaj še neplačan račun bo kazal ogromne številke, kadar bo zadnji Nemeč brcnjen iz Češke. Tista strašna metoda umikanja, ko Nemci vse sproti požgo in uničijo, kakor sedaj delajo na svojem umiku iz Slovaške, bo njihov dolg spravila v fantastične številke, ki bodo težili še pozne rodove.

Čehoslovaška vlada je bila z nemško manjšino vse preveč obzirna in generozna. Predno so bili Čehi prodani v Monakovem po angleškem ministerskem predsedniku Chamberlain-u, se je Nemcem preveč dobro godilo. Svojo arogantnost so kazali napram državi, ki jim je nudila vse ugodnosti, da so razvijali svojo kulturno življenje prav kakor bi bili doma. Pa vsake potrpežljivosti je enkrat konec in tako bo tudi na Češkem, ko bo zadnji Nemeč pobral svoja šila in kopita.

Težak odgovor in ogromen dolg čaka izvoljeno nemško prebivalstvo.

HITLERJEVO GNEZDO BERGHOF

V najlepšem delu južne Bavarske se nahaja pokrajina Berchtesgaden, ki je zaslovela po svetu, ko si je dal Hitler tamkaj postaviti svojo rezidenco. Ta gorski gradič je danes najbolj zavarovana trdnjava, do katere nima nihče dostopa. Po okolici se vidijo skromni kmečki domovi, katerih pravi lastniki so se morali preseliti drugam ter prepustiti svoje hiše Hitlerjevim čuvajem. Ti stoprocentni naciji neprestano gledajo na vsako nevarnost, ki bi pretila motiti to gorsko zatišje. Vsa okolica je tako zastražena, da jo more brez nevarnosti preleteti samo še ptica.

Ko so Nemci planili na Poljsko in pozneje na Rusko, so pošiljali nesrečne ujetnike v Nemčijo in marsikateri od teh žrtev je bil prignan v Berchtesgaden, kjer je moral graditi podzemne kaverne eno miljo proč od Berghof-a. V teh jamah Untersberg-a je nagromadenega vsakovrstnega materijala in tudi hrane in pijače, dovolj za daljše obleganje in vojskovanje. V teh jamah so tudi stanovanja za 60 ljudi. Vse sobe so preskrbljene z zračno ventilacijo, ki drži enakomerno toploto. Dostop v te podzemeljske prostore je le z vrha, če se kdo spusti s helikopterjem ali pa od strani, kjer štrli nekako v sredini tri tisoč čevljev visokih skal, platforma ali polica, do katere more prileteti zrakoplov. Edina cesta, ki drži do tega skrivališča je zasekana v skale in se v serpentinah vije devet milj daleč po gorski strmini. Na koncu mora voznik počakati, dokler se ne odpro dvojna bronasta vrata, ki držijo v predor. Skozi ta predor se pride do velike vspenjače. Vsa ta odprtina je obita z bakrenimi ploščami in seže 350 čevljev visoko v Hitlerjevo bivališče. Dragocene preproge in neprecenljive umetniške slike krasijo ta fantastični dom, a kar očara in prevzame obiskovalca je tisti prekrasen pogled skozi okna, ki odpira panoramo daleč v Salzburško.

Vsa poslopja so globoko v zemlji zvezana med seboj s hodniki. Ti drže v zaklonišča, do katerih ne more ne plin ne bomba. Paralelno z Unterberg-om se vleče Lattengebirge, ki je opremljeno po svojem grebenu s številnimi protizračnimi topovi. Kdor bi se lotil takega napada iz zraka, bi se kaj hitro prepričal, da je Hitler tudi na tako možnost mislil in se zavaroval.

Mala železnica, ki vozi iz Bad Raichenhall mimo Berchtesgaden in Koenigssee, je bila za civiliste prepovedana. Danes se vozijo le uradniki in ves obrat vršijo sami skrbno izbrani naciji. Kdor se vozi na delo v Berghof je temeljiteje preiskani kakor pa rudarji, ki kopljejo diamante. Gestapo je postavil najbolj pretkane čuvaje tako da ne more utihotapiti sam vrag. Še diplomatom ni pot do

Hitlerja odprta. Nekako na pol pota do Berghof-a stoji pavilijon, kjer se vršijo konference manjše važnosti. Tukaj se odpravi vse nezaželjene diplomate, katerim Hitler ne dovoli avdijence. To delo prepušča svojemu ministru zunanjih zadev Joachim-u von Ribbentrop.

Tudi če bi bilo dovoljeno, bi si vsak premislil sprehati se po tej okolici, ki je vsa posejana z minami, 21 milj podolgem in 15 milj pokriž. Himmler ima poseben urad in na njegovi pisalni mizi je pritrjen gumb, ki je zvezan z vsemi temi peklenškimi stroji. En pritisk, pa bi vse sfrčalo v zrak.

Pravijo, da se je Hitlerju omračil um in sedaj v tem gnezdju študira in se posvetuje z inženirji, kako bo popravil in sezidal porušena nemška mesta. Pustimo ga v njegovih sanjah, dokler ne bo poklican na obračun pred najvišjega Sodnika, kateremu ne bo mogel uiti.

Osnovna načela državljanstva

(Konec.)

25.—DOLŽNOSTI DRŽAVLJANOV

Zakaj naj se ljudje zanimajo za državne in javne posle?
Ker je to njihova korist, da se javni posli pravilno izvršujejo.

Kaj je prva dolžnost vsakega državljana?
Da se udeležuje vsakih volitev.

Zakaj je volitev dolžnost vsakega državljana?
Zato, da se izvoli sposobne in izkušene zastopnike za vodstvo javnih zadev.

Kaj naj ve vsak državljan predno voli?
Proučiti mora javna vprašanja, da jih razume in poznati bi moral kandidate, za katere voli.

Kaj bi moral vedeti o kandidatih za javne urade?
Vedeti bi moral, ako so dotične osebe poštene in sposobne za dotične službe.

Zakaj je potrebno, da bi vsak državljan poznal svoje zastopnike?
Zato, da ve ali se njegov zastopnik zanima za koristi ljudstva ali ne.

Kako pomaga državljan izvoliti prave može za javne posle?
S tem, da je poučen o javnih vprašanjih in da pozna javne osebe.

Kako pomaga državljan dobri upravi?
Ako se zanima za javna dela ter podpre in pohvali dobrega zastopnika.

Kako pomaga državljan preprečiti slabo upravo?
S tem, da graja in obsoja delo in osebe, ki ne vrše vestno svoje službe.

Kako naj se državljan pouči o javnih vprašanjih in njegovih zastopnikih?
Ako čita časopise ter se udeležuje razprav o javnih vprašanjih.

Ali je dolžnost državljana, da sprejme javno službo?
Ako je sposoben ter misli, da bi tem potom mogel koristiti ljudstvu.

Zakaj včasih ne marajo dobri državljanji javne službe?
Ker so prezaposleni z lastnimi zadevami ter se boje, da ne bi mogli obojih poslov dobro vršiti.

Ali so za časa vojne pokazali ljudje, da so dobri državljanji?

Pustili so lastno delo ter pomagali z obrambnih industrijah.

Ali bi moral biti vsak državljan pripravljen delati za ohrano domovine?

V slučaju potrebe, naj bi bil vedno pripravljen, da dela za ohrano domovine.

Zakaj je vsakdo dolžan plačevati davke?

Ker je njegova dolžnost, da plača svoj delež stroškov vlade in za zaščito domovine.

Ali so koristi državljana večje kakor stroški, ki jih plača potom davkov?

Pri dobri upravi vlade so koristi državljana večje kakor stroški zanje.

Zakaj mislijo včasih ljudje, da niso prejeli vrednosti, za plačane davke?

Zato ker imajo nekateri ljudje več koristi od javnih naprav kakor pa drugi, ki jih ne uporabljajo tako pogosto.

Ali so plačevali kdaj v Ameriki davke v korist upravljajočih krogov?

Ne, ljudstvo je vedno potom svojih zastopnikov pobiralo in plačevalo davke.

Ali so nam davki siloma naloženi?

Ljudstvo si pri nas samo nalaga davke potom svojih zastopnikov ter jih uporablja v svojo korist.

Kaj je dolžnost državljana poleg tega, da plača svoj delež davkov?

Pazi naj, da vsakdo plača svoj delež, tako, da se nikdo ne izogne svoji dolžnosti.

Marjetica

Spisal Anton Koder
(Nadaljevanje)

Ko je bila nevarnost najhujše, zaklicala je glasno njegovo ime in se zbudila. Mela si je potem oči, gledala začudena okrog sebe, zdelo se ji je vse tuje, vse spremenjeno. Poznala ni samo sebe več. In če se je ozrla v okno, videlo se ji je, kakor da bi nekdo stal pod njim in to je bil Štefan. A če ga je poklicala po imenu, izginil je zopet kakor senca. Svetal, kakor nebeška svetinja dolg žarek se je potegnil za njim. Tako se je čutila ogoljufano, užalosteno — in solze so se ji udrle po licu, — solze prevroče domišljije, vroče mladostne ljubezni.

Potem naj pa še kdo reče, da Marjetičini zimski večeri niso bili prijetni in neprijetni, in naj vpraša, kje je lepota, kje je prava poezija doma!

XXIV.

Beriščanje so bili dobri in prijazni ljudje, kakoršnih ne najdemo povsod. A razen pohvalnih lastnosti so imeli tudi nekaj slabih, ali kali? To je, govorili so radi o vaških novicah dolgo in dolgo. Posebno zimski večeri so jim bili kakor nalašč za taka opravila. A to bi še ne bilo največje hudo. Vaškim novicam so tudi podtikali svojo nepoklicano, tu in tam tudi krivično in brezsrčno sodbo. In tako delajo menda povsod.

Vaški fantje so namreč že drugi večer po zadnjih dogodkih v noči prinesli svojim ljubicam važno novico, da se je Štefan sprl z očetom, z Marjetico in z vsem svetom ter odšel daleč, daleč, nihče ne ve kam.

Deklice so zmajevale z gl'avami; nekatere se hudovala nad brezsrčnim Štefanom, druge pomilovale Marjetico, nekatere tudi dejale: "Prav ji je, kaj je tako nespametna, da je pogledovala za Mlinarjevim sinom. Bašte, takega bi rada marsikatera, ki je doma in iz boljše hiše." Drugo jutro so pripovedovale to novico materam. In kar vedo one, ne ostane tajno brezzobnim tetkam in babicam, in v kratkem zve vsa vas, vsa fara, vsa okolica.

Celo vaški možakarji so računali potem pri pipi tobaka in kupici žganega na prste, koliko so vredni Mlinarjevi travniki, koliko gozdi, koliko njive, mlin, živina in pahišje. O gotovini pa so si lajšali račun tako, da so dejali: "Toliko ima, da sam ne ve koliko. In takšno premoženje takšno bogastvo naj bi se zaženilo Srakarjevi hčeri? Da, Mlinar ni prazne glave, on že ve, komu se upira in zakaj. Prav ima."

Takšni dogodki so bili kakor nalašč za vaško mladež, ki se je zbirala na prejo zdaj pri tem, zdaj pri onem sosedu, in ker Marjetica letos ni zahajala tja, govorilo se je in razpravljalo, kar se je hotelo.

Pri Mlinarjevih pa še ni bila nobena zima tako dolgočasna kot letošnja. Mlinar je hodil s srebrno okovano pipico v ustih okoli pahišja, po mlinu in dvorišču, resno ukazoval in zapovedoval, sicer pa z nikomur nič govoril. Hlapci so kleli in zabavljali skrivaje zaradi tega nanj ter dejali: "Štefan, to je bil gospodar! Škoda ga je! Stari pa je ves čmerikav." Tudi dekle in vsa družina ga je pogrešala, da nikoli tega.

Če se je sedalo opoldne k južini ali za večera k večerji, molčalo je vse. Jedva se je odgovarjalo Barbini glasni molitvi. Mlinarja od zadnjih dogodkov ni bilo več k družinski mizi. Jedel je sam v zgornji sobi.

Mati je sicer prisledla tu in tam na prejšnje mesto, a videlo se ji je, da ji jed ne gre v slast. Toliko da je žlico pomakala v skledo. Večkrat pa jo je zopet urno položila in molčeče odšla v kuhinjo. Hlapec Blaže, ki je po jedi navadno na ognjišču z ogorkom pipo zažigal, je pravil, da ima mati vedno objokane oči. In nihče ni vprašal, zakaj neki. Znano je bilo vsakemu.

Istega večera je mati Mlinarica pri peči prejo raz vreteno v klopčiče vila. Dekle so imele opravke v kuhinji, moštvo pa se je že razšlo, kajti večerja je bila končana in molitev tudi. Čez malo časa pride Mlinar iz mlina, premeri enkrat s širokimi koraki hišo in pravi potem ženi:

"Prinesi mi še polič vina, nocoj me nekaj mrzi!"

Ženica vstane, odide molčeč v klet in postavi kaj kmalu polno mero rumenega, cekinastega vina na mizo. Ko sede zopet k svojemu opravku, vzdihne na glas:

"Da imaš le ti vsega dovolj in ti je prav, pa je; po družih ne vprašaj. Sam ljubi Bog ve, kje prav zdaj fante tava in hodi. Oh, še ob um bo, tako daleč ga žene tvoja nepremišljena ostrom. Kaj je bilo treba prepira in ga je bilo treba?"

Mlinar strupeno pogleda, zvrne stoje polno kupo vase, potem se razkorači pred ženo in pravi:

"Stara, jaz da bi mu naj bil kriv, jaz? Sam je hotel tako, sam naj trpi in si pomaga, potem zve, kaj je pokorščina, in kaj je oče."

"Kaj so to roditeljske besede? Ti bi moral imeti pamet ker si star, a je nimaš, pa ne fant. Lahko bi bilo dobro in prav in vse z lepo. A srca ti manjka, srca. Oče si, pa ne veš, kaj je očetovo srce in vedel nisi nikdar," vzklikne žena, dvigne roke proti možu, da se nit utrga in klopčič zdrči v naročje.

"Baba, saj ne veš, kaj govoriš! Ti si kriva, ti! Od tebe je imel potuho, da veš, pa naj jo ima še zdaj, ker hočeš, da velja le vedno tvoja" odvrne navidezno smeje se mož a na obrazu se mu bere, kako ga peko, kako ga skele ženine besede in kako neprijeten mu je spomin na nemile dogodke. To razjari ženo.

Klopčič vrže po klopi, motovilo odrine in kakor v maščevanje plane kvišku, dvigne pesti in pravi:

"Ti brezsrčnež, ti, klada trda ti, torej tvoj otrok ti ni nič, in žena nič, in ljubezen do obeh nič? Ti še človek nisi, ker si tak, da nihče ni tak, pa ne oče. Mrzel kamen, led imaš v prsih pa ne srca. Ko bi ga imel, pa bi otroka, ki tava izgubljen po svetu, poiskal in oče bi mu bil, pa si mu sovražnik. To ti povem: če se jutri ne vrne Štefan, pa grem jaz od hiše. Iskat ga grem sama in nikdar se več ne vrneva. Le sam bodi, je najbolje, saj nisi za k ljudem in k družini, sama togota si, nič družega!"

"Le pojdi, še nocoj pojdi, pa kar sedaj-le in vse babe vzemi s seboj če hočeš je vse eno! Fantalin naj bo kjer hoče meni nič mari in še ti povrh. Jaz sem živel ko vaju nisem poznal in bom tudi brez vaju; pa še bolje," odvrne mož, pljune po tleh, pocepta s čevljem in kakor v odškodovanje izpije pol kupe vina.

Ženi, videč, da so vse njene besede nič, da je mož nepremakljiv in trd, užali se ji srce. Na klop omahne, zakrije s koščenicama rokama obraz in jame glasno jokati. Čez nekaj hipov zopet vzklikne:

"Le molči, le molči, ker si tak! Bog te bo že kaznoval. Ti boš odgovor dajal za otroka, ti, nihče drugi. Sram te bodi domačih in tujih ljudi. Če s svojimi ravnaš tako kako še le s tujimi! Zatorej se te ogiblje in se ti umika vse!"

Žena je zadela pravo struno, poznala je občutljivost moževa. Mlinarju se v resnici stemni pri teh besedah obraz, pesti se mu skrčijo in razjarjen, kakor še nikdar, vzklikne:

"Molči, molči! Pridigarjev in godcev ne potrebujem in jih ne bom nikdar. Jaz sem ti že rekel, kaj stori, jaz storim pa svoje. A dokler mi giblje ta-le mezinec na roki, le poglej ga, se bo plesalo v moji hiši tako, kakor jaz hočem, da veš. Komur ni povšeči tako, pa naj se pritoži na cesarski pečat in na gosposko in naj me toži na kotomacijo ali kamor hoče."

Te besede razjarijo ženo, kakor bi dregnili s palico v sršenovo gnezdo. Strupene pušice lete kot toča v moža kakor še nikdar in jezik pride stoprv v pravi tek.

Ko vidi mož, da ne opravi nocoj ničesar, da je ženska v besedi hujša kot cesarski minister in vsi jezični dohtarji vsega sveta, jezno porine ostalo vino po mizi in odide iz hiše. Prišedši v vežo glasno zakaolne, stopi na prag in s praga na vas in po vasi v krčmo, v pozni uri, kar se ni zgodilo že leta in leta.

XXV.

Solnce je bliščalo in sijalo kakor čisto zlato na nebu. Dreve je bilo potreseno s srebrnim ivjem in goro in dolino je krila nepregledna bela odeja.

Srakar je na vrtu skoraj do rogovile globoko v snegu stal, v perišče sapo pihal, na saneh slonel in zaklacial potem: "Marjetica, le urno, če greš! Čakal pa te ne bom." Izgovorivši potisne pesti v žepa irhastih rujavih hlač in s čevljem kaka dva pota po tleh pocepta.

Nekaj trenutkov pozneje se odpro vežne duri in na pragu se prikaže Marjetica, oblečena v bel materin kožuh, z vezenimi rokavicami na rokah in s sekirico za pasom ter vzklikne: "Oče, že grem! Kar pojdite, jaz vas doidem, še h kozicama moram pogledati."

Srakar se zapreže torej v sani, nekaj pomrma polglasno in odrine po strmini, kajti nekaj panjačev mora pripeljati z višine in baš zdaj, dokler je zameteno pečevje. Marjetica se je že dolgo veselila te vožnje in prosila očeta, naj jo tedaj s seboj vzame. Srakar ji je privolil in dejal: "Kvišku bo šlo težavno, sape bo zmanjkovalo, a navzdol zdrčiva lahno in urno kakor v svetlem kolesejnu."

Marjetica še le vrh prvega klanca doide očeta. Da bo tako urno vozil, bi si še misliti ne bi mogla. Vendar nekaj je bila svoje počasnosti tudi sama kriva, nihče drugi. Prišedši nekaj streljajev na višavo se ozre v dolino, tja na tiho vas. In kakšen prizor se ji odpre tu! Kar začuditi se mora, tako se ji dozdeva vse spremenjeno. Sto in sto misli, najslajših misli se ji vzbudi, sama ne ve kako. Ondi na klanecu je vse živo, zbrani so otroci iz vasi. Skriv-

njenega hrbitišča, premrlega života, kuštravih las, ozebljih lic in s ščinkovci na noskih vozijo vsak svoje sani, šume in kriče, se prepirajo in smeje, ter dričajo s klanca v dolino, v tiho vasico. Tam bolj od daleč stoji tudi kaka manjša deklica, kakor primrzljena v sneg, tišči ozeblji roki pod predpasnik in tresoč se zre vesele fantiče in čaka, ko bi se pač spomnil kateri tudi nje, da bi jo povabil na sani, da bi se smela peljati z njim v dolino urno in lahko kakoh ptica pod nebom. O, ko bi imela tudi ona take sani, pa da bi jih tako vladati znala, kako srečna bi bila, pa koliko bi dala za to! Da, mnogo, mnogo, vse; svoje rdeče nedeljsko krilo višnjeve trakove bi dala onemu dečku in rada, rada bi ga imela, ko bi jo on k sebi na sani vzel, pa da bi se ga tako ovila okoli života pri dričanju okleniti smela.

Marjetica vidi vse to in milo se ji stori in spomni se davnih dni svoje prve mladosti. Ona deklica tam na klanecu si otira solze, ker nima sani, ker dričati ne more. Nesrečno, neizmerno nesrečno se čuti zaradi tega. Marjetica pa si želi tistega časa nazaj, ko vse izrla ona tako, kot zre zdaj njena vrstnica. In tedaj je bila še srečna. O, ko bi mogla povedati oni mladi prijateljici, kako nepremišljene so njene želje, kako hitro ji izginejo in ji zagrene. Kadar doseže, kar si želi zdaj, dozdeva se ji pusto, dolgočasno; dričanje je ne veseli, sani vrže v kot, po višjem, po nedosegljivem jo žene hrepenenje — in sreče, prave sreče ne bo nikdar. Tako je bilo pri njej, tako bo baje pri njenih vrstnicah, mlajših Marjeticah.

“Kar urno hodi, Marjetica! Solnce po zimi kmalu zahaja,” kliče zdajci z višave oče Marjetici ter ji miga s širokokrajnim pokrivalom.

“Kako lepo je danes, oče!” pravi Marjetica, ko doide očeta in jo sapa močno nadleguje.

“Zima je zima, jaz sem ti že pravil, kako se hodi v snegu. Le poglej se, vsa snežena si že,” odvrne Srakar in se zopet upre v sani, Marjetica mu pa pomaga, kolikor ji moč.

Ko prideta do obrobja gozda, Srakar kar zastane, zazija, položi desnico na čelo in pravi: “Marjetica, poglej no, poglej, kaj je naredil sneg in koliko škode je učinil!” In v resnici, okleščeni in nagnjeni so stali na desno in levo grčavi borovci. Zelena smreka se je šibila, breza je trepetala v ledeni odeji, hrast je razmršen in resen stal tam v zatišju. Se stoletni gaber se je stiskal hinavsko v gošči, smejal se v pest svojim ponosnim v nebo kipečim sosedom, kajti bil je nepoškodovan, nepremakljiv, neobčuten, kakor poprej.

Marjetica je kar plosknila z rokama ter jih dvignila proti nebu, ko je zagledala ta prizor. Vendar o škodi ni tožila. A niti z mesta se ni mogla premakniti. “Oče, ne hodiva dalje; poglejte, koliko suhljadi je tu, za tri sani je lahko naloživa,” pravi optem in jame nabirati in lomiti okleščeno vejevje.

A Srakar jo resno pogleda, pljune po snegu in meni: “Marjetica, pusti, pusti, to ni naše! Dokler imamo svoje, ni treba živeti ob ljudski milosti, to si zapomni!”

Marjetica se zgane in milo se ji stori. Ona ni mislila nikdar, da bi bilo nespodobno ali celo greh, nabrati nekaj suhljadi v tujem gozdu. Zdaj pa ve, da je, in da ni lepo okoristiti se na tuje ime. Tega ne stori nikdar, nikdar več.

Ko gresta tako po sneženem gozdu, je mrtvo in tiho vse okrog in okrog, kakor bi dremalo, kakor bi spalo trdno spanje. Tedaj uhajajo Marjetici misli nazaj v veselo poletje. Tu je pasla kozi. Ondi je snežen križ in na njem sneženo sveto razpelo, katero je ovila tolikrat z zelenjem in cvetjem.

Ondi na debeli, gladki bukvi, o, kaj je neki pač tam? Marjetici kar otrpneta nogi, ko jo zagleda. Nekaj je tam zaznamovanega, nekaj izrezljanega. O, to je Marjetičino in Štefanovo ime, to je srce, katero je vrezal Štefan tedaj, ko je prvič govoril z Marjetico na tem mestu, ko ji je razodel, da jo ima rad, pa tako neizmerno rad, kakor nikogar drugrega več na vsem širnem svetu. Marjetici zažari solza

v očesu pri tem pogledu in Srakar jo mora opominjati kaka dva pota zapored, naj urno hodi, da se mudi.

A odslej je kakor pretrgano vse veselje Marjetičino v očetovi družini. Tako živo, pa tako jasno ji je Štefanova podoba pred očmi, da misli kar zdaj in zdaj ga mora zagledati in mu oviti roki okoli vratu ter ga ne pustiti več, nikdar več od sebe. Zakaj ga je pustila tudi zdaj? Z njim naj bi bila šla, saj to baje ni greh, saj ljubezen ni greh. Kako pa more tudi biti? Če se imata dva tako rada, tako nesebično rada, kakor ona dva, oj, to je lepo! Ne slaba misel, ne sovražna želja se ne budi v njunih prsah. Ona so kakor svetišče, kjer le angelji prepevajo, kjer le slast in pobožnost diše, kjer je vse tako vzvišeno, da človek kar od sreče in radosti pojemlje.

In ravno zaradi tega ji je dolg čas po Štefanu in se ji toži po njem. Čestokrat misli, da kar živeti ne more več brez njega in da ga gre iskat križem sveta in da ne neha prej, da ga najde in pripelje domov.

Zopet drugikrat se čudi preslabo za to, in oče, ubogi stari oče se ji smili. Njega pustiti ne more, pustiti ga ne sme, če tudi omaga v svojem hrepenenju. Tako ve in ne ve, kaj hoče; živi z dneva v dan, sanja z noči v noč, kakor da bi bil ves svet le sanje, zdaj prijetne, zdaj otožne sanje.

Kaki dve uri pozneje se jame pomikati solnce za snežene gore. Tihota in samota lega na zemljo. Le tu in tam se oglasi odljudni vran, tleskne s perotmi in se dvigne na vršiček najvišje smreke. A kakor bi mu ne bilo povšeči tudi tu, odplava čez pogorje v dolino, tja v obližje vasi na cesto iskat si kakega zrnca, kake drobtine za želodec, ki tako pojema od lakote in mraza.

Marjetica ima oko in srce za vse to. Ginjena je od lepote, ki je razprostrta krog in krog v zimski naravi, nekoliko pa tudi potolažena, videč, da ne trpi samo ona, temveč z njo tudi neizmerno bitij okrog in okrog.

Srakar pa ne povprašuje po tem. Prišedši na določeno mesto, si ogreje najprvo roki, napravi tobak, potem nanosi skupaj suhljadi in pravi: “Marjetica, mraz je, in če se ne pooblači čez noč, padali bodo nocoj vrabci raz strehe in sani bodo škripale po cestah. Tudi tebe zebe, a sem stopi, ogenj ti zakurim, da se ogreješ.” Izgovorivši ukreše gobo in zaneti ogenj. Med tem, ko švigajo plameni visoko proti nebi, odide Srakar, da naloži in uredi panjače. Marjetica pa se stisne k ognju, steguje vanj premrl roki in vidi se ji na obrazu, kako prijetno ji dene to. V svoji razmišljenosti je celo pozabila zaviti se gorkeje v kožušček. Tedaj jo tudi v resnici ni kar nič zeblo, saj mislila je mnogo in kaj je premišljevala? Kaj neki hoče drugrega — kakor o Štefanu. In tedaj ne čuti mraza in vročine, ne bolesti in žalosti.

Ko tako prijetno plapolja ogenj in šviga in poka, kakor bi treščice lomil, se približa sem po zameteni stezi človeška stopinja, a Marjetica je ne opazi.

“Ovbe no, Marjetica, kaj pa ti čepiš tukaj v snegu? Še k ognju primrzneš, tako zebe in skeli danes,” vzklikne zdaj stara, kljukasta suha ženica z vidrovno kučmo na glavi in koškom na hrbtu ter zavije proti ognju.

Marjetica se zgane, ozre, zardi, kajti to je farna potovka Cilja, ki hodi v tednu dva pota čez gorjance v mesto in prinaša od tam vsega potrebnega za okolico, potem vzklikne: “Grejem se, Cilja, pa še ti sem pojdi in počij, pa kaj mestnih novic mi povej!”

“To pa že, to, Marjetica, novic pa dva koša in še več. In zate nekaj posebnega; ravno prav, da te najdem tu, pot k vam si prihranim,” pravi starka, upre košek na gorjačo z železom okovano, mane koščen roki nad ognjem in upre pogled v svojo mlado družico.

Marjetica pri Ciljinih besedah najprvo zbledi kakor sneg, potem zopet zardi kakor piruh in se ozre po očetu, ki oddaljen panjače naklada, potem vzklikne:

“Cilja, kar povej, če kaj veš in če imaš kaj posebnega za-me, dasi ne vem, od kod bi bilo! Ko pa mimo hodiš, pa se pri nas oglasi! Polno skledo mleka in tri perišča ječmenčkove moke ti dam za plačilo, če češ.”

(Dalje prihodnjič.)

V BLAG SPOMIN

KAPELNIK A. R. McALLISTER

Joliet, Ill. — Na tem mestu želim podati življenjepis moža, ki si je pridobil v svojem življenju mnogo zaslug s svojo pridnostjo, vstrajno in železno voljo — o možu, ki je posvetil vse svoje življenje glasbenim instrumentom, ter s tem postal eden najbolj znanih, najslavnejših in najspodobnejših kapelnikov v Ameriki. Njegovo ime je poznano od Atlantika do Pacifika.

Bil je učitelj v Joliet High School, ko se je začel zanimati za fante ter izdelal načrte ustanovitvi godbo. Skupaj je spravil 12 fantov za začetek. Bilo je v letu 1912. Rabili so zelo stare instrumente, ter na čevljarških stolčkih imeli prve vaje. Šlo je vedno boljše. Mr. McAllister je bil tako navdušen za godbo, da je mnogokrat ostal opoldne brez kosila, samo da je lahko dalje podučeval fante v igranju. Toda kmalo so se pokazali uspehi njegovega prizadevanja; pristopalo je v njegov krog vedno več fantov. To so uvideli tudi šolski predstojniki, ter so se odločili mu izročiti vodstvo šolske godbe. Na ta način je lahko prenehal s podučevanjem v strokovni šoli in se posvetil samo učenju godbe. Od svojega revnega in skromnega začetka je njegova godba postajala od dne do dne večja, vsako leto bolj popularna. Pričeli so potovati krog sveta. Dobili so v štirih letih, od 1925 do 1928, kar štirikrat zaporedoma naslov "National Championship band." V letu 1931 so ponovno šli na tekmo in zopet prinesli prvenstvo domov. Ponavljala se je zmagala in prišla je prepoved naši bandi udeležiti se tekme nadaljna štiri leta. Ko je ta rok potekel so spet šli na tekmo in spet odnesli naslov "National Championship." Tako so kar naprej in naprej prinesli mestu Joliet častne zmage prvenstva. Bilo jim je zopet zabranjeno, kajti ostale godbe so že naprej vedele, da jim ni vredno podati se na tekmo, ako bo vpisana tudi jolietška godba. Vendar so prinesli ta naslov domov kar 12 krat. Godba je postala najslavnejša v Ameriki, pridobila si je več odlikovalnih naslovov kakor katera koli druga. Igrali so kar dva tedna v Radio City v New Yorku, dalje na stopnicah Bele hiše,

Washington, D. C., dalje v Hollywood, Cal., kjer so bili gostje raznih filmskih zvezd, dalje v Mexico, v Canadi, zopet v Madison Square in Metropolitan Opera hiši v New Yorku, ter končno, v letu 1940, v Los Angeles, Cal. Morali so prepotovati kar 5000 milj v raznih slučajih ter so priredili kar 21 koncertov v eni sezoni.

Godba pod direktorjem Mr. McAllisterjem je svirala pred vsakim guvernerjem od Dunne-a naprej, in predsednikom od Woodrow Wilsona do Franklin D. Roosevelta. V minulih letih v tej vojni je bil Mr. McAllister večkrat poklican v Belo Hišo k posvetovanju radi vojaške godbe.

Prav posebno bodo imeli Mr. McAllisterja in njegovo godbo v spominu naši fantje vojaki, ki so se poslavljali na postaji od svojih ob zvoku naše "Championship Band," katera jih je vedno in vsaki pot spremljevala v slovo. Marsikateri vojak, ko bo izvedel novico o smrti tega velikega moža, bo imel rosne oči, kajti vedel bo, kdo je bil odgovoren, da je godba bila pričujoča pri njegovem obhodu v vojaški stan.

Poleg jolietške godbe je Mr. McAllister ustanovil Illinois School Band v letu 1924; tej godbi je bil dve leti tudi predsednik. Nato je ustanovil National High School Band Association v letu 1926, kateri je bil predsednik 14 let. Dalje je bil direktor National High School godbe v Interlochen, Mich., v letu 1929. Tudi je bil direktor pri University of Wisconsin godbenih klinikah v sezonah 1931-32. Potem je načeloval Utah State College v poletnih sezonah 1932-33-34, bil učitelj v Colorado college v letu 1935, 1936 in 1937, dalje na Texas University, podučeval je med poletno sezono na University of Michigan in University of South Dakota. Bil je član direktorjev "Music Educators National Conference," dalje član pri National Bandmasters Association. Bil je velik osebni prijatelj slavnega Johna Sousa, kateremu je dal priliko, da je dirgal našo jolietško godbo v tekmi ob raznih prilikah.

Mali fantje, kateri so imeli poklic in veselje biti člani godbe v navadnih ljudskih šolah, so v nestrpnem pričakovanju stremeli po dnevu, ko se bodo lahko vpisali v godbo pod vodstvom Mr. McAllister. Mali dečki, kateri so pred leti postali člani te slavne šolske godbe, so tekem let postali trgovci, učitelji in celo voditelji svojih malih godb v svojih okrožjih. Vsi se s hvaležnostjo spominjajo na velikega moža, ki jih je postavil na noge in jih naučil, kako biti uspešen v svojem poklicu.

Mr. McAllister je posvetil 30 let svojega življenja poduku in direkciji godbe. Bil je skromen, prijazen, imel pravo besedo za vsakega, kljub svojim velikanskim uspehom. Bil je on, ki je pridobil mestu Jolietu naslov "Joliet, the City of Champs." Iz 12 fantov, s katerimi je začel svojo godbo, je godba narastla na 150 godbenikov. Ko so leto za leto fantje graduirali iz High School in odhajali v svet, jih je takoj z drugimi nadomestil. Bil je tudi skladatelj raznih komadov, katere je njegova godba ob raznih prilikah igrala.

Mr. McAllister je bil tudi prijatelj Slovenske Ženske Zveze. Zanimal se je za naše kadete ter izrazil zelo laskave čestitke ob prvi zmagi naših deklet, ko

so prinesle iz Clevelanda naslov "Honor Cadets." In ko so nato naslednje leto dobile naslov "National Championship Cadets," je bil enako ponosen nanje. Bil je dober prijatelj kadetk ter uvidel težkoče, ki so jih morala dekleta prestatati, predno so bila poznana in pripoznana. Vsako leto jih je povabil, da sodelujejo na "Music Festival," kjer je dobiček šel za "Free Milk Fund" v jolietških šolah. Bil je vedno on "Chairman" te prireditve ter je sam prirejal načrte za razne nastope v veliki High School telovadnici. Vsaka taka jesenska prireditev pritegne mnogo ljudi od blizu in daleč. Tudi letos, predno se je podal v bolnišnico, je šesam sestavil program za "Music Festival" ter osebno in pismeno povabil naše champion kadetke kakor tudi Junior kadetke, da sodelujejo s svojimi nastopi. Lansko leto, ko se je pripetila nesreča na potovanju naših kadetk, je sam prišel osebno na dom poizvedet o dekletih in je v strahu vprašal, bodo li mogle nastopiti na njegovi letni prireditvi. Udeležil se je obeh slavnosti naših deklet v letu 1942, ko so blagoslovile ameriško zastavo in slavile svojo zmago, ter zopet lansko leto, ko so Junior kadetke blagoslovile svoje bandero in slovensko zastavo. Obakrat je prišel na čelu svoje Township High School Championship godbe ter se udeležil parade pred slavnostjo. Bil je pričujoč s svojo soprogo na banketu ter imel pomenljive govore.

Njegova smrt je pretresla ves Joliet, vse ki so ga poznali ter vsakega kateri je kedaj slišal njegovo ime. Joliet je izgubil velikega moža, katerega ne bo mogoče nadomestiti. Njegovo ime bo nesmrtno, postavil je sam sebi najlepši spomenik, kajti zapustil je mestu najbolj izvežbano srednješolsko godbo v Ameriki. Spletel si je venec nevenljive slave in njegovo ime ne bo nikdar pozabljeno.

Pokojnik zapuščajo žalujočo vdovo, hčerko in tri sinove. Dva sinova mu sledita v poklicu kot direktorja godbe in so vsi trije v armadi.

Naj mu Bog podeli plačilo onkraj groba za vse, kar je storil v tem življenju za bližnjega.

Josephine Erjavec.

AKTIVNOST JOLIETČANOV

Poročilo o aktivnosti jolietških Slovencev pri nabiranju obleke za staro domovino

Joliet, Ill. — Vidi se mi potrebno našo javnost seznaniti o gibanju naših Slovencev tu v Jolietu ob priliki nabiranja ponošene obleke, katero se je vršilo od 12. do 22. novembra. V tej kratki dobi se je dosegel velkanski uspeh.

Da se je ta kampanja tako dobro obnesla, gre v prvi vrsti zasluga agilnemu odboru, kateri je načeloval tej potrebni akciji. Načelu odborov je bil eden zastopnik vsake organizacije spadajoče k fari sv. Jožefa. Vrhovni načelnik je bil Mr. Louis Železnikar, gl. pomožni tajnik KSKJ, kateri je tudi tajnik v lokalnem odboru za JPO in SANS. Za direktorja publikacije Mr. John L. Jevitz, predsednik dr. Sv. Petra in Pavla št. 66 ABZ, kateri je zastopal Ameriško Bratsko Zvezo, za Družbo Svete družine, gl. tajnik Mr. Frank Wedic, kateri je imel v svoji

oskrbi prevažanje in prevoznino, za ženski odsek pa spodaj podpisana gl tajnica Slovenske Ženske Zveze. Njeno delo je bilo načelovati, sortirati in zlaganje oblek. Vsi ti odborniki so šli na delo z največjim navdušenjem, da dosežejo zaželjeni uspeh, strmeli so vsi samo za en cilj, čimprej in čim več pomagati našim Slovencem v stari domovini. Složno in prijateljsko delovanje vseh omenjenih organizacij in njihov članov celi čas te kampanje je bilo iskreno, vneto da bolj prijateljskih zvez organizacij se težko dobi med nami. Vsi so delali za enega, eden za vse.

Mnogo zasluge v tej kampanji ima tudi župnik fare Sv. Jožefa, Rev. M. J. Butala, kateri je dal v cerkvi dvakrat oznaniti in priporočal nabiranje oblek, dalje je nam dovolil cerkveno šolsko dvorano za naš central. Skozi njegovo intervencijo smo prejeli od irske cerkve v Plainfieldu več zabojev dobre obleke. Enako nam je bil skozi ves čas naklonjen pomožni župnik Rev. Geo. Kuzma. Naklonjenost so nam izkazali v tem času tudi iz farne hrvaške cerkve v bližini in iz farne cerkve v Rockdale, Ill., kjer je v teh cerkvah častita duhovščina dala oznaniti našo kampanjo za obleko, ter ob enem dali svoje cerkvene prostore v ta namen nam na razpolago.

Pod vodstvom ravnatelja ljudskih šol v Jolietu, Mr. Gayle Hufford, se je nabirala obleka tudi po ljudskih šolah. Čestite šolske sestre fare Sv. Jožefa so otrokom priporočale naj prineso obleko od doma. Posebni apel je dal priobčiti

v lokalni list celo župan mesta Joliet, Arthur O. Janke. Enaki apel je razglasil tudi ravnatelj ljudskih šol potom časopisja, Mr. Bayle Hufford. Na radio vsako jutro tekem 10 dni se je reklamiralo v ta namen, v lokalnih časopisih "Herald-News, Spectator in Labor Record" se je večkrat med tednom poročalo o naši kampanji.

V soboto, dne 18. novembra, je govoril na radio v prid kampanje za obleko župnik Rev. M. J. Butala, enako je govorila prihodnji ponedeljek, dne 20. novembra, ob sedmih zvečer pa gl. tajnica Slovenske Ženske Zveze za ženski odsek. V nedeljo, dne 18. novembra, so delili pred cerkvijo posebne letake v ta namen, katere je brezplačno tiskal Mr. Joseph Avsec. Mrs. Margaret Muha, iz Rockdale, Ill., je šla osebno do raznih znancev ter nabirala obleko, in ob enem dala svoj dom na razpolago v ta namen. Naša kampanja za obleko je dobila mnogo reklame, bilo je mnogo zanimanja v našem mestu ter se je lahko zvala "City-wide clothes campaign for Yugoslav Slovenes." Vsa ta reklama je zasluga našega narodno vnetega delavca Mr. John L. Jevitz. Na posebne način so se potrudile uradnice Slovenske Ženske Zveze, njih lokalne predsednica Mrs. Emma Plainsek, in nadzornica Mrs. Jennie Benedik, katere sta si vzele več dni časa ter šle do raznih trgovin po mestu in brezplačno nabrale mnogo lepih oblek za moške, žene in otroke v vrednosti približno \$400. Potrudila se je tudi predsednica dr. Sv. Genovefe št. 108

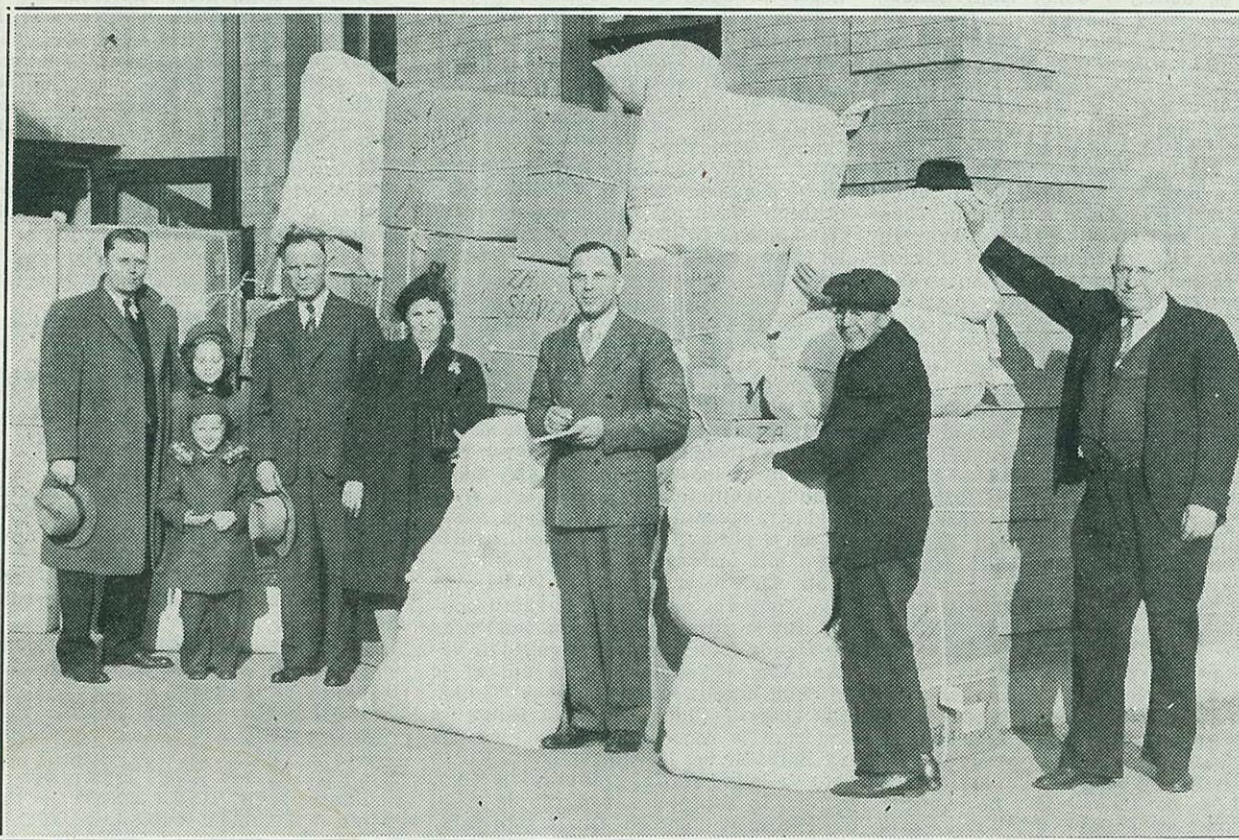
KSKJ in načelnica za Žensko aktivnost KSKJ, Mrs. Jean Tezak, katere je dobila od gotove trgovine novih oblač v vrednosti \$100.

Vsa obleka, katere se je nabrala, je bila v zelo dobrem stanju. Nekatere komade se je moralo vse eno poslati v čistilnico, in to delo so nam brezplačno naredili pri National Dry Cleaners. Obleko pa, katere se je morala oprati, so nam pa brezplačno to narediti pri Central Laundry.

Zvečer so nam pomagali zaboje prevezovati poleg zgoraj omenjenih odbornikov tudi Mr. Joseph Zalar, gl. tajnik KSKJ, Mr. Joseph Erjavec, Mr. Frank Muster in Mr. Joseph Buchar, Mr. Mich. in Andrew Hochevar so pomagali pri nalaganju.

Žene in dekleta; članice naših slovenskih organizacij spadajoče k dr. Sv. Genovefe št. 108 KSKJ, k dr. Sv. Cecilije DSD, k Sv. Ani Kat. Borštarić WCFU in pod. št. 20, Slovenske Ženske Zveze, so pridno prihajale vsak večer sortirati in zlagati obleke v vreče in zaboje.

Delo pri sortiranju je bilo ogromno, toda lepa složnost od požrtvovalnih članic in uradnic je pripomogla, da se je vse vršilo v najlepšem redu. V dobi 10 dni smo odposlali 153 zabojev in vreč. Imeli smo tri pošiljatve, prva pošiljatve je imela 39 zabojev ter imela teže 2251, druga 43 zabojev ter imela teže 3020, in tretja pa 71 zabojev in imela teže 3675. Skupaj 8,946 funtov. Sko-raj štiri tone in pol. Vso prevoznino je

Slika predstavlja prvo zalogo nabrane obleke v Jolietu za revno ljudstvo v stari domovini. Skupna teža poslanega oblačila in obuvala iz Joliet je znašala 8,946 funtov.

Na sliki od leve proti desni so: John L. Jevitz, Geraldine in Eugene Jevitz, Frank J. Wedic, Josephine Erjavec, Louis Zeleznikar, Michael Hocheva: in Andrew Hochevar. Sliko je posnel Rev. Father Kuzma.

plačala podružnica JPO št. 1, sama iz Joliet.

Joliet se je dobro odzval, toda ta odziv akoravno sedaj prvič, ne bo zadnji, kajti kadar bo šlo za nabiranje, še enkrat za naše rojake Slovence, kadar bo Slovenija osvobojena vsa, od enega konca do drugega, takrat sem sigurna, da bodo naši tu v Jolietu zopet šli na delo in dosegli zopet uspeh za ta potreben namen.

Naj še omenim na tem mestu da se je pobiralo med sv. mašo v naši farni cerkvi, dne 12. novembra, za cleveland-ske od požara prizadete rojake in se je ob tej priliki nabralo vsoto \$534.

Konečno želim se zahvaliti vsem ženam in dekletam, katere so tako velikodušno pomagale te dni, dalje vsem zgoraj omenjenim možem, vsem so-odbornikom te kampanje ter vsem darovalcem za vse kar so storili za naše rojake onkraj morja, ter s tem pomagali, da se ladja, katera ima pripeljati ves blago iz Ameriki čim prej napolni.

Za ženski odsek,

Josephine Erjavec,
Gl. tajnica Slovenske Ženske Zveze
in blagajničarka lokalnega odbora
JPO in SANS.

DAROVI NABRANI V ROCK- DALE, ILL., POD. ŠT. 20, JOLIET, ILL., ZA ŠOL- NINSKI IN DOBRO- DELNI SKLAD

Mr. in Mrs. Gust Sperelaikas \$10.

Po \$5.00 so darovali: Mr. in Mrs. Frank Fedo, Mr. Nick Jaresh, Mr. in Mrs. Frank Muha, Mr. in Mrs. Michael Smajd, Mr. Walter Smith.

\$3.00 je darovala Mrs. Rose Jagodnik.

Po \$2.00 so darovali: Mrs. Theresa

Erjavec, Mrs. Louis Kerkoč, Mr. in Mrs. Fred Lehman, Mrs. Mary Matesevic, Mr. in Mrs. John Princ, Mr. in Mrs. Joseph Spreitzer, Mr. Martin Zagar.

Po \$1.50 so darovali: Mr. in Mrs. John Gliha, Mrs. Frances Lukavc, Mr. in Mrs. Joseph Terlep, Mrs. Michael Yurkovich.

Po \$1.00 so darovali: Mrs. Violet Arhart, Mrs. Anton Baucher, Mr. Al Birsas, Mrs. Mary Bostjancich, Mrs. Rocco Brandolino, Mr. George Buscaj, Mr. in Mrs. Charles Chermelj, Mrs. Leo Colaric, Mrs. Julia Enich, Mrs. Mayme Flaynik, Mr. in Mrs. Andrew Gall, Mrs. Frances Gerl, Mrs. Grahoveck, Mrs. Mary Jovanovič, Mr. Joseph Juhant, Mrs. Anton Kamnikar, Mrs. Bertha Kennick, Mr. Nicholas Kerc, Mrs. Anna Klajn, Mr. John Koenig, Mr. Peter Kokalj, Mrs. Vera Kunke, Mr. in Mrs. Frank Lucas, Mrs. Alice Lukeserich, Mrs. Ursula Marenča, Mrs. Mozes, Mr. in Mrs. Carl Mozina, Mr. in Mrs. Gerald Officer, Mr. in Mrs. John Okos, Mr. Eli Orlivich, Mrs. Gust Panian, Mr. in Mrs. Anthony Penko, Mrs. Mary Rojc, Mrs. Ed Setina, Mr. Frank Setina, Mrs. Smrajc, Mr. in Mrs. Sprengel, Mrs. Antonia Sustersich, Mr. Frank Turk, Mrs. Mary Uremovec, Mrs. Otto Verbick, Mrs. Gregory Yarmolik, Mr. Richard Yucius, Mrs. John Panian.

Po 50 centov so darovali: Mr. John Bozich, Mrs. Ella Dubek, Mrs. St. Germain, Mrs. Reid, Mrs. Mary 'Stariha, Mrs. Margaret Zupancich.

Skupaj nabranega v Rockdale, Ill., \$106.00. Prijatelj iz Chicago, Ill., je daroval \$10.00, tako da pride vse skupaj do vsote \$116.00.

Za pogorelce v Clevelandu je prispevala Mrs. Anton Kozjan od št. 20, Joliet, Illinois, svoto dva dolarja. Lepa hvala!

HVALA LEPA, MRS. MUHA!

Da smo pri številki 20, Joliet, Illinois izročile lepo svoto \$116.00 v naš Šolninski in dobrodolni sklad gre zaslugi v veliki meri Mrs. Margaret Muha, ki je šla z menoj okrog članic in prijateljev v Rockdale, Illinois in to ob nedeljah.

Gotovo je, da jaz nimam čas na razpolago, ker je vedno dovolj dela, vendar sem si štela v dolžnost kot odbornica podružnice št. 20, da pomagam nabirati prispevke za Šolninski in dobrodolni sklad.

Pri št. 20 imajo odbornice in članice več knjižic v prodaji za ta sklad. Bližnja bodočnost bo pokazala, koliko se je nabralo. Priredile bomo tudi veselico, katere čisti preostanek bo šel za naš Šolninski in dobrodolni sklad.

Mnogokrat se sliši: naj se zgled po kaže doma in to se je tudi zgodilo. Podružnica št. 20 je doslej prispevala lepo svoto \$170.00 in sicer \$30.00 meseca julija in svoto, ki je bila nabrana od posetnikov na Zvezin dan. Odbornice so pa še posebej darovale, kar ni všteto v tej svoti. Iskrena hvala vsem, ki so se potrudile in vsem darovalkam.

Mrs. Margaret Muha, članica št. 20, ki stanuje v Rockdale, pa moja prigrčna hvala, ker si je vzela čas in šla z menoj do znancev in rojakov, ker ona je vedela za pota. Vsa čast ženi, ki je tako narodno zavedna!

Mrs. Muha ima dva sina v vojni in oba sta onkraj morja. Eden je bil že dvakrat ranjen in poslan nazaj na fronto. Bog daj, da se vrnete zdrava in isto vsi drugi sinovi in sorodniki naših članic in da bi čimprej zasijala zvezda miru in sprave.

Josephine Erjavec.

št. 1, Sheboygan, Wis. — Cenjene sestre! Leto 1944 smo dokončale. Na glavni seji 3. decembra smo izvolile ves bivši odbor razen nadzornice Kristine Rupnik, ki se je oprostila zaradi zaposlenosti; na njeno mesto je bila soglasno izvoljena sestra Agnes Gersch.

Kot predsednica se prav pristrčno zahvaljujem za prijazno in složno sodelovanje v preteklem letu vsem odbornicam in članicam, ki so prihajale na sejo skozi vse leto in lepo sodelovale pri vseh stvareh in programih naše podružnice. Želimo in priporočamo se za isto sodelovanje v novem letu!

Na glavni seji nismo odredile posebnih sprememb. Seje bodo še za naprej vsak drugi torek v šolski sobi. Tudi burde pardi bomo imele v bodoče vsake tri mesece po seji. Vsaka članica, ki je bolna dva tedna in pod zdravniškim nadzorstvom, je prošena, da se javi tajnici ali pa na seji po kateri izmed članic, drugače nam ni mogoče vedeti za članice, ki se nahajajo na bolniški listi.

Članarina za lokalni JPO-SS je bila odobrena za novo leto in zastopnica

naše podružnice je prečitala glavne skupne račune, kako: je bilo poročano na zadnji JPO seji. Podružnica št. 4 JPO-SS v Sheboyganu je nabrala \$1,054.55; Sheboygan Citizens War Fund je daroval en tisoč dolarjev in sicer pet sto leta 1942 in zopet pet sto 15. novembra, 1944. Na urad JPO-SS smo poslali svoto \$1,819.72 in v blagajni se nahaja \$234.78. Skupno \$2,054.55. Obleke smo skupaj zbrali 2,220 funtov ter 126 parov čevljev in vse skupaj odposlali na Vojni relief jugoslovanskih Amerikancev v New York. Prevoz pošiljave je plačala podružnica v svoti \$39.64. Sestra Marie Prislund je predsednica podružnice št. 4 JPO-SS v Sheboyganu.

Nadalje smo sklenile, da se korporativno udeležimo skupnega svetega obhajila 24. decembra pri sveti maši ob osmih. Ker je bila meseca decembra ustanovljena naša organizacija, je gotovo to najlepši duhovni šopek naši Zvezi.

Po seji smo imele burdej pardi. 30 naših članic so bile gostiteljice, ki so nas pogostile s finim luncem in z našim slavnim "pink tea." Prav lepa hvala, posebno sestram Mary Ribich,

Theresa Zagozen in Josephine Remšak.

Za Šolninski in dobrodolni sklad, katerega zbira naša Zveza smo odposlale na gl. urad \$74.00, to je okrog 50 centov od vsake članice naše podružnice. Premislite, če bi se vse podružnice pri naši Zvezi enako potrudile, bi to zneslo lepo svoto \$6,000.00 in bi že nekaj štelo v korist lepi ideji.

Veselo in srečnejše novo leto želim vsem sestram naše SZZ!

Mary Godez, predsednica.

SLIKA NA NASLOVNI STRANI

Ta mesec imamo na naslovni strani sliko Robert, Ted Dicke, dve let starega vnuka naše glavne predsednice in sinkota njene hčerke Hermine in poveljnika Robert J. Dicke, ki se nahaja v službi Strica Sama v oddelku mornarice.

Robert J. Dicke, poročnik v ameriški mornarici, je bil asistent za raziskavanja v departmentu za ekonomsko entomologijo na univerzi države Wisconsin, kjer je izdelal svoje teze z ozirom na razvoj boleznih, ki so povzročajo komarji in žuželke. Leta 1942 je bil promoviran za doktorja filozofije.

Od meseca junija 1943 se nahaja poročnik Dicke onkraj morja, kjer je nadzornik za kontrolo malarije na neki mornariški bazi.—Srečen povratek!

VSE NAJBOLJŠE, MRS. OŽBOLT!

Dne 15. januarja bo praznovala svoj rojstni dan glavna nadzornica Mrs. Pauline Ožbolt iz Chicage, Illinois. Želimo ji še mnogih zdravih in zadovoljnih let!

Št. 4, Oregon City, Ore. — Resničen je pregovor: smrt pride kakor tat nepričakovano! Tako se je tudi zgodilo v naši naselbini, ko nas je nepričakovano za vedno zapustila naša sestra Mary Turenšek. Umrila je 2. decembra. Bila je rahlega zdravja, pa vseeno še zadnji dan je bila pri zdravniku in opravila vse hišno delo, zvečer je pa umrla previdena s svetimi zakramenti za zadnjo uro.

Pokojna sestra Turenšek zapušča žalostnega moža Johna in sina Avgusta. Vsi jo bomo pogrešali, ker bila je pridna, vesela in požrtvovalna za dom, kakor tudi za podružnico. Vsakemu je rada pomagala, če je le mogla. Za vse dobrote in dobra dela naj jo Bog bogato poplača. Možu in sinu pa naše sožalje. Hvala vsem članicam, ker ste se v tako obilnem številu udeležile njenega pogreba, kar je lepo in sestrsko.

Na decembrski seji smo se imele izvrstno. Bilo je dosti zabave in veselja ter vsega v izobilju, tako, da bi skoraj pozabile iti domov. Imeli smo vsakovrstne stvari, ampak vam ne povem, kaj vse smo imele. Lepa hvala vsaki posebej in posebno Mrs. A. Petrič in soprogu za vsó naklonjenost.

Sporočati vam želim, da imamo ta mesec 50 centov naklade in to so vse odobravalne kar je bilo na seji navzočih, ker naša blagajna se kar suši in jo moramo malo podpreti. Ker ni nič veselice moramo pa na tan način kriti naše stroške.

Najlepše pozdrave in voščilo za srečno novo leto!

Mary Polajnar, predsednica.

Št. 6, Barberton, O. — Najprvo želimo zadovoljno novo leto vsem našim članicam.

V naši naselbini se teta štorcklja prav pridno oglašča. Pri sestri Mary Premrov Skrel je pustila zalo hčerko in ravno tako pri sestri Frances Bailey; pri sestri Frances Onusic so pa dobili krepkega fantka. Čestitamo!

Bela žena tudi ne počiva med nami. Prišla je dne 17. novembra in nam vzela sestro Agnes Peček iz naše srede. Naj ji bo lahka tuja zemlja!

Vsem glavnim odbornicam in članicam SZŽ želim srečno novo leto. Da bi nam vsem to leto prineslo naše sinove in hčerke domov in konec tej strašni vojni ter na svetu zopetni ljubi mir. Pozdravljeni!

Mary Fidel, tajnica.

Št. 6, Barberton, O. — Na naši decembrski seji so bile izvoljene za naslednje leto sledeče uradnice: Predsednica Mrs. Jennie Skraba, podpredsednica Mrs. Jennie Lukežic, tajnica Mrs. Mary Fidel, blagajničarka Miss Evelyn Krizaj, zapisnikarica Miss Christine Casserman; n a d z o r n i c e :

Miss Jennie Lukežic, Miss Anna Koppack in Miss Evelyn Krizaj; rediteljica Mrs. Katarina Ujcić.

Prav najlepša zahvala vsem novim uradnicam kakor tudi prejšnjim uradnicam, ki so bile voljne prevzeti še za nadaljnjo leto. Kakor že vemo, smo zbrali dosti obleke za naše jugoslovanske ljudi in 500 dolarjev. S tem so kupili hrane in zdravila za Jugoslavijo. S tem pa ni rečeno, da smo dosti darovali, teh 500 dolarjev ni dosti za našo naselbino, lahko bi bilo veliko več, pa kaj hočemo, ljudje postanejo trdosrčni, ko se zavedajo, da imajo malo več v žepu kakor njih manj srečni bratje v domovini.

Na bojnem polju so dali življenje za svobodo: Sgt. John Zupec v Franciji, ki zapušča žalujočo soprogo in malo hčerko, starše John in Alojzija Zupca ter tri brate, vse tri v armadi Zedinjenih držav. Cpl. Steve Vadnjak v Italiji, ki zapušča pototo mater in sestro. Pvt. Adolf Zvonar, ki je padel v Franciji, in ki zapušča žalujočo soprogo, sedem tednov staro hčerko, katere ni nikdar videl, in ki je bila rojena po njegovi smrti, ter potrte starše. Pvt. John Stefanski, ubit nekje v Italiji, zapušča žalujoče starše, brata in dve sestri. Res, kako velika škoda je, ker morajo zapustiti vse, kar jim je bilo ljubo in drago. Iskreno sožalje vsem prizadetim.

Umrila je nanagloma Mrs. Agnes Peček, članica podružnice št. 6. Bila je zelo dobra mati svojim otrokom, zvesta članica naše podružnice ter društva Triglav SNPJ. Soprog ji je umrl pred desetimi leti. Zapušča osem otrok, vsi že odrasli, ter enega brata. Žalujoci rodbini in sorodnikom naše iskreno sožalje.

Poročeni so bili zadnje čase Theodore F. Bade z Miss Pavline D. Zelenikar. Steve Horvat z Miss Frances Naglich, Seaman Paul Wagner z Tillie Ozbolt ter Petty Officer Edward Struckel z Miss Theresa Sabo. Vsem tem želim mnogo sreče. Skoro vsi ti naši imenovani so bili svojčas dobri igralci in pevci na naših odrih. Hvala jim.

Pri sledečih družinah so dobili malčke: pri družini Mr. in Mrs. Frank Kotnik, sinčka; Mr. in Mrs. Albert Muren, hčerko; Mr. in Mrs. Michael Beily, hčerko; Mr. in Mrs. Frank Onusič, sinčka; Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek, hčerko. Vsem tem družinam naše čestitke!

Srečno in veselo novo leto želim vsem glavnim odbornicam, društvenemu odboru ter vsem članicam Slovenske ženske zveze.

Jennie Okolish.

Št. 9, Detroit, Mich. — Da bodo tudi tiste članice, ki ne pridejo na sejo vedele, kako delujemo, sem se namenila malo napisati v našo priljubljeno Zarjo, katero vse rade beremo.

Na decembrski seji smo imele volitev odbora, toda udeležba ni bila kakor bi morala biti, da se pravilno izvoli odbor. Pridite na sejo v januarju in pripeljite nekaj novih članic, ker se je začela nova kampanja. Po novih pravilih lahko pristopijo tudi žene in dekleta drugih narodnostih, samo, da so zdrave in katoliškega prepričanja. Poskrbeti moramo, da do-

bimo nazaj tisto število, kakor smo že imele ali še nekaj več, zato je važno, da dobimo nekaj novih članic. Blagajno imamo močnejšo kot kdaj prej.

Naša predsednica je prodala knjigo za deset dolarjev, kar bo šlo v Šolninski in dobrodelni sklad za otroke, ki nimajo staršev v stari domovini.

Srečno novo leto!

Angela Kochevar, zapisnikarica.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O. — Glavna seja je minila. Članice so hotele, da ostane vse po starem in to je na vsaki glavni seji. Kakopak, ene in iste moramo biti v odboru, druge pa ne vedo, da se človek tudi naveliča. Pa naj bo, voz je vprežen še zanaprej.

Osvojen je bil sklep, da v novem letu vsaka članica prispeva 25 centov v ročno blagajno, ker so stroški večji kot pa dohodki in smrtnih slučajev zna biti vedno več in pet centov na mesec od članice ne zadostuje. Torej naj vsaka poravna kvoder čimprej mogoče, da ne bo treba vse leto prositi. Upam, da ne bo prepira zaradi tega kvodra, ker gre za korist vseh članic.

Začel se je tudi sklad za vojake. Med nami smo imele navado, da smo vsak mesec po seji slavile rojstni dan tistih, ki so istega obhajale v dotičnem mesecu in članice so prinesle vsakovrstnih dobrot in vedno smo imele lepo zabavo. Odslej se bo pa pobiralo prispevke v denarju in to bo šlo v sklad za vojake, ker ni več kot prav, da jim kaj pomagamo, ko se vrnejo domov. Mrs. Frances Salmick je blagajničarka tega sklada in je res lepa ideja, da se spominjamo na fante, ki se borijo za nas v daljnih bojnih frontah.

Zalibog, zadnji mesec sta zopet dve naši članici izgubili sinova. Padla sta v Franciji Larry Leskovec in Ludwig Laurich. Težko prizadetim družinam izrekamo globoko sožalje. Junaka pa naj počivata v božjem miru v daljni tujini!

Apelira se na vse naše članice, da pridobite kaj novih članic tekom kampanje, ki je sedaj v teku. Če bomo vse sodelovale, bomo imele tudi siguren uspeh.

Pri družini Anton Kapel so vile rojenice pustile krepkega sinkota. Čestitke in tudi sestri Salmick, ki je postala zopet stara mamica. Pod zdravniško oskrbo so sestre J. Borbo, J. Muzic in Jennie Sretina. Želimo jim ljubelega zdravja!

Srečno novo leto želim vsem članicam in prijateljem.

Frances Sušel, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Minil je božič in tudi novo leto. Kaj nas čaka v tem letu, Bog sam ve.

Vsem glavnim odbornicam, Urni Nežiki in vsem članicam želim zdravje in zadovoljstvo in prav gotovo konec vojske.

Kampanja za nove članice se je že pričela. Naša kvota je 15 novih članic in smo že na potu do nje, ker je sestra Helen Krivits predlagala že dve novi članici. Želim, da bi se članice potrudile, da bi dobile vsaj 30 novih v prihodnjih mesecih.

Odbor za letos je sledeč: Predsednica Marica Kopač; podpredsednica

Justina Turk; tajnica Mary Schimenz; blagajničarka Agatha Dezman; zapisničarica Franny Plesko; nadzornice: Mary Matitz, Anna Grahek, Julia Pezdin. Seje se vršijo vsako prvo sredo v mesecu ob pol osmih zvečer pri sestri Joachimi, 815 South 5 Street.

V tem letu bo vsaka članica plačala dvakrat v društvene doklade, kadar članica umre, pa 10 letno za stroške. To velja za vse članice v odraslem oddelku.

Vabim vse članice na sejo 7. februarja. Sestri Agatha Dezman, ki bo praznovala rojstni dan 1. januarja, pa vse najboljše! Srečno novo leto!

Mary Schimenz, tajnica.

Št. 13, San Francisco, Cal. — Srečno in veselo novo leto želim vsem članicam SZZ posebno pa našim glavnim odbornicam! Dal ljubi Bog zdravje in najlepši uspeh vsem skupaj! Želim tudi, da bi prišel kmalu konec tej strašni vojni in revni svet spet pričel živeti v lepem mifu in medsebojni slogi tukaj in v stari domovini! Posebno pa želim, da bi se kmalu povrnilo naši sinovi in hčerke, katere težko pričakujemo me matere. Tistim članicam, katerim je bila usoda nemila in so sinovi in bratje morali dati svoje mlado življenje, naše globoko sočutje. Bog jim daj sveta nebesa in sladko snivanje v večnosti!

Najlepše pozdrave vam pošiljam,
Mary Stariha.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O. — Seja decembra je bila dobro obiskana za kar najlepša hvala članicam. Miklavž se je dobro obnesel in mladina je bila zadovoljna. Zahvaljujemo se sestri Frances Sajovec, ki je izvrstno igrala vlogo Santa Claus-a. La Verne Novinc in Patricia Sajovec sta bili pa angeljčka.

Seja se je pričela ob 7:45 zvečer. Prebran je bil zapisnik, poročila blagajničarke in tajnice in glavna točka dnevnega reda je bila volitev odbora za leto 1945. Na željo članic je sprejel nadaljno odgovornost bivši odbor in ta je: Predsednica Frances Rupert, podpredsednica Antonija Svetek, tajnica Frances Klein, 19407 Muskoka, telefon IVanhoe 4820-J; blagajničarka Pauline Sajovec, zapisničarica Mary Japel, zastavonoša Caroline Stanonik, nadzornice: Frances Globokar, Frances Grčman in Frances Stupica. Zastopniki za Klub društev: Anna Štupica in Frances Srgan. Zastopniki za SANS podružnico št. 106: Mary Japel in Antonija Svetek.

Druge točke so vse ostale po starim. Predlagano je bilo, da bi se zopet dajalo bolnim sestram cvetlice, pa ni bilo odobreno, ker je zelo težko ustreči vsem. Ako se da enim in ne drugim, potem je zamera, do tega pride, ker se članice ne javijo in potem pravijo, da se ene prezira in se pojavi nezadovoljnost.

Po seji smo imele godovanje. Godstiteljic je bilo več, ker se bojim, da bi katero ime izpustila, je boljše, da se ne navede imena. Omeniti se mora, da so se prav izvrstno postavile, vsega dobrega je bilo na razpolago, tako, da smo se prav dobro imele.

Pozabile tudi nismo našo sestro Mary Streiner. Dobre sestre so pris-

pevale in izročena ji je bila svota \$10.50. Lepa hvala in Bog naj povrne.

Drage sestre, gotovo ste brale v Zarji in slišale ste tudi na seji, da se je pričela kampanja za nove članice. Upam in želim, da se potrudite in vpišete, kar največ mogoče novih članic.

Sestre, kakor vidite, sem zopet tajnica. Prosim vse tiste, ki ste bolj počasne s plačevanjem, da bi bile točne, da mi ne bo treba po hišah kolektirati. Srečno novo leto vam želim,
Frances Klein, tajnica.

IZ GLAVNEGA URADA

Pol-letna seja odbora direktoric se prične na glavnem uradu dne 29. januarja ob pol desetih dopoldne. Podružnice, ki imajo kakšno zadevo za glavno sejo naj blagovoljno poslati na glavno tajnico pred tem dnevem.

Da se pospeši naš šolninski in dobrodelni sklad, so bile poslani na vse podružnice knjižice z listki ter pisma prošnja, da bi iste prodali, ter pomagali k uspehu sklada. Vsaka knjižica prinese deset dolarjev. Ker gre ves prispevek v dober namen, oziroma v pomoč najpotrebnejšim otrokom v Sloveniji in za šolnino tukaj nadarjeni toda brez sredstev mladini, zato je pričakovati, da bo vsaka podružnica storila kar največ je mogoče. Ena izmed srečnih oseb bo pa dobila krasno posteljno pregrinjalo katero je v ta namen darovala vaša glavna tajnica. Seveda nobena podružnica ni primorana pomagati, toda upati je, da bo prošnja pri vseh upoštevana, ker dobroteljskost se zmeraj najde med dobrimi srci.

Voščim vsem skupaj zadovoljno novo leto 1945!
JOSEPHINE ERJAVEC

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O. — Minil je mesec december in na naši glavni seji ni bilo mogoče imeti volitve, kakor tudi ne ukrepati o drugih važnih točkah, ker ni bilo udeležbe. Toda oddaljenim se oprostijo, ker tisti dan je bilo zares slabo vreme, pravi snežni vihar in od blizu tudi niste prišli. Torej glavna seja se bo vršila meseca januarja in vsaka, ki ne pride, bo plačala 25 centov v ročno blagajno;

oprostilo se bo samo bolnim ali če imajo majhne otroke in če delajo ponoči. Vse druge pa bi morale priti vsaj enkrat na leto skupaj. Lepo ste prošene, da pridete v polnem številu.

Pohvalila bi rada našo sestro Julijo Gorenc, ki dela za Rdeči križ. Enkrat sem že pisala o njenem lepem delu v Zarji, pa nisem vedla za natančno število komadov, katere je izgotovila. Napravila je do 250 malih jopičev, kap, rokavic za otroke, ter okrog 50 kap za vojake in do sto jopičev za armado in okrog 50 za mornarje; ter 40 parov rokavic, 24 rut za okrog vrata po 48 inčev dolge in 50 parov nogavic. Ona in njena hči pleteta kar neprestano in sta napravili več stvari kot katere druge posamezne osebe, ki delajo za Rdeči križ. Mrs. Gorenc stanuje izven mesta in njen naslov je 430 Union Street, Bedford, Ohio. Najbrž, da je ni članice pri Zvezi, ki je sama toliko stvari spletla, kakor sestra Gorenc. Njo in hčerko vzame približno dva dni in imata tri jopiče narejene. To gredo igle kot bi jih držal stroj. Zelo lepo je od sestre Gorenc, da naredi toliko lepih in gorkih stvari za vojake, kar je vse brezplačno delo.

Za poročati imam žalostno novico, da je dobila sestra Jennie Blatnik iz Union Avenue tužno vest od vojnega oddelka, da je bil njen starejši sin ubit nekje v Nemčiji. Naše sožalje nad izgubo dobrega sina.

Srečno novo leto in na svidenje na seji 9. januarja!

Mary Hrovat, tajnica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O. — Najlepša hvala vsem članicam, katere so se udeležile glavne seje, navzlic nepričakovano slabemu vremenu. "Kjer je volja, tam je tudi pot," je pregovor, ki pride do popolne veljave. Veselo razpoloženje, h kateremu se je že med letom prispevalo v ta namen, je zavladalo po seji in običajnih letnih volitvah. V imenu celokupnega članstva kot tudi izvoljenega odbora za leto 1945 se najpristrčneje zahvaljujem, predvsem tudi za zaupnico, katere sem deležna pri mojih društvenih sestrah. Kar bo v moji moči, hočem in želim tudi vnaprej storiti za obstoj naše organizacije. Iste želje brezdvomno navdajajo tudi ostali odbor, ki je sledeč: Predsednica Nettie Strukel, podpredsednica Mrs. Debeljak, zapisničarica Alice Kokal, rediteljica A. Malovašič, nadzorni odbor: gg. Marolt, Orlikowski in gdč. Mary Paulin.

Vljudno vabim vse sestre na sejo 9. januarja. Podani bodo šest mesečni računi in poročilo o celokupnem poteku gibanja št. 18; obenem priprave za "Valentine" zabavo, povrhu tega pa še nekaj izredno tajnega . . .

Sedaj, ko je v teku kampanja gotovo pričakujemo novih kandidatkin in to delež od vsake posamezne izmed nas, kaj pravite, cenjene članice? Samo malo dobre volje je treba, pa se lahko poveča število članstva.

Težak in mučen je udarec, katerega razsipa smrt. Zdaj tu, zdaj tam; prostori, ki so bili zasedeni po vestnih in marljivih članicah, samotno zdijo in kličejo nadomestila oseb, ki bi jednačile onim, katere so tako pogrešane . . .

Z globokim čustvom ginjenja smo sprejele žalostno vest, da je preminula gospa Christine Pirnat dne 25. novembra. V lepih in še lahko mnogo obetajočih letih kot talentiranemu razumu, katerega je tudi ameriška javnost cenila bi kruta smrt pač še ne bila smela imeti dostopa . . . Usoda, kdo naj pojme tvoja dela? Sestre Pirnat, naše nepozabne in inteligentne družabnice ni več . . . Molitev edina, daje še utehe krutemu udarcu . . .

Njenim sorodnikom v imenu podružnice moje odkritosrčno sožalje,
Josephine Praust, tajnica.

Št. 20, Joliet, Ill. — Zopet je eno leto zatonilo. V novo leto smo vstopile z velikim upanjem, da bo prineslo zaželjeni mir.

Zadnji mesec sta obhajala zlato poroko Mr. in Mrs. John Stark. Poročila sta se v Clinton, Iowa, na kar sta se selila v Joliet, kjer sta vzgojila lepo družino, dve hčeri in šest sinov. Slavnost se je vršila 10. decembra. Naše čestitke in želje za mnogo zdravih let! Poročila sta se Miss Helen Panian in Charles Exler iz Philadelphia, Pa. v St. Mary cerkvi. Nevesta je spretna kegljačica. Dne 16. decembra se je poročila Miss Margaret D. Troppe s kapitanom Adam P. Tymowicz iz Lockport. Poroka se je vršila v cerkvi svetega Jožefa. Novim zakoncem želimo blagoslovljeno bodočnost!

Odlikovanje je prejel Corporal Stanley J. Sporar, ki je Aircraft Mechanic. Stanley je sin poznane družine Matt Sporar na Broadway. Prejel je "Distinguished unit citation by wing Commander Colonel Elliott Roosevelt." To je bilo nekje v Angliji. Vsa čast junaku, ki se bori za domovino!

Čudna so pota tudi vojakov. Po naključju sreča brat brata, kakor se je pripetilo bratom Jay J. Mlakar S 2/c in James J. Mlakar E.M. 3/c. Prvi je že dve leti v službi pri mornarjih in drugi tri leta in pol. Sešla sta se na Admiralty Islands. Mornarja sta sinova Mr. in Mrs. Frank Mlakar. Vzela sta si pet dnevni dopust, da sta tem bolj uživala veseli sestaneke.

Mrs. Stanley Gregorich je prejela od vojnega oddelka vest, da je njen brat Sgt. John Petrič bil dvakrat ranjen v enem mesecu. Sedaj se nahaja na Holandskem. V vojaški službi je že tri leta in sicer kot Paratrooper.

Pfc. Joseph Janezic, sin Mr. in Mrs. Joseph Janezic iz Rockdale je bil ranjen nekje v Italiji.

Mladim junakom želimo, da bi se jim kmalu zacelile rane in se zdravi povrnili domov.

Nesreča se prijavi tudi kar na lepem doma. Ko je opravljala hišno delo, je nesrečno padla sestra Josephine Hochevar in pri padcu dobila poškodbo na nogi, za kar se je nahajala tri tedne v bolnišnici in sedaj se zdravi na domu. Draga sestra, naša srčna želja je, da se noga kmalu pozdravi. Najboljše zdravje želimo vsem našim sestram.

Kampanja za nove članice se je pričela s prvim januarjem. Prosim vse naše članice, da sedaj vpišete svoje sorodnike in prijateljice, ki niso še pri Zvezi. Pristopnina je prosta. Tudi deklice se sprejmejo v mladinski

oddelek od rojstva naprej. Vpišite svoje hčerke v naš mladinski oddelek! Nadaljno pojasnilo boste dobile na seji ali me pa pokličite na domu. Delujmo skupno, da bo naša podružnica dosegla kvoto v tej kampanji!

Vljudno ste vabljene vse članice na prvo sejo tega leta. Prinesite s seboj tudi pesmarice, pa bomo po seji prav lepo zapele.

Želim vsem skupaj veselo novo leto! Na svidenje na seji tretjo nedeljo v januarju!

Josephine Muster, tajnica.

ČLANICAM ŠT. 20, JOLIET, ILL.

Naznanja se vam, da se bo vršila plesna veselica dne 28. januarja pod pokroviteljstvom odbora, ki je imel v oskrbi nabiranje obleke za staro domovino. Veselica se bo imenovala "Slovene Servicemen's Ball" in se vrši v farni dvorani na Chicago Street. Dobiček od tega plesa bo šel za fante, ki se vrnejo iz fronte in postavljeni bo tudi spomenik onim junakom, ki se ne bodo več povrnili. Od naše fare je 820 fantov v službi Strica Sama in do danes jih je že enajst dalo svoje mlado življenje.

V odboru so Louis Zeleznikar, glavni pomožni tajnik KSKJ, John L. Jevitz za Ameriško Bratsko Zvezo, Frank Wedic za Družbo svete Družine ter glavna tajnica SZZ ter zastopniki lokalnih društev. Št. 20 zastopa predsednica Emma Planinšek, kegljaški odsek Josephine Buchar in Josephine Mahkovec zastopa kadetke.

Podrobnosti o tej veselici se bodo poročale prihodnjic.

FILMSKA PREDSTAVA V RIALTO GLEDALIŠČU

Podružnica št. 1 JPO-SS in SANS boste priredili filmsko predstavo v Rialto gledališču, Joliet, meseca februarja ali marca. Čisti dobiček od te predstave gre za slovensko pomožno akcijo in bo za Slovence v domovini. Vse članice se opozarja na to predstavo. Kaj več bo poročano v lokalnih listih. Glavno je, da se odzovete in napolnite gledališče. Pokažimo svojo skupnost in složnost pri delovanju, kadar gre za en cilj, namreč za pomoč našim trpečim rojakom v Sloveniji.

Josephine Erjavec.

Št. 21, Cleveland (West Park), O. — Pravijo, da je tajnik ali tajnica srce društva, pa ni tako, naše članice so še več kot srce od naše podružnice. Kako se mi je dobro zdelo, ne morem povedati, ker je bila lepa udeležba na glavni seji. Stotera hvala.

Drage sestre! Srčna hvala za krasna darila, katere ste prinesle na sejo. Rada bi se vsaki posebej zahvalila in imena poročala v Zarji, pa bi vzelo preveč prostora. Zato vam vsem skupaj najiskrenejša zahvala. Bog vas blagoslovi še na mnogo let zdravja in veselja. Imele smo zares prijetni sestaneke meseca decembra, tiste, ki ste zamudile, naj vam bo žal. Najlepša hvala tudi sestram, ki so preskrbele okusen prigrizek. Sestra Johana Pozelnik je prinesla že tako dober štrudelj da ga ne morem pozabiti in ne bo nič čudnega, če se ob priliki oglasim pri njej, če bo imela kakšen kosček na razpolago.

Sestra Ana Sustaršič je imela za nekaj dni na dopustu sina, ki je pri marinih. Na 30 dnevnom dopustu je bil tudi sin sestre Ana Intihar, ki je pri mornarjih. Nahajal se je v hudih bitkah z Japonci. Hudobni Japonci so potopili ladjo, ki se je pogreznila in ž njo je šlo vse imetje mornarjev. Sicer ni za imetje, samo, da je bil rešen in se srečno povrnil k svoji materi. Bobby, želimo Ti, da bi se vselej srečno vrnil, kadar boš na morju. Srečno naključje je tudi, da sta se v bojih za par minut srečala z mojim sinom. Ko bi bila vsaj jaz na Tvojem mestu, da bi videla sina Johna, o Bog!

Pri mladi družini Ann Vuk se je te dni ustavila teta štokljana ter jim podarila malega princa. Družina je zelo ponosna. Le tako naprej! Naše čestitke!

Srečno in blagoslovljeno novo leto želim vsem članicam, Zvezi pa obilo uspeha! Vaša,

Ančka Pelčić.

Št. 23, Ely, Minn. — Naše seje se vrše v lepem redu; naj bo udeležba velika ali majhna, zmeraj kaj dobrega sklenimo. Na decembrski seji smo pa prav mnogo koristnega storile, ker je bila zares lepa udeležba. Številke za posteljno pregrinjalo so bile v nekaj minutah razprodane. Predno sem imela čas se okoli ozreti, je bila samo še ena številka zame, katera upam, da bo srečna! Volitve so bile tudi hitro končane, ker je bil ponovno izvoljen ves stari odbor razen zastavonoše, ki je zdaj Mrs. Golin. Po seji smo imele lep program in upam, da so bile vse navzoče zadovoljne.

Pred sejo je pa bila vprizorjena igra "Burdej pardi," katero je spisala Urna Nežika. Ko bi Nežika videla, kako so jo naša dekleta lepo in ponosno igrale, bi ji gotovo počili gumbi na uniformi, ker bi tako pokonci stala in bi se kar v luftu pripeljala sem gledat. Igra je kratka in zelo primerna za zabavo po seji. Prav lepa hvala igralkam, ker so se potrudile in lepo nastopile. Vloge so imele Mrs. Mary Gačnik, Mrs. Mary Skracki, Mrs. Josephine Mizera, Mrs. Frances Shepel in M.s. Mary Shepel. Sestra Shepel je bila igralka in direktorica. Hvala Mrs. Mrhar, ki je spremljevala na piano pri petju. Skupno smo zapele našo Zvezino himno, da je kar donelo od sten. Hvala gre Miss Mary Hutar, ki se je trudila in učila pevke.

Nastopile so tudi šolske deklice, ki so nam zapele par lepih pesmi v angleškem jeziku. Deklice je spremljevala na piano šolska učiteljica. Imena pevk in učiteljice so v angleškem dopisu.

V imenu podružnice se prav lepo zahvaljujem in želim, da bi še večkrat nastopile, ker tako lepo zapojejo, da bi človek kar naprej poslušal.

Po programu je bil serviran dober prigrizek in med tem časom je prišel Miklauž z dvema parkljema in tako sem prva imela verigo za vratom, pa me je angel rešil, ki ga je tudi Miklauž s seboj pripeljal. Bilo je mnogo zabave in navzoče so imele lep užitek. Deklice mladinskega oddelka je pa obdaroval z lepimi darili, katerih so bile prav vesele. Na obrazih vseh navzočih se je brala zadovoljnost.

Najlepša hvala vsem skupaj in posebno Mrs. Govže, ki se je pridno trudila, kjer je bilo pomoči treba in je delala dve uri delj kot je bila njena dolžnost. Hvala tudi vsem, ki ste prinesle za lonč in vsem, ki ste pomagale. Bog vam povrne mnogokrat!

Lepa hvala za pozdrave iz Clevelanda. Na kartici je bilo nešteto podpisov, kar mi je bilo v veselje prejeti.

Voščim vsem članicam SZZ veselo novo leto. Bog daj v tem letu zaželjeni mir vsemu svetu!

Angela Kriznar, predsednica.

Št. 24, La Salle, Ill. — Leto 1944 je že vzelo slovo od nas in nahajamo se v novem letu, v katerem vsi želimo, da bo konec groznega klanja in huđe vojske ter zdrav in zmogoslaven povratek naših sinov, mož in bratov, katere vsi težko pričakujemo. Bog se jih usmili.

Na glavni seji je bil izvoljen naslednji odbor: Predsednica Mary Kragulskv, podpredsednica Mary Betavar, blagajničarka Johanna Gnidovec, tajnica in zapisničarica Angela Strukel, nadzornice: Mary Sever, Mary Biltavar in Kristina Gerdovič, duhovni vodja Rev. Steve Kasovič. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu v šolski dvorani, pričetek ob dveh popoldne. Prošene ste, da se udeležujete bodočih sej. Bond, ki je bil oddan na zadnji seji je dobil Theodore Studzinski.

Za poročati imam žalostno vest, da je smrt zopet posegla v našo družnico in si zbrala za žrtev sestro Mary Klaušek, ki se je morala podvreči težki operaciji. Po dva tedenskih bolečinah je zapustila to solzno dolino in se preselila v boljšo domovino, kjer ni trpljenja in ne skrbi.

Pokojna Marj je bila rojena v vasi Podluben, fara Šmihel Stopice pri Novem mestu. Pri hiši se je reklo pri Arhnavarjovih. V Ameriko je prišla kot mlado dekle in tukaj je poročila Vincenca Klaušek-a in sta živela več čas v La Salle. Poleg moža zapuščala dve hčeri (obe omoženi) in dva sina. Tony, najmlajši, se nahaja pri vojakih nekje na Angleškem. Mati ga je vedno klicala, ker bi ga rada videla in ni ji bila dana ta prilžnost. Zapuščala tudi sestro Anna Zoran v De Pue, Illinois. Vsem sorodnikom izrekamo sožalje. Pokojni sestri pa naj bo Bog dober sodnik. Naj ji sveti večna luč!

Iskrena hvala članicam, ki ste prišle molit rožni venec ter se udeležile pogreba in napravile špalir pred cerkvijo.

Tudi teta štorklja je zopet povasovala in se ustavila pri Mr. in Mrs. Frank Videgar in pustila krepkega sinkota. Čestitke!

Več naših članic je bolnih in se zdravijo doma in v bolnišnici se nahajati sestri Frances Kotar in Mary Dolanc. Vsem bolnim želimo ljubega zdravja.

Ange'a Strukel, tajnica.

Št. 25, Cleveland, O. — Vse članice ste vabljeni na prihodnjo sejo 8. januarja, ker bomo imele prav lepo zabavo po seji. Pridite v lepem številu, da bomo začele novo leto z uspehom.

Voščim vsem sestram srečno novo leto!
Mary Otoničar, tajnica.

Mr. in Mrs. Frank Mally

Na sliki vidimo sestro Mally in soproga; vzeta je bila na vrto to poletje. Sestra Mally, kakor vam je znano, je bila v strašni avtomobilski nezgodi, kjer je izgubila desno roko in nogo.

Mr. in Mrs. Mally se lepo zahvaljujeta vsem podružnicam in posameznim članicam, ki so gmotno pomagale. Sestra Mally je iz dna srca hvaležna vsem dobrosrčnim sestram za lepo naklonjenost.

Z zahvalo pošiljata vsem skupaj najlepše pozdrave in želje za srečno novo leto 1945.

SZZ pa pošilja najlepše pozdrave sestri Mally v upanju, da bo našla zadovoljnost v življenju, dasiravno je morala žrtvovati svoja uda, toda s pogumom in vero v bodočnost se vse težkoče premaga.

Sestra Mally je članica št. 24 in njen naslov je: 20 Hennepin St., La Salle, Illinois.

Št. 26, Pittsburgh, Pa. — Drage sestre! Prošene ste, da se udeležite seje januarja meseca ker takrat bo volitev odbora in za rešiti imamo več važnih točk za dobrobit podružnice in Zveze.

V decembru nismo imele seje, kar je bilo zame nekaj čudnega. Šla sem kot po navadi vsak mesec in še z veseljem, da bom oddala moj tajniški posel in kaj se je zgodilo: Na sejo smo prišle samo dve in ker ni nobena več prišla sva šli tudi me domov, seveda, zelo razočarani. Zato se vas prosim, drage sestre, da pridete na sejo 9. januarja in katera dolguje na asementu, naj poravnata stari dolg. Mesec za mesecom hitro mine in nam ni mogoče zalagati iz blagajne.

Kakor vam je znano, zdaj se plačuje deset centov več na mesec in če ne boste redno plačevale nam ne bo mogoče za vas zalagati. V zalogi imam tudi voščilne kartice, katere želim razprodati. Od glavne predsednice sem prejela prilpeke za božične praznike, pa zdaj je prepozno, ker nismo imele seje, da bi jih razpečala, toda upam, da boste segle po karticah, saj je suha

roba in lahko shranite za prihodnje praznike, ker takrat jih bo mogoče bolj težko dobiti.

Saj veste, da sem bila operirana na slepiču in nisem imela dozdej priliko napisat dopis za našo priljubljeno Zarjo, zato se tem potom prav lepo-zahvaljujem vsem članicam za cvetlice, s katerimi ste me obdarile. Solze veselja so me zalile, ko je naša blagajničarka prinesla darilo k moji bolniški postelji. Iskrena hvala vsem, ki ste prispevale v ta namen. Posebna hvala naši blagajničarki Helen Gulla, katera je zato skrbela in me obiskovala, kakor tudi hvala vsem drugim za prijazne obiske. Bog vam plačaj!

Srečno novo leto želim vsem glavnim odbornicam in članstvu SZZ!

Katherine Sneller, tajnica.

Št. 28, Calumet, Mich. — Pozdravljena! Zima je zopet tukaj; sneg in led pokriva zemljo. Mrzlo je v naravi in mrzla je človeška bratoljubnost, kar se izkazuje v sedanjem klanju človeštva. Sam Bog ve, kdaj bo konec tega krvolitja.

Na glavni seji smo izvolile za predsednico Mary Kocjan, tajnica je Mary Bracco, blagajničarka Mrs. Steve Ryan. Drugo je ostalo vse po starem. Bilo nas je lepo število, tistim, ki ste zamudile, naj bo žal, ker smo imele prijetno zabavo. Pa tudi Miklauž je bil med nami.

Najlepše voščilo za novo leto!

Mary Stefanich, zapisničarica.

Št. 30, Aurora, Ill. — Prav škoda, da je bilo tako mrzno na dan naše zadnje seje in niste vse prišle, ker smo se imele prav prijetno. Seja je bila hitro končana; ponovno je bil izvoljen ves odbor. Po seji nam je pa sestra Theresa Zafran postregla z vročim kofetkom. Prinesla nam je gramofon in božične plošče in lepemu petju smo se pridružile tudi me, potem je pa prišel naš prijatelj Mr. Kocjan s harmoniko in smo res žingale in pele, da so prišli še gostje od bare nas poslušat. Na zadnje smo se zapele: "Happy Birthday, Miss Mary Verbič," ter nato izmenjavale božična darila in vsaka je dobila kar res potrebuje: frizerka je dobila glavnik, nevesta je dobila dišav, mlada gospodinja je dobila karpit, jaz, ki moram veliko pisat, sem pa dobila papir.

Po januarski seji bomo pa napravile party za nevesto Elsie Thompson. Torej sestre, pridite bo spet lušno.

V Aurora je začel izhajati nov list: "Economist," pri kateremu je zdaj urednik Slovenec, naš Jerry Verbič. Naše čestitke, Jerry!

Najlepše pozdrave do vseh in srečno novo leto!

Frances Kranjc.

Št. 31, Gilbert, Minn. — Na glavni seji je bila nad vse velika udeležba. Izvoljen je bil sledeči odbor: Predsednica Tončka Lučič, podpredsednica Mary Stibi, tajnica Mary Gorsha, blagajničarka Mary Boročan, zapisničarica Frances Lopp, nadzornice: Rose Klink, Mrs. Joe Lopp in Mrs. Bradach, rediteljica Agnes Brula.

Članstvo je darovalo \$11.00 za revne otroke v starem kraju. Najsrčnejša

hvala vsem darovalkam v ta dober namen.

Po seji smo imele okusen prigrizek, katerega so servirale Rose Klink, Mary Peternel, Frances Lopp in Mrs. Bradach.

Vabljeni ste na sejo 10. januarja, ko bo ustoličen odbor. Po seji bo zabava. Tajnica bo prinesla harmonike, da bomo lahko malo zapele in zaplesale sedaj, ko je predpust; servirati bo tudi lonč.

V teh časih se sliši več žalostnih novic kot veselih. Vedno prihajajo poročila, da je eden ali drugi pogrešan, ranjen in tudi žrtvoval svoje življenje. Sestra Curly je dobila poročilo, da je sin Tommy pogrešan na Francoskem. Družina Mike Strnisha je pa dobila nad vse tužno vest, da je bil ubit ljubljani sin Tony na Francoskem. Otožno je tako poročilo za starše in še posebno, če je sin nadarjen kot je bil Tony Strnisha. Bil je dober, priden in vesele narave ter imel za vsakogar lepo besedo. Dopršil je višjo šolo na Gilbertu junija 1941 in nato šel k vojakom. Junija 1944 je bil poslan na Francosko in 18. oktobra so dobili poročilo, da je dal svoje mlado življenje za domovino. Naše sožalje prizadeti družini. Sinu junaku pa večni mir!

Prijatelju junaku v spomin:

Dragi sinko, bratec, prijatelj naš! Usoda Ti je odločila, da si postal vojak in po svoji bistri glavi postal si častnik — Technical Sergeant. Tri leta si študiral, hodil na dopust, mamico gorko poljubljal, nam podal roko in se prav sladko smejal. Mamci si govoril: nikar ne tarnaj in ne bodi otožna, saj se bom vrnil in se smejal. Junija meseca si pa zadnjikrat poljubil mamico svojo, podal si roko in šel čez široko morje. Junak si bil in junak si šel v smrt. Zapustil si nas, toda spomin nate bo vedno živl med nami dokler ne gre zadnji izmed nas za Teboj. Ko z nebeškim Očetom govoriš, za eno prošnjo ga prosiš, da snidemo se zopet v večnosti!

Antoinette Lucich, predsednica.

Št. 32, Euclid, O. — Ker je bila naša glavna seja preložena na 18. decembra, ker je bila 40 urna pobožnost ob času redne seje 11. decembra, zato ni mogoče podati sklepov v tej izdaji, kar pa storimo za prihodnjo številko.

Na dopustu pri starših se je nahajal A. Zajec iz Lindbergh Avenue. Bil je v bitkah preko morja, kjer je mnogo prestal in vselej bil junak in je prejel več častnih odlikovanj. Njemu in vsem našim vojakom želimo zdravlja in zmagoslaven povratek.

Koncem novembra se je podala v bolnišnico v svrhu operacije sestra Eva Majcen iz Tracy Avenue, naša bivša tajnica ter sestra Jennie Intihar iz Nauman Avenue, soproga Mr. Matt-a Intiharja. V imenu vseh članic jima želim, da bi kmalu okrevali in prišli zopet v našo sredo.

Dne 6. decembra je bil na potu na delo zadet od avtomobila in močno poškodovan J. Bukovec, soproga naše sestre Mary Bukovec iz Ball Avenue. Bog daj, da bi se skrbni oče kmalu pozdravil.

November je res žalosten mesec, posebno za katoličane, ker se spomi-

njajo naših rajnih in še bolj občutijo tisti, ki so izgubili svoje drage in so jih za vedno zapustili. Tako nesreča je zadela sestro Katarino Turk iz Fuller Avenue, kateri je preminul soproga. Naj počiva v miru. Njej pa izrekamo globoko sožalje. Ostala je žena sama, kajti njeni sinovi in hčerka se nahajajo v službi Strica Sama. Daj Bog, da bi se kmalu vrnili zmago-viti in nepoškodovni domov k svojim staršem, bratom, sestram, ženam in prijateljem. To želimo vsem sestram naše podružnice in ostalim članicam in prijateljem naše dične organizacije.

Da bi kmalu zasvetil dan miru božjega po vsem svetu je moja iskrena želja skupno z voščilom do vseh za nad vse zdravo in blagoslovljeno novo leto 1945.

K zaključku tega poročila imam važno prošnjo do vseh članic: da bi se v lepem številu udeleževale mesečnih sej v letu 1945!

V upanju, da se vidimo na seji 8. januarja vas pozdravljam, za odbor, Anna Godlar, tajnica.

Št. 33, New Duluth, Minn. — Zopet je zatonilo eno leto, kako hitro minejo drug za drugim. Imena odbornic poročam v prihodnji izdaji, ker se ni še vršila seja, ko pišem te vrstice.

Sporočam žalostno novico, da smo izgubile že drugo članico v letu 1944 pri naši podružnici. Dne 8. decembra je umrla sestra Frances Sadler, ko se je vračala domov od svete maše. Ko je šla preko ceste jo je tovorní voz do smrti povozil. Zapuščca zalujočega soproga, šest sinov in dve hčeri. Trije sinovi so pri vojaki. Ta strašna nesreča je pretresla vse naše članice. Pogreba so se udeležile v velikem številu.

Pokojna sestra je bila zvesta članica in je vedno rada pomagala povsod, zato jo bomo zelo pogrešale. Sveti naj ji večna luč! Članice se pa spominjajmo njene duše v molitvi.

Srečno novo leto želim vsem članicam!

M. Shubitz, tajnica.

Št. 38, Chisholm, Minn. — Najprvo želim srečno novo leto vsem glavnim odbornicam in članicam SZZ. Čestitam naši urednici Albini in novorojenki, katero so dobili zadnji oktober v družini. (Lepa hvala, Mrs. Dolinar. — A. N.)

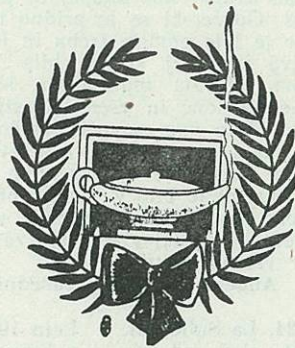
Prav lepa hvala sestri Benčina, ki je točno poročala v zadnjem letu o delovanju med nami in o aktivnosti podružnice.

Decembrska seja je bila še dobro obiskana. Pričakovale smo večjo udeležbo, kar upamo, da bo na seji v januarju, ko bomo praznovali 15 letnico obstoja podružnice. Program bo gotovo zanimiv, da boste vse zadovoljne. Torej, pridite na sejo!

Bolne so sestre Marinkovič, Pender in Rokavina. Vsem bolnim želimo ljubega zdravlja.

(Imena odbornic so v angleškem dopisu.—Ured.)

Prosim vse tiste članice, ki zaostajate na asesmentu, da bi bolj redno nosile plačevati, ker moja dolžnost ni hoditi po hišah kolektat. Prosim, da odslej to upoštevate, ker ne bom več hodila okrog do vas. Vsaka naj pride

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

ŠTEV. 6 — Agnes Pecek, 21 — 26th St. N. W., Barberton, O., rojena 19. decembra 1885, pristopila 7. aprila 1935, umrla 17. novembra 1944.

ŠTEV. 8 — Catherine Mesarich, 715 S. Front St., Steelton, Pa., rojena 17. decembra 1880, pristopila februarja 1928, umrla 2. novembra 1944.

ŠTEV. 8 — Katie Plut, 3722 S. 2nd Street, Steelton, Pa., rojena 26. februarja 1880, pristopila 1. maja 1931, umrla 14. oktobra 1944.

ŠTEV. 24 — Mary Klansek, 614 Todd Street, La Salle, Ill., rojena 12. marca 1892, pristopila 4. maja 1942, umrla 12. novembra 1944.

ŠTEV. 25 — Veronica Kastelic, 1001 E. 62nd Street, Cleveland, Ohio, rojena 19. marca 1915, pristopila 11. maja 1942, umrla 20. oktobra 1944.

ŠTEV. 25 — Jennie Merhar, 1015 E. 62 Street, Cleveland, Ohio, rojena 15. maja 1898, pristopila 8. aprila 1935, umrla 20. oktobra 1944.

ŠTEV. 25 — Agnes Perme, 1009 E. 62 Street, Cleveland, Ohio, rojena 29. januarja 1894, pristopila 9. maja 1938, umrla 20. oktobra 1944.

ŠTEV. 35 — Caroline Skull, Box 406, Aurora, Minn., rojena 23. marca 1885, pristopila 4. marca 1935, umrla 26. novembra 1944.

ŠTEV. 47 — Helen Mahne, 2938 E. 33 Street, Cleveland, Ohio, rojena 11. maja 1887, pristopila 17. junija 1931, umrla 15. novembra 1944.

(Ustanoviteljica podružnica št. 47.)

ŠTEV. 84 — Margaret Patelli, 1702 Gates Ave., Brooklyn N. Y., rojena 9. julija 1896, pristopila 7. decembra 1942, umrla 28. oktobra 1944.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČ!

plačat na sejo ali na dom tajnice. Na decembrski seji je bilo sklenjeno, da se dva meseca založi in tretji mesec pa suspendira. Sicer niso vse članice počasne za plačat, imamo jih več, ki lepo plačajo za naprej, nekatere za celo leto, ene so pa dolžne tudi za celo leto. Prosim, da sodelujete s tajnico v tem oziru, za kar vam bo hvaležna. S sestriškim pozdravom,

Johana Dolinar, tajnica.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O. — Gotovo boste članice presenečene, ko boste brale ta moj prvi dopis. Najlepša hvala naši pridni predsednici Mary Lušin, ki tako redno poroča v naši Zarji in se vedno zanima in dela v korist naše podružnice.

Nimam preveč prakse v pisanju, vem, da je več takih kot sem jaz, ker v mladosti se človek ne zanima, ko je star je pa prepozno se učiti.

Preteklo leto, pridem na sejo meseca januarja in sem bila gotova, da so vse odbornice izvoljene in seveda rada ali nerada, sprejeti sem morala stolček, vsaj za par mesecev, tako se je reklo, namreč, dokler se katera druga ne priklasi. Minulo je leto 1944 in kot vidite, sem bila ponovno izvoljena za vašo tajnico, kar izgleda, da so članice zadovoljne z mojim delom in ravno tako z ostalimi odbornicami, ker smo bile kar vse potrjene še za leto 1945.

Zahvaljujem se članicam za zaupnico, kakor tudi za vaše sodelovanje pri plačevanju mesečnine. Mnogo vas je, ki redno plačujete, vendar vas je še nekaj, katere moram opominjat. Upam, da se boste tudi tiste privdale lepe lastnosti, da boste redno plačevale, ker s tem prikrajšate meni dosti dela in sebi pa neprilike, ki lahko pridejo, če nimate redno plačan asesment.

Zadnje leto smo nekaj članic izgubile, ne vem ali radi povišane mesečnine ali kaj? Zatorej želim, da bi vsaka članica pripeljala eno novo članico v kampnji, ki je sedaj v teku ali če imate hčerko, ki ni še pri Zvezi, da jo vpišete v mladinski oddelek, kjer se plačuje samo deset centov na mesec.

Vsem članicam voščim prav veselo in srečno novo leto. Želim da bi imele na vsaki seji v novem letu tako lepo udeležbo, kakor smo jo imele meseca decembra in upam, da bo sestra Coprič snekla kaj dobrega za prihodnjo sejo, da bomo imele spet okusen prigrizek. S pozdravom,

Katarina Artel, tajnica,
16006 Parkgrove Avenue.

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Na glavni seji so članice predlagale, da ostane vse po starem. Soglasno je bil izvoljen ves bivši odbor. Predsednica bi se bila zelo rada odpočila, ker je že skoraj 15 let v uradu, pa kaj si more pomagati, ker nam je tako všeč kakor Roosevelt, da jo hočemo kar naprej za predsednico. Lepa hvala vsemu odboru, me pa naredimo obljubo, da bomo pridno plačevale mesečnino in olajšale delo tajnice.

Zabave tudi ne bomo delale. Sklenjeno je, da vsaka članica prispeva 50 centov v ročno blagajno, da se ne bo čisto posušila.

Mrs. Plahuta in njen soprog, ki sta se preselila v Hinsdale, Illinois, je pisala in pozdravlja vse članice ter želi srečno novo leto vsem skupaj!

Pridite na prihodnjo sejo, bomo imele dobro potico in lepo razvedrilo!

Veselo novo leto!

Josephine Verbick.

Ivan Zorman:

N O Č

Vzemi, noč, globoke vzdihne,
vzemi zlih tegob spomin,
v svoj brezbrizni mrak zagрни
hčerke srčnih bolečin!

Čuvaj, noč, podobe drage
iz nekdanjih mladih sanj,
s staro jih močjo prikaži
in prelji jih v beli dan!

(Iz "Novoga Sveta")

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.), O. — Glavna seja je minila brez 80% članic, ker navzočih je bilo le 30 članic in ne vem kaj je zadrževalo doma drugih 140. Gotovo niste bile vse tako zaposlene in bolne, da bi ne mogle priti vsaj enkrat na leto. Če pa ste bile zaposlene, mi je žal za napačno obsodbo, sicer imamo vse enake pravice in koristi pri SZZ.

Kar se tiče odbora je ostalo vse po starem, le tajnici se je še malo več naložilo, ker so se vse branile sprejeti za zapisnikarico, sem pa jaz prevzela, da je bilo konec prošnje in seje. Tudi druge določbe so ostale vse po starem. Na glavnih sejah je zdaj navada — vse po starem. Tako je tudi ostalo po prejšnjem sklepu, da bo v letu 1945 do meseca maja, vsaka članica prispevala 50 centov v ročno blagajno, ker se ne bo prirejalo veselice.

Prosim in upam, da se boste v letu 1945 bolj pridno udeleževale seje; prva bo v soboto 13. januarja. Zavzemite se tudi, da boste imele asesment plačan rajši za naprej kot pa zaostajati dolžne. Vedite, da je posamezni članici lažje plačat zase kot pa tajnici založit za 50 članic, ker suspendacija mene zelo boli, pa v bodoče, če ne bo drugače, se bom morala posluževati iste. Če bo v tem katera prizadeta, naj si sama sebe obsoja. Po hišah ne bom kolektala, vsaka pa lahko pride plačat tudi na moj dom, ako res ne more priti na sejo. Kadar vas pa opozorim z dopisnicami vedite, da je zadnji čas, da poravnate. Sicer ni moj namen vas žaliti, toda prizadeta naj se postavi na mesto odbornice ter malo pomisli in bo videla kako težaven je posel, ko pride čas za odposlati na glavni urad in članice nimajo plačano. V teh časih je to sama brezbriznost.

V letu 1944 smo imele pri podružnici šest nevest, ena srečna mati obdarovana z novorojenčkom in en smrti slučaj.

V imenu podružnice se prav pristočno zahvaljujem Mrs. Zala, starejši, za lep dar, kvačkan predpasnik, kateri nam je n seji prinesel \$7.00 v blagajno in dobila ga je Mrs. Agnes Rus.

Naše globoko sožalje izrekamo sestri Agnes Miller iz Bedford Heights, katere 22 letni sin Edward je žrtvoval svoje mlado življenje za svojo domovino. Poleg matere žaluje še več bra-

tov in sester ter žena in dve leti star sinko. Naj mu bo Bog dober plačnik! Mrs. Miller je druga članica pri naši podružnici, ki je izgubila sina. Bog dal, da bi bil to zadnji slučaj med nami.

Sestra Salamon je dobila poročilo, da je njen sin Bobby ranjen. Želimo, da bi kmalu okreval. Sestra Bricel se veseli, ker jo v kratkem obišče sin Stanley. Bil je v bojih na Pacifiku itd. Od marca se je pa nahajal po bolnišnicah vsled ponesrečenja na nogi.

Vsem kličem: veselo in nad vse blagoslovljeno novo leto, da bi nam doprineslo mnogo zadovoljstva in vse fante in može nazaj k svojcem!

Helen Tomazič, tajnica.

Št. 49, Noble, O. — Leto je šlo v zaton, ne pa moje delovanje za SZZ, ker so me ponovno izvolile na glavni seji 4. decembra, kar najlepša hvala za zaupnico. V teh časih vojne in zaposlenosti je res posebnost, kadar je na seji lepa udeležba in zato smo bile toliko bolj vesele lepe navzočnosti na glavni seji, posebno še, ker smo praznovali zmago naših kadetk ki so še drugič dobile najvišje odlikovanje v kontestu med vežbalnimi krožki, ki se je vršil dne 11. novembra v Slovenskem domu na Waterloo Rd. Naše članice so dekleta obdarile in podružnica bo vsaki poklonila eno sliko za spomin na njih zmago. Časi so resni in dekleta se na zdrav in pošten način zabavajo in imajo mnogo veselja pri vajah in sestankih.

Kadetke od št. 47 so jih povabile na party in iz Jolietu so dobile čestitke, za kar najlepša hvala. Kadetke so tudi praznovali svojo zmago in so šle na večerjo v mesto, kamor so povabile tudi učitelja in njegovo soprogo. Povedale so, da je bilo prav prijetno.

Ker sem ravno pri zahvali, se želim tudi jaz zahvaliti članicam v Milwaukee in posebno Mrs. Lizi Sircelj in možu za postrežbo in gostoljubnost, ko smo jih obiskale jaz, Mrs. Mrsnik in hčerka. Razkazale so nam vse zanimivosti mesta.

Več naših članic si je nabavilo nove domove. Ko bo vojne konec, jim bomo prav gotovo priredile "housewarming party." Še lepše pa bo, ko se bodo v te domove vrnili sinovi zdravi in zmagovalni.

Poročila se je naša podpredsednica Lucille Urankar sedaj Philips. Vse najboljše v novem stanu!

Na bolniški postelji se nahaja naša neutrudljiva sestra ustanoviteljica in večkrat odbornica sestra Frances Kosten. Želimo ji skorajšno okrevanje!

Pozdrav!

Jennie Intihar, tajnica.

Št. 53, Cleveland (Brooklyn), O. — Srečno novo leto želim vsem skupaj z željo, da bi novo leto prineslo svetu zaželjeni mir.

Drage sestre, sočustvujemo z vami, ki imate sinove in sorodnike v vojski. Ljubi Bog jih obvaruj vsega hudega ter zdrav povratek k svojim dragim. Pri naši podružnici imamo dve članici, ki imata po štiri sinove pri vojaki. Te sta Mrs. Zorn in Mrs. Zlatopar. Po 30 mesecih odsotnosti je bil eden iz-

med sinov od sestre Zlatoper na dopustu.

Od družabne članice sestre Arhar je sin pogrešan. Sestra Barbara Huntar je prejela žalostno poročilo, da je njen mlajši sin dal svoje nadebudno življenje za svojo domovino. Izrekamo ji globoko sožalje.

Od naših sej nimam posebnih poročil, ker smo bolj počasne v vseh rečeh in tako so tudi seje bolj malo obiskane. Upati je, da bo več zanimanja med članicami v novem letu. Seje se vršijo enkrat vsake tri mesece in takrat bi morale vse priti. Po decembrski seji smo se imele prav lušno. Žal vam naj bo, ker niste vse prišle. Naša tajnica Mrs. Petrič in njena mati Mrs. Oblak sta prinesli prav okusen štrudel in tudi ne-premajhen. Mrs. Železnik je pa kavo preskrbela. Za januarsko sejo nam je pa sestra Valentine obljubila vsakovrstne dobrote. Karolina, upam, da ne pozabiš kdaj bo seja, če ne, Ti gromska strela . . . ha, ha, ha!

Izvoljen je bil ves stari odbor. Pristopila je nova članica sestra Anna Hočevar. Dobrodošla! Za januarsko sejo je pa predlagala njeno hčerko Frances. Upam, da se bo še katera druga potrudila pridobiti kakšno novo članico.

Bolni sta Mrs. Lužar in Mrs. Stanovnik. Vsem bolnim želimo ljubega zdravja. — Sestra Amalija Weiss je dobila sinkota. Čestitamo! Ravno tako izrekamo čestitke naši urednici in novorojenki. Bog vama daj zdravje! (Hvala lepa, Mrs. Oblak.—A. N.)

Odslej bomo imele seje vsak drugi mesec na prvi četrtek. Prihodnja seja bo 4. januarja. Najlepše pozdrave!

Mary Oblak, predsednica.

Št. 66, Canon City, Colo. — Namenila sem se napisat kratko poročilo, kar upam, da boste vse brale, drugače ne morem priti v stiko z vami kot potom priljubljene Zarje.

Zadnja seja je bila slabo obiskana. Vzrok je: premalo zanimanja pri enih, druge stanujejo daleč in nimajo sinov doma, da bi jih pripeljali.

Drage sestre! Upa'a sem, da boste prišle in si izvolile nove odbornice, mogoče bi bilo boljše za podružnico in Zvezo. Ker vas ni bilo, smo ostale vse stare odbornice.

Kot predsednica vas moram opozoriti, da imamo vse enake pravice in tudi vse enake dolžnosti. Vem, da je bilo malo preveč kolekte na zadnji seji, ampak vsaka stvar je imela svoj pomen, zato je tudi na mestu, da pomagamo in še posebno, ko gre za slovenske sirote. Pisalne kartice in knjižico s srečkami imam jaz in rokah in lahko dobite pri meni ali pri tajnici Kristine Konte, če bi katera hotela kaj kupiti iz svoje dobre volje, siliti vas ne moremo.

Prav lepa hvala vsem, ki ste bile na seji in katere ste izkazale svojo dobrosrčnost in ste darovale tudi za za bolne in ranjene vojake v Camp Carson bolnišnici, Colorado Springs. Najlepša hvala tudi vsem, ki ste kupile tikete. Posebno hvalo sem dolžna naši sestri Mary Stariha (Mellow Moon), ki je kupila in prodala tikete zame, tako, da sem dobila korajžo in

bom še v drugič prišla nadlegovat. Še enkrat, hvala!

Vsem glavnim odbornicam in članicam SZZ posebno pa pri naši podružnici želim veselo in zadovoljno novo leto in ljubega miru na vsem svetu!

Katarina Jekovec, predsednica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa. — Cenjene sestre! Dal Bog, da bi z novim letom začele tudi me z novim zanimanjem za napredek Zveze in v dobrobit naše podružnice. Jaz dobro vem, da smo vse ponosne na žensko zvezo, brez katere bi bile Slovenke nepoznane, zato je tudi važno, da pridemo skupaj vsak mesec. Tudi glavna seja bi bila bolj zanimiva, če bi se bile članice udeležile.

Ponovno je bil izvoljen ves bivši odbor. Članice niso hotele upoštevati našo željo, da bi izvolile nov odbor, kar bi pomagalo k boljši udeležbi pa so bile vse zato, da ostanemo pri starem. Odbornice so sicer rade sprejele, ker jim je napredek podružnice pri srcu. Drage sestre, sedaj vas pa lepo prosim, da bi v novem letu prišle redno k sejam. Po sejah bomo imele tudi bingo pardi in bomo prav lepo postrežene s sladko kavo in vsakovrstnimi poticami, katere znajo naše članice izvrstno narediti, niso zastoj Slovenke.

Vsem članicam se prav lepo zahvaljujem za redno plačevanje asesment in nekaj vas je, ki imate plačano že za več mesecev naprej. Ampak nekaj članic pa le rado dolguje in to po dva, tri in štiri mesece in moram vedno opominjat in prosit, da naj plačajo. To je najbolj neprijeten posel z vsako tajnico, zato vas prosim, da se ravnate za to leto po zgledu tistih, ki plačujejo točno in imajo plačano še za naprej, če ne morete priti vsak mesec k sejam, ker me vas ne moremo zalagati.

Za leto 1945 imamo sledeči odbor: Predsednica Angela Jeko, podpredsednica Anna Bajčič, tajnica Frances Vogrin, blagajničarka Elizabeth Potetz, zapisničarka Anna Filak, nadzornice: Anna Boskovič, Mary Charnart in Rose Murslack, rediteljica Frances Femc.

Srečno in zdravo novo leto želim članicam SZZ po vsej Ameriki!

Frances Vogrin, tajnica.

Št. 83, Crosby, Minn. — Srečno novo leto želim vsem članicam št. 83. Upam, da boste v novem letu pridno hodile na seje, saj si vsaka lahko vzame eno uro ali dve časa zase in ne bo pri tem zamudila posebnosti doma. Prosim vas tudi, da redno plačujete asesment, drugače ima tajnica preveč sitnosti.

Odbor za leto 1945 je ostal ves bivši in tudi seje se bodo vršile kot v preteklem, samo v januarju bomo imele namesto v ponedeljek, v torek. Sklenjeno je bilo na januarski seji, da vsaka članica prinese na sejo majhno darilo, katerega si bomo izmenjale. Imele bomo tudi bingo in zabavo. Vabljenje ste vse, da se bomo na prvi seji novega leta skupaj sešle in malo razvedrile! Pozdravljene!

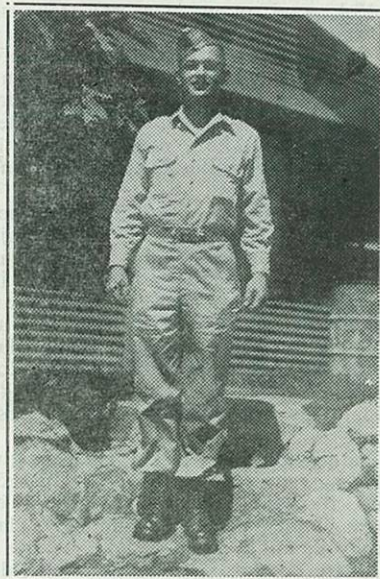
Mary Deblock, tajnica.

Št. 84, New York, N. Y. — Zopet dva odlična slovenska vojaka. Ope-

tovano je bilo že izpričano, da ameriški Slovenci tudi v oboroženih silah naše republike niso zadnji. Obratno! Kljub svoji maloštevilnosti zavzemale mnogo vodilna mesta in njih številno nprestano narašča. Tako smo pred kratkim dobili novega inženirskega poročnika (lieutenant) v osebi Mr. August Wavpotich-a iz Astoria, L. I., N. Y., ki je gradiral iz inženirske oficirske šole v Fort Belvoir pri Washingtonu, D. C.

Poročnik Wavpotich ima za seboj zavidanja vreden šolski rekord. Ni bil še 10 let star, ko je bil že v Junior High School, a z 20. letom je pa imel za seboj znano visoko tehnično šolo — Pratt Institute v Brooklynu in to kljub temu, da je eno celo leto zamudil radi boleznii svoje matere.

V oktobru 1942 je prostovoljno stopil v armado. In sedaj, po dobrih dveh letih, je izurjen vojni pilot ter ima v žepu diplom o vojaškega inženirja, čeravno je star komaj 22 let. Vsekakor zelo izreden rekord.

LARRY WAVPOTICH

Toda poročnik August ni sam v svoji družini, ki bi se lahko ponašal s svojimi uspehi v vojaški službi (a se ne, ker je dosti preveč skromen). Njegov starejši brat Larry Wavpotich pa ima za seboj odličen rekord pravega bojevnika. Tudi on je stopil v ameriško armado prostovoljno in sicer že v januarju 1942, dober mesec po napadu na Pearl Harbor. Pridružil se je najtežji službi — parašutistom — ter že v oktobru 1942 odšel v Avstralijo ter se udeleževal napadov na pacifiških bojiščih. V marcu 1943 je bil zelo resno ranjen. Bil je tri mesece v bolnišnici in nato dva meseca v "Replacement Camp," a sedaj je Acting First Sergeant pri generalnem štabu nekje na Pacifiku.

Kako veliko zaupanje uživa "sarž" Wavpotich pri svojih predpostavljenih, pa najboljšo dokazuje dejstvo, da je bil šofer generala MacArthurja, kar je za vojni čas izredno odlikovanje. Larry-eva mati, Mrs. Angela Wavpotich, 22—15—28th St., Astoria, L. I., N. Y., je od sina prejela "snapshot-e" generala MacArthurja, ki jih je sin

posnel. Ima pa tudi večjo sliko z generalovim podpisom. Mrs. Wavpotic je torej v enaki meri lahko ponosna na oba svoja sina. Ona se je vedno zavedala velike vrednosti šolske izobrazbe. Delala in trudila se je, da je v tem oziru storila za sina, kolikor je največ zmogla. Larry je po dnevu delal, ob večerih pa obiskoval višjo šolo, da je tako materi pomagal vzdržati dom in šolati brata Gusta, ki pa je sam tudi moral delati ob večerih. Zato vsem trem, materi in njenima dvakratno odličnima sinovoma, kajti oba se odlikujeta tudi po svoji višini, oba sta nad 6 čevljev in 1 inčo visoka, iskreno čestitamo na njihovih odličnih uspehih.

Ivanka Zakrajšek.

Št. 88, Johnstown, Pa. — Naša seja 3. decembra je bila še dokaj dobro obiskana; prišlo je tudi nekaj oddaljenih članic, in so tudi za nekaj mesecev naprej plačale, ker vedo, da jim ni mogoče priti vsak mesec na sejo, posebno pa v zimskem času. Kar je bližjih članic bi pa lahko prišle enkrat na mesec, čeprav ni udobno vreme. Prošene ste, da na prihodnji seji poravnate zaostali asessment, da se prične leto s poslovnim knjigam v točnem redu.

Drage seste! S prvim januarjem se je uradno pričela kampanja za nove članice. Lepo ste prošene, da delujete za napredek naše podružnice! Zapustila nas je zopet ena sestra. Preminula je Mrs. Frances Jager, ki je bila precej dolgo časa bolna. Svoje oči je za vedno zatisnila dne 5. decembra. Pogreb se je vršil 9. decembra iz hiše žalosti v cerkev sv. Terezije in od tam na Grandview pokopališče. Žalujočim preostalim izražamo globoko sožalje. Tebi, draga sestra, pa naj sveti večna luč in počivaj v miru.

Odbor za leto 1945 je sledeč: Predsednica Mary Kuzma, podpredsednica Victoria Tomkowski, tajnica Mary Lovše, blagajničarka Mary Zupan, zapisničarica Jennie Stusek, nadzornica Mary Sudonick in Victoria Tomkowski.

Zdravo in zadovoljno novo leto želim glavnemu odboru in vsem članicam Zveze!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 99, Elmhurst, Ill. — Za poročati imam tužno vest, da sta Mr. in Mrs. Louis Cigoj prejela od vojnega oddelka žalostno brzojavko, da je sin Emil dal življenje za našo domovino, dne 18. septembra. Bil je pri marinah na južnem Pacifiku in se nahajal v bitki pa Peleliu otoku. Zapušča soprogo Corinne in enajst mesecev staro hčerko Barbara Jean, katero ni nikdar videl. Njegov brat Walter se je nahajal v bitki na Bataan-u in je pogrešan že od leta 1942. Zadnje poročilo od njega je bilo, da je v japonskem ujetništvu. Bog daj, da se Walter vrne živ in zdrav k svojim staršem v Chicago.

Emil zapušča poleg gori omenjenih tudi starše in eno teto Kristino Albert v Chicagi ter strica Antona Leban v starem kraju, v Clevelandu pa več sestričen. Bog mu daj večni mir v tuji zemlji.

Naše globoko sožalje žalujočim so-

rodnikom in prijateljem. Mati Olga Cigoj in teta Kristina Alberti sta članici naše podružnice.

Zadovoljno novo leto želim vsem skupaj te vas pozdravljam.

Anna Rebek.

Št. 105, Detroit, Mich. — Glavne seje so se udeležile skoraj vse članice. Izvoljen je bil nov odbor za 1945, s katerim smo vse prav zadovoljne. Obljubile smo, da bomo skušno sodelovale kar največ bo v naši moči.

Veseli me sporočati, da smo prodale knjižico za Šolninski in dobrodelni sklad. Dolžnost nas vseh je, da pomagamo našim nedolžnim, trpečim mučenikom, kateri umirajo od lakote in mraza. Mi tukaj smo jim edina pomoč.

Štiri naše članice so praznovalle svoj rojstni dan. Pošiljamo jim srčno voščilo za mnogo nadaljnih let. Lepa hvala sestri Hočer, ki nam je lepo postregla.

Seja v januarju se bo vršila pri sestri Ault in v februarju bo pa Valentine party pri sestri Nezbeda, kjer se ne bo pozabilo na kranjske klobase in kislo zelje.

Čas gre hitro naprej! Kar naenkrat je prišel čas, ko smo vzeli slovo od starega leta in sedaj gledamo v bodočnost, kaj nam bo prineslo novo leto? Vsi želimo v glavnem najprvo, da bi se vojska končala in da bi prihodnji božič bili zopet združeni z našimi dragimi.

To poročilo pišem v imenu naše poročevalke, ki se ne počuti dobro. Želimo, da bi se pozdravila brez operacije.

K zaključku teh vrstic želim vsem članicam št. 105 srečno novo leto, kakor tudi članicam pri št. 9 na West side in pri vsej SZZ po Ameriki. Odpuštimo vse druga drugi, kar nam ni bilo prav in pozabimo na vse neprilike v preteklem letu ter začnimo novo leto v imenu božjem in prosimo, da bo blagoslovljeno naše delo. Pozdrave od vaše odkritosrčne sosesstre,

Marie Nezbeda.

ZAKAJ TI JE ROČNO DELO V VESELJE IN PONOS?

Mnogo žen in deklet se že danes ukvarja z ročnim delom v svojem prostem času: ene vezejo, pletejo ali kvačkajo. Veliko je pa tudi takih, ki jih nikoli ne zalotiš pri ročnem delu; nehote pozabljajo na isto, in če le kdaj zahrepene po njem, z najboljšo voljo ne najdejo ničesar, kar bi prijele v roke.

Često so take žene in dekleta tiste, ki ročnega dela ne obvladajo, ali one, ki mislijo, da sploh nimajo potrebne spretnosti za to. Če bi pa kljub temu hotele le enkrat poizkusiti, se morajo oprijeti kakega priprostega vzorčka kvačkanju.

Nekatere trdijo, da ročno delo ni več moderno, ker se lahko dobijo vsakovrstni prtički v trgovini. To je že res, ampak vseeno je domače delo bolj trpežno in tudi če pride kdo na obisk, se človek počuti veselega, če sliši poklon ali občudovanje: "Kako lep prtček imate v vaši hiši," kako zadovoljstvo občutimo v svojem srcu.

Pa niso samo prti, s katerimi krasi-
mo svoj dom. Tudi posteljno perilo

nam nudi široko polje za ročno delo. Vsaka žena in dekle ljubi lepo posteljino in z največjim veseljem pripravi posteljo z blazino in tudi rjuho pod blanketom ali kovtrom, ki je okrašeno z ročnim delom.

Na vprašanje "Kdaj ti je ročno delo v veselje in ponos?" je še drugi odgovor. — Ročno delo nas ne razveseljuje samo takrat, ko napravimo zase in za svoj dom kaj lepega; v veselje in ponos nam mora biti tudi, kadar hočemo koga razveseliti z lepim darilom. Taka darila so vedno dobrodošla tudi za tiste, ki same rade kvačkajo ali pletejo. V trgovinah, kjer prodajajo sukanec in druge potrebne stvari za ročna dela, tam se dobijo tudi vsakovrstne knjige z vzorci in vsak se lahko hitro nauči mnogo novega in tako bo tudi izbira daril mnogo bolj pestra.

Gotovo ste drage žene in dekleta uvidele, da je skoro vsaki v korist se navaditi ročnega dela. Zelo priporočljivo je za vse naše podružnice, da si ustanovijo klube za ročna dela in se vpeljejo redni sestanki. Na teh sestankih bi si lahko izmenjavale vzorce ter druga drugi pokazale kaj novega in tako bi se lahko vsaka mnogo naučila. Vsako leto naj bi se pa obdržavala razstava ročnih del in članice naj bi skupaj prinesle svoja ročna dela, kar bi bilo zelo zanimivo za vse.

"Pridne roke — dota zame," bodi odslej naše geslo!

URNA NEŽIKA

Kenani štumfi

Vse sorte reči ljudje kenajo; meso, sadje, zelenjavo, klobase, da se tudi štumfi kenajo sem pa zvedela še le to leto v Clevelandu.

Tajnica neke naše velike podružnice mi je pravila, kako je uspešno židane štumfe kenala, da so ostali dalj časa elastični. Dasi ta recept prihaja prepozno, ker svilenih nogavic nima nobena štacuna več, bo naše bralke vseeno zanimale, kot je mene, kako se ta stvar napravi. Tajnica Francka je toraj — pred Pearl Harborjem seveda — kupila pol ducata židastih štumfov, vsakega lepo zavila v voščen papir in vse skupaj spravila v steklenico ter trdo zaprla, ravno tako, kot bi v glazhu imela breskve, tomajto-se ali kaj drugega. Po zimi je djala steklenico s štumfi v kever, po letu pa v ledenico. Jaz sem vse to z odprtimi ustmi poslušala, ker še svoj živ dan nisem slišala, da bi se moralo s štumfi tako kapricirati. Francka je rekla, da židani štumfi, če so spravljani, ne prenesejo veliko gorkote, zato je boljše, da so na hladnem, ker tako ostanejo dalj časa elastični in bolj trpežni. Če je toraj kakšna bralka, ki je tako srečna, da ima še en par najlons štumfov, zdaj ve, kako jih mora spraviti, da ji bodo ostali lepi za prihodnjo spomlad.

Recept za kašelj

Zdaj je tisti čas, da se kašlja. Nekatere ljudje sicer kašljajo celo leto in se nikdar ne izkašljajo, drugi pa kašljajo samo takrat ko je sezona zato, namreč po zimi. Kdor toraj misli, da bo letos kašljaj si naj naredi takole zdravilo: V

eno šalčko se vlije do polovice šalčke dobre viske, ki je zdaj prav po ceni, nato se dodane za 10 centov kangel-cukra, sok ene limone in pa tri žlice medu. K temu se pridene par kapljic vroče vode. Ta recept je pa, žal, samo za moške, saj povedano mi je bilo tako, ker ženskam baje tako arcnije ne pomagajo. — Že vidim, koliko kašlanja bo, če bodo moški tole brali.

Zdaj naj pa ena pošlje dobro navdilo zoper kašelj za ženske.

Milena:

DRŽITE SE RAVNO!

Mnoge ženske imajo grdo razvado, da se držijo sključeno. Glavo sklonjeno in vse zgornje telo se nekako zvije in sključiti ali kakor pravimo: zlezejo vase. Posebno med hojo pozabi marsikatera na svojo držo, se zamisli, vtakne roke v žep, dvigne rame, glava ji pa zleze naprej. Polagoma se te drže navadi in postane zanjo tipična.

Ko bi se nekatere ženske videle, kako so negraciozne in grde, če se tako držijo, bi se tega kmalu odvadile. Ženska, ki se drži ravno, zleknjeno, je mnogo bolj prikupna. Ženske, ki se drže sključeno, so videti manjše in bolj čokate, ravna drža pa dela postavu vitkejšo in večjo. Pa tudi zdrava ni sključena drža. V zrelejših letih se zdijo take ženske, kakor bi bile malo grbaste. Pri tej slabi razvadi izpremenijo pljuča počasi svojo lego in se pri dihanju ne morejo tako razširiti, kakor bi bilo potrebno.

Dolžnost vsake ženske je, da napravi svojo zunanost čim mikavnejšo. Zato se držite ravno! Zlasti pazite, da držite glavo pokonci, da zleknete hrbet in da trebuh potisnete navznoter. Če niste vajene take drže, vam bo v začetku nekoliko mučna, toda nikar ne izgubite poguma, vztrajno pazite na telo, dokler se ne privadite pokončne, ravne drže. V ta namen dobite pri ortopedih posebne steznike, ki vas prisilijo, da se držite ravno. Tista, ki se že leta in leta ni zamenjala, se bo lahko privadila pravilni drži tudi brez njega, če bo le vztrajno pazila nase.

Na držo morajo posebno paziti ženske v poklicih, ki zahtevajo večurno sklanjanje, kakor uradnice, šivilje in tipkarice. Te se kar navadijo sključene drže in začnejo kmalu bolehati na pljučih ali pa na želodcu, zakaj tudi želodec ne more v nepravilni legi tako opravljati svojih funkcij kakor sicer. Povešeni želodec je navadno posledica slabe drže. Pazite torej posebno pri mizi ali pri šivalnem stroju, da se držite ravno.

Dobro bi bilo, ko bi tiste, ki se držijo sključeno, vsaj četrt ure na dan telovadile. Saj imamo posebne telovadne vaje za lepo držo. Vendar pa morajo paziti, da ne bodo začele pretiravati, ker postane telo potem lešeno, kakor bi imelo kol v hrbtu. Telo mora ostati vkljub ravni drži gibčno. Nekateri, ki se hočejo navaditi ravne drže, se začno zvijati in zibati, zlasti visoke postave; pazite, da se tega ne privadite. Drža mora biti popolnoma naravna, prav nič prisiljena, če hočete, da bo vaša postava lepa in prikupna.

Lep, raven hrbet in tilnik dobite, če se odpoveste blazinam. Spite na nizkem vzglavju, najrajši brez blazin, in izkušajte zaspati v hrbtni legi.

DOMAČA KUHINJA

Ivanka Zakrajšek:

ZA PUST IN PREDPUST

Mnogim kuharicam sem že obljubila, da napišem o priliki ta ali oni recept. Med temi je tudi recept za pustne krape (krofe) in za špehovko. Ker je predpust tukaj, se mi zdi sedaj primeren čas, da se vsaj deloma oddolžim za svoje obljube.

Pustni krapci

Krapci ali krofi, kakor že hočete, so ena tistih jedi, ki ne poznajo šale. Ako hočemo napraviti res dobre in rahle krape, se moramo rade ali nerade držati pravil navodil ali recepta, drugače pa ne izpadejo po naši želji. Kuharica, ki pri krapih računa samo na to, da ji bo "ratalo," bo skoro vedno razočarana.

Pred vsem se mi zdi potrebno, da napravim nekaj splošnih pripomb:

Moka mora biti najboljše vrste, suha in lahka. Jaz za krape rabim dvojno moko in sicer "Gold Medal" in pa "Swans Down Cake Flour." Ta kombinacija mi daje najboljši uspeh, vsaj za enkrat. S tem pa še ni rečeno, da se ne dajo napraviti dobri krapci tudi z vsako drugo prvovrstno moko. One, ki nimajo pri rokah omenjenih vrst moke, naj kar rabijo najboljšo moko, ki jo imajo, ali ki jo morejo dobiti.

Kvas (yeast) mora seveda tudi biti dober in svež. Tak kvas spoznaš po tem, da je mehkejši ter ima prijeten vonj, čeravno nekoliko na kislino vleče. In ker od kvasa odvisi rahlost krapov, je jasno, da slab kvas ne more dati rahlih krapov, pa če je vse drugo popolno.

Tretja važna zahteva je mast. Slaba mast ti ne more napraviti okusnih krapov in težka mast ti ne more dati lahkih. Vedi, da je navadna prešičja mast nekoliko pretežka, zlasti ako je ne mešaš z lažjo. Priporočljiva je znana zelenjavna mast "Crisco" in tudi "Spry." Jaz navadno rabim Crisco ter ji dodam eno četrtino kuhanega masla. Tudi ta kombinacija se mi vedno dobro obnese.

Četrta in nič manj važna zahteva pa je tvoje delo in ravnanje s krapci. Ako testa zadostno ne utepeš (sklofaš), bodo šli krapci svojo pot. In ravno tako ti bo hodilo narobe, ako ne paziš na pravilno toploto testa in masti. Posebno pazi, da testa ne prehladiš ali moke ne zapariš.

Ako se boš držala teh štirih glavnih zahtev, boš skoro gotovo zadovoljna s svojimi produkti, pa če tudi tu in tam malo pogrješiš.

Sedaj pojdemo na delo, kakor treba. Recept, ki ga hočem izvršiti, ti bo dal okrog 40 srednje velikih krapov. Postopaj tako-le:

1. Vzemi 2 funt ta moke ter jo presej v mesivno skledo dvakrat ali trikrat, da se tako čim bolj zrahlja. Ne pozabi soli!

2. Zdrobi eno in pol (1½) unče kvasa (yeast) v skledico, dodeni pol male žličke sladkorja in 3 juhne žlice mlačnega mleka. To dobro premešaj ter deni na toplo za par minut, da kipne. Nato pa pridene še tri juhne žlice moke, dobro premešaj ter postavi na toplo, da vzhaja.

3. Pripravi ½ pajnta sladke smetane in nekoliko več kot ½ pajnta mleka, 4 polne žlice (ne zvrhane) sladkorja,

6 jajčnih rumenjakov ter ¼ funta kuhanega masla. (Navadno maslo (puter) najprej skuhaj in rabi samo čisto maščobo. Tako se surovo maslo očisti.) Vse to deni v precej globok lonec in dobro izžvrkljaj (šprudlaj), da napravi pene, oziroma da naraste. Nato ta lonec postavi v drugega, v katerem je vroča voda, a ne vre. Mešaj svojo zmes neprestano toliko časa, da postane topla. To se zgodi navadno že v kakih dveh minutah. Ko se je dovolj segrela, vzemi svoj lonec iz vode, dodaj še 2 žlici ruma ali kake druge dobre viske ter ščepec stlačene-ga muškatovega cveta, dobro premešaj in nato vse skupaj zlij v pripravljeno moko ter zmešaj z moko. Za tem pa dodaj še kvas in ga dobro vmešaj, na kar se prične najtežje delo — utepavanje (klofanje).

Včasih je moka izredno suha in rabi več moči kot navadno. V tem slučaju dolij mlačnega mleka, kolikor se ti zdi potrebno.

Testo je dovolj utepeno, ko začne pogaňjati mehurčke, kar se navadno zgodi v teku 15 do 20 minut stalnega utepanja. Sicer ti bo pa sama kuhavnica povedala, kdaj je dovolj, kajti testo se bo samo ločilo od nje. Nato testo nekoliko z moko potresi, ga pokrij, deni na primerno topel kraj ter ga pusti, da nemoteno vzhaja. Navadno rabi 2 do 2½ ure.

4. Ko je testo po tvojem mnenju dovolj vzhšlo, ga stresi na mizo ali desko, ga z rokami (ne z valjarjem) potlači na pravo debelost, to je dobre pol inče. Vzemi rezalni obod ali primeren kozarec ter krape reži ter jih devaj na s krpo pokrito desko ter jih takoj pokrij s krušnico, da se ti ne prehlade. Krapci naj vzhajajo približno eno uro.

5. Pripravi mast. Ta naj bo v posodi za 3 do 4 inče na debelo, ker se krapci ne smejo dotikati dna in tudi pokrivačka (rena) se jih ne sme dotikati, ko posodo pokriješ. Predno pričneš cvreti, se prepričaj, da mast ni niti prevroča, niti prehladna. Vrzi vanjo košček kruha. Ako hitro zarjavi, je prevroča, ako prepočasi, je prehladna. Ko si sigurna, da ima mast pravo temperaturo, prični devati krape vanjo. Pazi pa, da ona stran krapa, ki je bila na deski zdolaj, pride v ponvi na vrh, ko deniš krap v mast. Ne deni preveč krapov v ponev naenkrat, temveč toliko, da se lahko prosto gibljejo. Ko si dela krape v mast, jih takoj pokrij in ponev malo potresi. Dobro tudi pazi, da mast ves čas obdrži isto temperaturo.

Ko je spodnja stran krapov temno porumenela, jih z vilicami obrni, a sedaj jih več ne pokrij, to je, ko si krape obrnila, naj ostane ponev odkrita. In ko so se krapci tudi na drugi strani dovolj izcvrili, jih z vilicami polagaj na krožnik drugega poleg drugega, a ne enega vrh drugega, da se ti ne stlačijo. Ako so ti krapci vspeeli, morajo biti rahli ter imeti po sredi svetlo rumen pas (venček).

6. Krape potresi z zmletim sladkorjem in tako bodo pripravljene, da grede na mizo.

Nekaterim kuharicam je na tem, da krape tudi nadenejo (filajo) z marmelado. Jaz nisem med temi in zato nadeva tudi ne priporočam, zlasti manj izurjenim kuharicam ne, kajti nadev je zvezan s precejšnjim delom

in tudi rizikom. Meni se zdi bolj umestno, da se da s krapki na mizo tudi marmelada in vsak jedec se je potem sam poslužil, kolikor mu je drago. So pa tudi ljudje, ki nimajo radi marmelade. Tako si lahko vsakdo pomaga po svoji volji.

Najboljša marmelada za krape je marelična (apricot). Ker pa je sedaj vojni čas, si ne moremo izbirati pri dobrotah te vrste, temveč moramo biti zadovoljni z vsem, kar dobimo, ako sploh kaj dobimo.

Špehovka

Razume se, da špehovka ni tako natančna kakor so krapki, toda tudi pri njej je treba gotove natančnosti, pravičnega ravnanja in pravih primesi (to, kar se primeša, oziroma rabi), da se doseže zadovoljiv uspeh.

Najvažnejša primes je brez dvoma maža, to so ocvirki. Za dobro špehovko je torej treba imeti pred vsem dobre ocvirke. Po mojih izkušnjah in za mojo osebo se dobe najboljši ocvirki, ako se napravi zaseka (zaska), katero mnoge rojakinje itak poznajo. Za one, katerim pa še ni znana, jo hočem tu pojasniti, ker je to del recepta, ki velja za eno pravej veliko špehovko.

1. Vzeml 4 funte sveže slanice (špeha). Zreži jo na primerne kose ter deni v vrelo vodo kuhat. Vre naj približno 50 minut ali celo nekoliko več. Nato jo ocedi in shladi. Zreži jo na majhne koščke ali pa zmli, a ne preveč drobno. Deni jo v ponev, dodeni 1 razrezano čebulo ter osoli, a ne preveč. Cvrti, da postanejo ocvirki lepo rumeni, odstavi ter pusti, da se nekoliko ohladi. Odlij mast, a nekaj je pusti tudi na ocvirkih, katerim dodaj še 1 žlico sladkorja, malo zmletega cimeta ter dobro premešaj. Ako ne bi imela dovolj ocvirkov, zarumeni na masti 2 do 3 pesti kruhovih drobtin ter jih primešaj k ocvirkom. Maža za tvojo špehovko je tako pripravljena.

2. Vzeml 1½ funta moke, jo presej in osoli.

3. Kvas postavi kakor za krape.

4. Vzeml 1 pajnt mleka, 1 celo jajce, posebej še 1 rumenjaki, 1 juhno žlico sladkorja in 2 juhni žlici masla (putra). (Ako pa rabiš kuhano maslo, pa še toliko bolj.) To dobro premešaj in toliko segrej, da bo mlačno, in nato zlij v moko. Dodaj še kvas ter testo dobro vgnezditi in utepi, da bo prav gladko. Ako bi bilo testo premehko, dodaj moke.

Ko je testo dovolj vzhajalo, ga stresi na prtič, katerega si prej potresla z moko. Testo razvaljaj precej tenko, potresi ga s pripravljeno ocvirkovno mažo, ga lepo zvij, deni v pecivni model, postavi na toplo, da vzhaja ter potem deni v peč.

Špehovka je najboljše, če je topla. Skrbi torej, da toplo serviraš. Ako ti je pa kaj ostane za pozneje, ali celo za naslednji dan, jo pa v pečii zopet pogrej, pa boš imela zopet svežo špehovko.

Končna pripomba

Vsem kuharicam, ki čitajo Zarjo, želim kar najboljše uspehe pri njihovih krapih in špehovkah. Istočasno pa želim, da bi sporočile ali urednici ali pa meni o tem, kako so uspele s tema receptoma.

Medeni kukiti

Presejaj pol šale bele moke, pol žličke pecivnega praška in četrt žličke soli. Raztopi četrt šale masla in dva kvadrata grenke čokolade. Ko se shladi zamešaj dvetretjini šale sladkorja, eno tretjino šale medu in dve jajci eno za drugim. Dodaj moko. Nazadnje zamešaj še eno šalo zdrobljenih orehov in eno žličko vanilje.

Testo vlij v z mastjo namazano pekačo, postavi v peč, kjer naj se peče na polahnem ognju, 300 stopinj, primeroma pol ure. Še toplo razreži na kvadrate, posuj s sladkorjo sipo in postavi kot pecivo h čajni ali kavi.

KAJ NAJ NAREĐIMO S PONSETIJO

Tiste lepo rdeče in velike božične cvetlice, ponsete, lahko ohranimo do druge zime, ako pravilno ravnamo z njimi. Ponseta ima rada vlago in pa toploto. Čež dan naj ne pade toplina pod 65 stopinj in ponoči ne sme pasti pod 60 stopinj. V suhem zraku ta cvetlica ne uspeva dobro. Ako natresemo v plošček drobnih kamenčkov in na to postavimo cvetlični lonček, nalijemo v plošček tople vode, katere solanogoma izhlapeva in dela vlažen zrak. Korenine ponsete ne ljubijo mokrote in če kedaj postavimo lonček v vodo, pazimo, da ko se zemlja prepoji, ga postavimo zopet na prejšnji plošček na suho. Lepota ponsete ne traja več kot par tednov potem pa začne kazati znake utrujenosti. Polagoma začne rumeneti prej tako živo zeleno perje in tisti živo-rdeči venec listov drug za drugim uvene in odpade. Tako cvetlico le malo zalivamo in proti koncu februarja ali v začetku marca jo položimo v klet kjer ni premraz. Lonček ne sme stati pokonci ampak naj leži. Med tem počitkom se ta cvetlica nič več ne zaliva. Enkrat v aprilu pa jo zopet dvignimo, porežimo stebelca, da bodo samo štiri do šest palcev visoka, otrešimo nekaj stare zemlje od njenih korenin ter jo presadimo v dobro svežo vrtno prst, kateri smo dodali žličko kostne moke (bone meal). Za eno rastlino zadostuje lonček pet palcev v premeru. Presajeno rastlino dobro zalijmo in postavimo kam na solčno okno. Če smo vse prav naredili, bo kmalu za čelo odganjati novo perje, katero bo rabilo vsaki dan po nekaj tople vode za svoj razvoj in rast. Proti koncu maja, ako ni več nevarnosti slane, se ponseto lahko postavi na vrt med drugo zelenje. Pozabiti nesmemo, da jo je treba zalivati vsaki dan, posebno še kadar je bolj vroče.

Avgusta meseca je treba ponseto zopet malo porezati, da se ji cvetje zakasni. Porežimo ji le eno tretjino stebela. V jeseni, ko postanejo noči že prehladne, pa nesimo ponseto v hišo na okno, kjer bo imela pravo toploto, vlago in zadosti svetlobe.

Ponseto rade napadejo bele uši in beli klopi, ki se drže stebelca in perja. Preglejmo rastlino večkrat in zatrdimo ta mrčes predno se razpase in poškoduje rast.

Jako lepa hišna cvetlica, ki cvete v zimskem času, je ciklama. Ta zahteva hladnejši prostor; 50 stopinj toplote ji zadostuje. Par ur jutranjega solnca in pa zadosti vlage zelo dobro

dene tej cvetlici. Podložimo ji globok krožnik v katerem naj bo nekaj tople vode, da se korenine napojijo vsaki dan. Ciklama v dobrem ozračju je jako hvaležna in trajna rastlina, ki poganja svoje lepe cvetove po več mesecev. Enkrat v aprilu začne hirati in veneti. Tedaj se jo položi h počitku ampak tako, da se koreninco otrese zemlje in posuje z žveplenim prahom.

Koreninico, ki je podobna posušene-mu krompirčku, se lahko položi v cvetlični lonček v hladno klet, kjer naj počaka, da se odpočije. Maja meseca jo preglejmo, malo zasujemo s prstjo in položimo kam v senco h plotu. Od časa do časa jo moramo malo zaliti, ako ni nič deževja tedaj, ko počiva. Enkrat v avgustu pokaže nove poganjke in treba jo je vsaditi v dobro prst, zaliti in postaviti pokonci. Vse take cvetlice, ki imajo en sam vrh v šopu, je treba tako vsaditi, da je koreninca skoro pri vrhu in ne globoko v zemlji. Lonček naj bo le malo večji od prejšnjega. Ciklama ne uspeva v ilovnati zemlji. Dajmo ji dobre vrtno prsti, med katero pomešajmo tobakovnega zdroba zoper mrčes in žličko kostne moke za boljšo rast. Tako oskrbovana čebulca se bo dobro počutila, ako jo pustimo na vrtu do septembra, ko jo lahko prinesemo v hišo in postavimo na okno, kjer more dobiti jutranje solnce Južna stran ni ugodna za ciklamo. Na vsaka dva tedna zatakimo kroglico umetnega gnojila (plant tablet) ali pa malo raztopljenega gnojila v drugi obliki. Ta dodatek rastlina potrebuje za razvoj perja in cvetja. Ciklama je hvaležna in v dobrih rokah bo cvela od leta do leta čimdalje lepše.

Ciklamo se lahko vzgoji tudi iz semen, ki potem napravi potrebno čebulco, kar pa vzame delj časa in tudi zahteva večje oskrbe. Seme ciklam se vseje aprila ali pa septembra in pride v cvet čez petnajst do osemnajst mesecev, kar je precej dolgo.

V teh mrzlih mesecih preglejmo svoj vrt in naredimo načrte za vse gredice, ki naj bodo v lepem razmerju druga od druge. Preglejmo razne cvetlične kataloge in če moremo, preskrbimo si kaj novega, da nas bo bolj veselilo in zanimalo. Ako nismo bili zadovoljni z lanskimi pridelki, prečitajmo, kaj je boljše na trgu in potem kupimo taka semena, ki so priporočena od zanesljivih trgovin. Kar imamo semen od lanskega leta, preglejmo, če je vse v dobrem stanju, da nebomo razočarani, kadar bo treba sejati in saditi.

Če posejemo nekaj cvetlic v male nizke škatle, si s tem vsaj za par tednov prej olepšamo vrt, ker imamo rastline že dovolj godne, kadar nastane toplo vreme zunaj, kamor jih presadimo. Zdaj je torej dovolj časa, da si z malimi stroški vzgojimo dovolj cvetlic za pred hišo in kjer koli je kaj prostora zato.

Cvetlice si lahko razmnožimo s potaknjenci. Odrežimo vršiček in ga vsadimo v vlažen pesek ali pa kar v prst v lonček. Važno je, da držimo te potaknjence v vlagi, drugače se koreninice ne razvijejo. Vzemimo manjši prsten lonček in tega cenimo v večjeja. V tisti prostor med obema lončkoma natresimo prsti, v to vsadimo vršičke in v mali lonček nalijmo vode, da bo polagoma namakala zemljo okoli novih rastlinic. T. K.

"THIS IS MY COUNTRY"

By C. A. DYKSTRA, President of the University
of Wisconsin

(Reprint: The Sheboygan Press)

Of all nations and countries of the modern world the United States has the unique distinction of being a home land of conscious choice. It, more than any other, has lived in the dreams of men born on other continents. It had a very small native population — one which in contradistinction to Central and South America had almost no influence on the social strains now making up our immense population. Our people came here or, as in the case of our negroes, were brought here. Our civilization, therefore, is one which in a very peculiar and special sense has been made by immigrants from the beginning. In the early days, although the stock was predominantly English, there was a goodly infusion of Dutch, Scandinavian and German. There was also the Spanish and French influence in regions which were to become parts of the United States . . . the far South, the Southwest and California. All of these influences were important in pre-revolutionary days.

There came the time, however, when we were completely on our own when we had a country and when we realized that we had a continent to subdue and develop for what we were pleased to call the American people. With the nineteenth century we entered upon the great migrations. Men came here because they were attracted here. It was the dream of freedom, the vision of plenty and the challenge of new opportunity that provided the great appeal. It was the American dream made concrete and real. We called ourselves the melting pot and were proud of it. As the century wore along into this pot was stirred ingredients from every country in Europe and some from the other continents until we began to set up special immigration hurdles. Meanwhile we had grown to a nation of over a hundred million souls — a mixture such as history had never seen before.

By and large all of these peoples and their descendants say today with pride "This is my country." The first Selective Service lists which came out of New York testified with eloquence to our almost universal inheritance. In that first drawing those who came up with number 158 included Chinese and other Asiatics as well as a predominating list of names from southern and eastern Europe. In our Eastern cities, as with many football teams, old Anglo Saxon names were few and far between. But almost universally in those first few months of "the draft" so-called foreign sounding names identified young men who wanted to serve the United States right away. These boys were second and third generation Americans in whose hearts we found a burning devotion to this country even though the land of their forebears was in what even then was construed to be the camp of the enemy.

I have some appreciation of this attitude — this very real attachment to our country. I am a mixture of second and third generation experience. We are more fiercely American than the older stock, less blase and sophisticated in being American, more conscious of the efforts made by our grandparents to get here and closer to the pioneering venture and the hardships of the journey. The American dream was a household word with these newer citizens. They studied hard to become naturalized and they were proud when they were admitted to citizenship.

In this series "This Is My Country" I take occasion to emphasize the fact that whatever their long time national or racial inheritance the overwhelming percentage of the more recently arrived Americans and their children love this country and acknowledge their debt to it. They would not dream of returning to what their fathers and grandfathers sometimes refer to as "the old country." These people are sound and loyal Americans who know no country but this. They say, "This is my country" with a pride and a gratitude which is unusual in any land. They sing

"God Bless America" with a fervor and volume which is religious and spiritual in quality. It more nearly expresses their deep felt emotion than does the national anthem. They know above all others that we are one people, that we are a nation different from all others and that something happened on this continent which is unique and precious — that here was made "out of many, one."

(To be continued.)

SECRETARY'S NOTICE

The semi-annual meeting of the Board of Directors will commence on January 29 at 9:30 A. M. at the Headquarters. If a branch of our Union has a report to submit, kindly send it in time for the meeting.

The following have contributed to our Scholarship and Benefit Fund in November and until December 10:

Rev. Mathias J. Butala, Pastor of St. Joseph Church, Joliet, Illinois, \$20.00; Slovenic Publishing of Chicago, \$10.00; Branch No. 1, Sheboygan, Wisconsin, \$74.00; No. 20, Joliet, Illinois \$116.00; No. 23, Ely Minn., \$10.00; Mrs. Marie Nezbeda, Detroit, Michigan \$5.00; Mrs. Rose Tekavec Euclid, Ohio, 50 cents. This makes a total of \$1363.62.

Subscription books have been sent to all branches. A letter has also been enclosed asking the officers and members to co-operate and help sell these books which bring each ten dollars when sold. A beautiful chenille bedspread donated by yours truly is the grand prize. Contributions received will go into our Scholarship and Benefit fund. The cause is a most noble one and a wonderful way of showing your interest in giving help to the needy children of Slovenia and helping the Slovene students in America to continue their education. Please make your returns as soon as you have disposed of all the tickets. I'll be grateful to every branch for the contribution to this worthy cause.

JOSEPHINE ERJAVEC.

OUR MEMBERSHIP CAMPAIGN

The title in itself is inviting! It reminds me of "WELCOME" and that is exactly what is meant by the announcement of this campaign.

We are welcoming all our female friends to join the great army of women, young and old. With the New Year ringing in, let us all get on the beam by making two important resolutions:

1. To try and sign up at least one new member;
2. By attending at least some of the meetings throughout the year!

This campaign will be conducted on quota basis, according to the number of members in the branch, instead of having various groups or divisions.

An Honor Roll will be started in our monthly magazine THE DAWN where branches meeting their quota will be listed.

There will also be individual rewards and prizes for the branches. This will be decided at the Board of Directors meeting in January. One thing is certain and that is that it'll be worth your while to work in this campaign.

My recommendation to every officer and member is to get down to serious business of getting new members. In the Juvenile Department we accept girls from birth until 18 years of age and the dues are only ten cents per month. In the adult department girls may join at the age of fourteen and we accept women up to 50 years of age.

I'm sure you have a relative, neighbor or friend within that age. Visit them and explain to them about our great women's organization and its objectives.

I'm closing my first appeal to you by asking for a big favor of each individual member which is: Try your best to have your branch on top also to make this campaign a success, for with your co-operation we can reach our goal!

JOSEPHINE MUSTER, Campaign Manager.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—Election of officers was the main topic for our December meeting which took place Sunday, Dec. 3. Those officers who were re-elected were: Mary Godez, president; Frances Krolnik, vice-president; Anne Modiz, recording secretary; Pauline Rupar, secretary, and Margaret Fischer, treasurer. The trustees are Marie Prislant, Mary Zahn and Agnes Gergisch, the latter being newly elected. Mrs. Ursula Marver retained her duties as sergeant-at-arms.

Mrs. Theresa Simonich was elected as delegate to the Better Films council and Mary Zahn as alternate.

A general report was very ably given by our supreme president on the recent Yugoslav relief. She also read the recording secretary's report since Mrs. Modiz was unable to be present.

It was decided to keep up the birthday parties in the new year, since it brings the members closer and creates goodfellowship and good-will as has been evidenced the past year.

A general get-together of the glee club members will be called after the holidays to make plans for 1945.

Mrs. Prislant also announced the new membership campaign to start in January, but since December is the birthday of S. W. U. all members joining in December will be counted in each branch's quota.

Anne Modiz will have charge of bowling and all members are urged to do a little practicing for the big tournament to be held in Sheboygan in 1945.

Following the meeting a combined birthday and Christmas party was enjoyed by the members. An added feature was the exchanging of Christmas gifts which provided a great deal of amusement. Sincere appreciation is extended to the officers for their kind help at the party and also Mrs. Remshak, Mrs. Dicke, Mrs. Golob and Mrs. Ribich. Thanks also to Miss Elsie Brager for the lovely Christmas greens and ornaments which were used on the tables.

A Happy and Victorious New Year to you all.

PAULINE RUPAR.

No. 10, Cleveland, O.—The December meeting was opened with the usual prayer. Discussion of the Competitive Drill followed. A new member, Millie Ruzich, was initiated into the team. Welcome to the Frances Susel Cadets. We hope your stay with the team will be a long one!

Elections took place, the results were: Captain, Angela Glavan, lieutenant, Wilma Baraga; president, Angela Glavan; vice president, Alice Sluga; secretary, Lillian Koprivnik; treasurer, Joy Moro; assistant treasurer, Faye LeNassi; sergeant-at-arms, Viola Spilar; and reporters, Sylvia Lukanc and Angela Glavan.

At the January meeting new by-laws will be made up. One will be that a fee of approximately \$4.00, or whatever is voted upon by the team, will be put into the Uniform Fund. Anytime within the course of say, two or

three years, if a girl quits the team without a good excuse, she will forfeit her fee. This fee will then be put in "reserve fund" for new uniforms. If a girl quits because of illness over a period of time, part of her fee will be returned.

Another law which will be put into effect will be that: If any cadet is absent three times from either a drill practice or a meeting within a year, without a good excuse she will automatically be expelled from the team. The Captain will notify each cadet on her attendance standing. The secretary will be required to take attendance at each drill practice and meeting and report it to the captain. By a "good excuse" is meant when a cadet is ill, or a death within the family, or some member of the family is seriously ill and the cadet is needed at home to attend the sick. No other excuses count such as: "My boy friend is home on furlough" or "I had to do a lot of homework," or "I had to do housework at home." As for the boy friend home on furlough, drill practice doesn't last more than ONE hour, surely your boy friend and you can make arrangements to go out after drill rehearsal or some other nights of the week. As for homework, study halls in school are provided for that purpose. And helping mother with the housework, well, surely you can manage to plan your week so that drill night will be open. An earnest cadet makes it her responsibility to be at every drill practice and at each meeting. A drill team can progress only if each cadet is willing to co-operate, abiding to the by-laws of the team, and by attending practices and meeting. Girls, give this a little bit of thought and make up your mind that you will be a better cadet in the coming year. Incidentally, the girl with the highest number of points for the year 1944, is Miss Violet Spilar, with the total of 14 points. At a future drill participation when the cadets are in uniform, a medal of honor will be presented to the most active girl of 1944. Congratulations to you, Violet!

Best regards to all and a Happy New Year to you!

ANGELA GLAVAN, Reporter.

A HAPPY NEW YEAR
TO ALL!

2nd Lt. Anne M. Pritekel, daughter of Mr. and Mrs. Anton Pritekel of Route 1, Box 319, Pueblo, Colorado, served her country as an Army Nurse. She died at Fitzsimmons Hospital in Denver, Colorado, on December 24, 1942, from a disease contracted in line of duty at Fort Bliss, Texas, where she was sent in May 1941, the month she enlisted in the Army.

She was a graduate of the Vineland High School and of the Corwin School of Nursing where she worked until the fall of 1937. In October of the same year she accepted a position at Colorado General Hospital in Denver, Colorado, and worked there until she enlisted in the Army.

As a nurse, she was always on the job and her patients came first. Day in and day out she walked the long corridors in the station hospital at Fort Bliss; sometimes even too tired to move when she reached her living quarters. (Note gas-mask at side.)

She is sadly missed by the family and many friends. Our sympathy.

NEW YEAR WISHES

HEALTH enough to make work a pleasure.

WEALTH enough to support your needs.

STRENGTH enough to battle with difficulties and overcome them.

GRACE enough to confess your sins and overcome them.

PATIENCE enough to toil until some good is accomplished.

CHARITY enough to see some good in your neighbor.

CHEERFULNESS enough to make others happy.

LOVE enough to move you to be useful and helpful.

FAITH enough to make real to you the goodness of God.

HOPE enough to remove all anxious fears concerning the future.

And last, but not least, that all your wishes may be fulfilled, provided they are for your good.

IS IT REAL LOVE OR PASSING FANCY?

Love at first sight is the most hazardous of all ways of picking a husband. Certain men make poor husbands, even if they do sweep a girl off her feet.

But how few actually believe this! "We're in love, what more do we need?" is the usual answer. The rude awakening comes after they have emerged from the whirlwind of falling in love.

The wise girl, who uses her head along with her heart, knows that it is not how she falls in love that brings true love and happiness but what she has found out and weighed about his personality, temperament, ambitions, mutual interests and unfavorable traits.

Dr. Clifford R. Adams director of Pennsylvania State College's Marriage Counseling Service, declares, "Love at first sight is just one of two things. It is sheer sexual attraction or it is a matching of one's phantasy ideal.

Try This Test

"If a person can truthfully answer yes to at least seven of the following 10 questions, it is real love and not just a passing fancy. Prospective brides and grooms can be reasonably sure they are suited for each other."

Do you have a great number of things that you like to do together? Do you have a feeling of pride when you compare your friend with anyone else you know?

Do you suffer from a feeling of unrest when away from him or her? Even when you quarrel, do you still enjoy being together?

Not Foolproof

Have you a strong desire to please him, or her, and are you quite glad to give way on your own preferences? Do you actually want to marry this person?

Does he, or she, have the qualities you would like to have in your children? Do your friends and associates admire this person and think it would be a good match for you?

Do your parents think you are in love? They're very discerning about such things. Have you started planning, at least in your own mind, what kind of wedding, children, and home you will have?

Even tests such as this are still not going to guarantee that you will select the right mate. However, they stimulate you to think of the person in the role of a marriage partner. They make you realize that romance alone is not an adequate basis for marriage.

QUESTION BOX

What language was used in the first Mass?

As the first Mass was celebrated at Jerusalem, it is an opinion with which it would be rash to differ, that our Lord employed the usual language of the place, namely, Syriac.

I have been told that work of educating the blind was really started by

Catholics. Who started this work and when?

Education of the blind as a class did not come until 1784. It was then that Valentin Hauy, a Catholic, began the movement that has brought about the establishment, in all civilized countries, of institutions of learning and industrial training schools for the blind.

No one before his time had ever tried seriously to make printing available for the blind, or to establish libraries of literature printed in relief. Though his system of raised printing is no longer used, the world will ever remember him as the man who started the blind along the way that has led to more normal and a much more complete life.

Louis Braille, also a Catholic, is well known as the originator of the raised printing which bears his name. Blind himself from his third year, Braille realized the inadequacy of the line-letter system of raised printing then in use. He reduced a 12-point system to his own 6-point printing which was simple and easy to learn. Though since his time slightly modified and changed in various countries, his system of letters, numbers and musical notes is basically the same now as the day he devised it.

The Church looks with pride on the splendid work her sons and daughters have done and are now doing for those who are afflicted with blindness. In her interest for the blind she is but following the example of her Divine Founder who gave sight to the blind. Her hand cannot always lift the veil, as could that of the Savior, from darkened eyes! But what comforts she can give, she gives always gladly and lavishly.

What prayer should a person say, when genuflecting upon coming into the church?

A very fitting prayer is "Jesus, My Lord and My God."

Should one look at the Host during the Elevation or bow his head?

It is recommended to look at the Sacred Host, as it is more conformable to the purpose of the Elevation, namely, that the faithful may see the consecrated elements. Pope Pius X of happy and holy memory encouraged greatly this practice by granting an indulgence of seven years and seven quarantines to all who, while looking at the Sacred Host, re-echoed the words of St. Thomas the Apostle, "My Lord, and My God."

We would urge you, therefore, first to gaze upon the Host and then to bow in humble adoration.

I have seen pictures of the Crucifixion, some of which represent the two thieves as tied to the Cross and some others depict them as nailed. Which is correct?

Those which represent them as nailed are in accordance with Catholic tradition. When St. Helen, the mother of Constantine, discovered the three crosses, she found the marks of nails on all of them. Therefore, to represent them as tied is apparently a mistaken artistic conception.

MILENA:

SOLDIER

My daddy is a soldier,
He wears a khaki suit,
And pinned upon his shoulder
Are emblems of pursuit.

I'm very proud of daddy
Working hard for Uncle Sam
Training men who serve us
While we are in a jam.

Each day they march—a mighty throng
In every kind of weather;
A soldier must be brave and strong
Let's sing his praise—FOREVER.

THE NURSE SAYS:

Comfortable Bed Is Important Aid To Patient's Recovery

When you prepare a bed for a sick person there are several objectives to keep in mind.

The bed must be comfortable. A poor mattress or springs may rob the patient of rest and contribute to his nervousness. The springs should be taut and even with no sagging in the middle. Sagging springs may cause back strain and permanently change the patient's posture. In case of back injury or fracture it is sometimes necessary to place boards under the mattress in order to keep the bed straight and firm.

The mattress should be covered with a thick pad to make a smooth surface for the patient to lie on. It is not pleasant to feel the tufts of the mattress through the sheet when one has to lie in bed for a long time. Washable quilted pads can be bought to fit double or single beds, or if necessary, you can use an old quilt as a pad.

The bed must be protected from soiling. The mattress pad helps to give protection. The sheets must be long enough to cover the mattress entirely and tuck in at both ends. A sheet 103 inches in length will provide ample room for this on the average bed.

If the sheet is not tucked in well at the head, it will pull down in wrinkles under the patient and contribute to his discomfort. If it is not tucked in well at the foot, it will pull out and wrinkle under the heels in a very irritating way. If your sheets are not long enough to tuck in well, you can splice them with a piece of old muslin.

The bed must provide proper protection for the patient. It must be strong and secure so that there is no danger of a falling slat or a weak joint giving way and frightening if not injuring the sick person. If there is danger of the patient falling out of bed, a strip of canvas can be fastened along the sides to make a protecting wall.

WE HEARD . . .

That castor oil is now in use as a brake fluid in the Army's two and a half ton motor vehicles. (Funny, we always thought of it as a starter, not a stopper.)

* * *

That a blotter is something to look for while the ink dries.

* * *

That there are predictions that the postwar era will see rayon in general use for passenger tires. (Hope it fits the tires better than it does our legs.)

OUR PRAYER

Dear God, make those whose places are bare

Be home with us next New Year's Day;

The boys and girls who're fighting "out there,"

Who're making the enemy pay and pay.

That is our New Year's prayer, O Lord,

Just bring them home to us once more.—L. R.

No. 12, Milwaukee, Wisconsin—Recalling to memory things that have happened during the past year will no doubt be interesting reading to our members.

For the parishioners of Holy Trinity Church in Milwaukee, Wisconsin, Sunday, June 18, 1944 will long be remembered for on that day Rev. Herman Block celebrated his Sacerdotal Silver Jubilee. A wonderful reception was held in the parish hall. It happened to be also Father's Day which was an appropriate day to also celebrate an occasion like this.

Barbara Pezdir, who is a junior member of Branch No. 12, was bestowed the honor of being Father Herman's bride. Bobbie, who is eight years old, attends the Holy Trinity school. She wore a white satin dress with a long train. Her veil was decorated with silver leaves and around a crown were pearls.

The Pezdir family was invited to the beautiful affair and also as guests to the dinner.

Barbara's mother, Mrs. Julia Pezdir, is a member of No. 12. She was elected treasurer of our bowling league. Your roving reporter,

HELEN KRIVITZ.

* * *

Thanks to the Bowlerettes!

I would like to thank all the members of the bowling league for the surprise birthday party they held in my honor. It was a beautiful thought from all. In fact I don't know how to begin to thank you. I only hope

we'll keep up our friendship which has brought much happiness to all of us. We had an enjoyable evening. Delicious lunch was served and as for all the gifts: thanks a million! The events of the past year shall linger in my memory for a long time to come. God bless you and good luck to all!

HELEN KRIVITZ.

No. 13, San Francisco, California.—We are once again among the pages of "Zarja" this time to wish a joyous and successful New Year to our members and their sons and daughters in the services and overseas.

After our Fourth Christmas of War we were still lucky enough to enjoy a Merry Christmas with lighted trees and the exchanging of gifts even though some have traveled many miles from lands we had hardly known except through stories. This war hasn't made us forget our season of "Peace on Earth Goodwill Toward Men," the season Christ chose to be born among men. If during these times you find it difficult to be joyous or happy, try to the best of your ability to be pleasant; bow your head and have trust in God with a daily prayer for the return of your son or daughter. In your full trust in God, you will once again enjoy the full happiness of a complete family at a Christmas dinner, the one dream of a Universe.

Look back upon the past year and be thankful for the good you have been able to enjoy. This, our wonderful land has not had to suffer the pain of bombings as did the many other parts of the world. This, in itself is one of the finest gifts that could have been bestowed upon us. Make a resolution to wear a smile and spread cheerfulness; take a lesson from the injured boys who smile through the utmost of pain and sorrow.

Christmas, what a wonderful word. Even Hitler with his burning of books and ridicule of religion hasn't made us forget the season our boys feel is worth dying for. We defy you, as did our victorious Slavs, so many miles from her. We defy you in words as do our sons in deeds. So we raise our voices in a prayer—

"God Bless our Boys Overseas, make their months away from home as few as possible. Give us strength and health to continue to be cheerful."

FRANCES CHIODO, sec'y.

No. 14, Cleveland (Nottingham), O.—At the annual meeting on December 5, election of officers was held and all the past officers were requested to retain their offices for the year 1945. The officers as a group were honored with this vote of confidence and pledged their utmost efforts to continue working for the expansion of activities in our branch. But, the officers cannot do this alone! YOUR help and active participation is needed. May YOU be counted on?

The annual Christmas party for the juniors preceded the business part of the meeting. Santa Claus (Mrs. Sajovic of St. Clair Ave.) was greeted by the children with the singing of Christmas carols. Santa Claus was accompanied

by two angels, namely Patricia Sajovic of Kildeer Avenue and Vernie Novinc of Chickasaw Avenue. The children exchanged gifts and then Santa gave each junior a gift and candy and nuts from his great big bag.

The business session was followed by a Christmas party and Birthday celebration for the adult members. Gifts were exchanged and delicious refreshments served. A happy and congenial evening in the true Christmas spirit was had by all the members present. It is only too bad that ALL our members were not present to enjoy the evening together.

Plan on starting the New Year 1945 out right by attending the January meeting on the first Tuesday of the month which is on January 2, at the Slovenian Hall on Recher Avenue.

A Happy and Prosperous New Year wishes are extended to all!

PAULINE SAJOVIC, treasurer.

No. 20, Joliet, Ill.—A happy new year to you! May it be a happy year filled with health, joys, success, contentment, friendships and God's choicest blessings. May it be a new year of new dreams and hopes, new ventures, new courage and of new confidence in God Almighty. For all the world may the new year bring a justified peace, freedom and Christian charity among all mankind of every race, creed and color. May this new year be one of the best this old world of ours has ever experienced.

Fate gave a bundle of joy to one of our cadet brides, while to another it shrouded her with sorrow. The recipient of the joy was Mildred Mikolic Ellena and her husband, Clarence, upon the arrival of a baby girl on November 21. To a future mascot, named Dolores, the cadets extend a hearty welcome and to the proud parents their congratulations with a wish that life will bless you and that precious baby with the deepest happiness.

Killed in action October 26 on the island of Peleiu was Pvt. Alvin Hurley, husband of cadet Jean Kubinski Hurley. Word of his death reached Joliet November 19, nine months to the day after he and Jean were married. Serving with the army infantry and the "Rangers," Pvt. Hurley enlisted in June 1942. He was sent overseas in June of last year.

O God, eternal rest grant on to Alvin! To Jean the cadets extend their most heartfelt sympathy. "May the knowledge that he gave 'the last full measure of devotion' to the cause we all hold dear lessen the sorrow that we share today with you."

Preparations for our annual Christmas party were in full swing as of the 12th of December. They forecasted a most successful affair which was held December 21 at the Woodruff Hotel. Full details of the party will be given you next month as well as of the Servicemen's Ball of January 28. Proceeds of the ball will be for the benefit of returning servicemen, while for those who have made the supreme sacrifice a memorial will be erected. This ball is sponsored by the Slovene section of the Yugoslav Relief Com-

mittee. The idea originated with Mr. John L. Jevitz, Supreme assistant secretary of the K. S. K. J., Mr. Louis Zeleznikar is general chairman with Mr. Jevitz, Mr. Frank Wedic, supreme secretary of D.S.D. and Mrs. Josephine Erjavec, our own supreme secretary as co-chairmen. Among those serving on the committee are Captain Jo Mahkovec for the championship cadets, Mrs. Emma Planinsek for the branch and Jo Buchar for the Slovenian Women's Union's bowlers.

Since our clothing drive for the Slovenes of Europe was such a stupendous success, the Yugoslav Relief Committee and the Slovene American National Council are making plans for a show at the Rialto theatre to further aid the Yugoslavians Slovenes. This show will take place either in February or March. Make plans to attend it.

With the 20th of January our championship drill team will celebrate its seventh birthday. What memorable years they are. The charter members, who like pioneers in every new venture worked diligently and hopefully towards success, must feel their early efforts were not in vain. Yearly new loyal and priceless cadets became a part of us, so that now we are a strongly united organization marching for our Slovenian Women's Union of America and all it stands for. Wishing the drill team—the organizers, the cadets and the drillmaster—a happy, happy Birthday, I remain as ever, your cadet reporter,

OLGA ERJAVEC.

RADIO SPEECHES

By Rev. M. J. Butala, Pastor of St. Joseph Church, Joliet, Ill., Saturday, November 18, 1944, 7:05 p. m. in behalf of Slovene-Yugoslavia Clothing Relief gave the following Radio Address over station WCLS:

This great country of ours is noted for its feeling of sympathy for the suffering and the oppressed wherever a catastrophe strikes. Aid in all forms pours in to the victims. Our relief agencies such as the Red Cross, the Catholic Charities, the Salvation Army, etc. are known for the works of mercies that they perform. In our Lend Lease program the spirit of aiding the oppressed supercedes any military or other advantage. The government, even in its income tax rates, realizes the great part that charitable contributions play in the part of the individual and makes allowances for them. Knowing this, we the Slovenes of this country, appeal to our fellow citizens that in their great charity, they may also keep in mind one of the most oppressed nations of the world, the Slovenes, Croatsians and Serbians of Yugoslavia.

We, the Slovenes of Joliet, are at present engaged in collecting clothing for these people. A boat is leaving for Yugoslavia in the near future. Though Slovenia, the Northern part of Yugoslavia, at present is still in the hands of the enemy, the hope is present that since Southern Yugoslavia has been liberated that the allied armies will turn northward and free also the Croatsians and Slovenes to the North

of the Serbians. It is in preparations for the liberation of our peoples that we are gathering this clothing. The headquarters, where this clothing may be delivered is Ferdinand Hall at 107 Clay Street, just behind St. Joseph's Catholic Church. You may call at the rectory 9378, or the KSKJ office 5448, or Mrs. Erjavec, 26411 and arrangements will be made to collect the clothing.

As an American, born in Joliet, I am proud of the record of the Slovenes of this Community. They and the 820 boys now in Service, 11 of whom have made the supreme sacrifice, are doing their part as citizens of this land. In their name, I am appealing to you that in the generosity of your hearts you come to the help of our fellowmen. Their opposition to the Nazi hordes has no doubt cost the enemy many men and material which has made the work of the Allies and of our boys so much easier. Many of them have given their all. Please give whatever you can in clothing and shoes so that the sufferings of those remaining may be alleviated. We thank you.

Mrs. Josephine Erjavec, Supreme Secretary Slovenian Women's Union, in charge of the Women's section Joliet Yugoslav Slovene Clothing Collection Drive in the radio talk, Station W.C.L.S., 7:05 p. m., November 20, 1944:

I have come here this evening to speak to you of a brave little nation—the Slovenes of Yugoslavia, which country also includes the Croates and the Serbs—who under the heroic and masterful leadership of Marshal Tito—are giving their last drop of blood to resist the persecution and world dominant desire of the Nazis. The Slovenes and Jugoslavs are in dire need of clothing, food and medical supplies. The depot in the collection drive, which is now in progress is at the Ferdinand Hall of Clay Street, just behind St. Joseph's Catholic Church.

The drive is being most successfully handled by the capable Mr. Louis Zeleznikar as general chairman with the co-operation of Rev. M. J. Butala. Others on committee are: Mr. Frank J. Wedic, in charge of hauling and transportation; yours truly in charge of sorting and packing, which job is being most wonderfully handled by the ladies—and behind the gun is Mr. John L. Jevitz as publicity director.

Slovenia is bounded on the north by Germany and Italy, and in the south by Hungary, Croatia and Serbia. Slovenia is the smallest nation in the Balkans. I was born there, and at the age of four, I immigrated with my parents to this great country of freedom and peace—our United States of America. Many others have come here to make their new homes. Many have contributed to the greatness that is America. There was Bishop Baraga, who came in 1831 as the first Slovene missionary to convert the American Indians. There was Rev. Francis Sustersic, who founded the St. Joseph's parish in Joliet; governor-elect Frank

J. Lausche, of Ohio, present mayor of Cleveland, whose parents came from Slovenia and Louis Adamic, Slovene writer, who is a native of Slovenia.

Slovenes in every city of this nation have responded to charitable causes—the Red Cross, the Community Chest—and the War Bond drives. Our Slovene boys are fighting to preserve the democracy for which our parents and grandparents have left their European homes. In Joliet alone, our parish, whose pastor is the Rev. M. J. Butala, gave 820 boys in the service, eleven of whom have made the supreme sacrifice. In Slovenia, there are those, who did not have the opportunity to come to this land of freedom, and who today relentlessly fight the aggressor, who loves to torture helpless, unprepared and peaceful nations.

In 1914 I returned to Slovenia for a visit, just at the break of the First World War, in 1928 and again in 1938, almost at the break of the Second World War. During my most recent visit I saw fear written upon the faces of my relatives and friends. They feared their northern and most powerful neighbors. Since Slovenia was a peaceful nation it did not build ammunition plants. It devoted all its efforts towards making itself a progressive, happy and peaceful country. Its efforts and ambitions were in direct contrast to those of their northern neighbors.

Jugoslavia, our ally, is a great little nation. Courageously it fights a powerful aggressor. Her enemy is our enemy. Jugoslavia-Slovenes, Croates and Serbs—which people make up this country—has undergone untold sufferings and martyrdom. Yet, it continues to fight on. It calls for help—for old clothes, food and medicine.

Little children of Slovenia are suffering mostly. These little children, were torn away from the embraces of their mothers, placed in boxcars without food for many days. Those surviving were sent to prison camps or left to their fate in many other countries of Europe. The aim of the aggressor was to destroy all youth, as well as Slovenia's intellectuals and clergy. A picture of Slovenia will show you it is a most pitiful state. Children crying for their mothers, homeless children in strange lands, fathers and mothers parted, villages ruined and towns wiped out. Those who survive suffer bitterly for want of shelter, food, clothing and medical aid. Yet—they fight on—encouraged by the aid of America and her allies. They look forward to that day of liberation with great anxiety. That day of liberation, for which our boys are sacrificing much to attain for all Nazi subjected countries of Europe. Our boys are fighting to end all this world misery. And many of them, gave their last ounce of blood, strength and their breadth and have gone to their eternal rest. God bless them!

Let us, too, be determined to help end this human misery, this destruction of lives, and homes and the obstruction of liberty and peace by staying on our war essential jobs, by buying more War Bonds, by giving to

the Red Cross and by giving whatever you can tonight—tomorrow—or as soon as possible. Give your old clothing or a cash contribution to the Slovene Yugoslav Drive now in progress here in Joliet, Will County and throughout the United States. Your contribution regardless how small, will help wipe a tear of the needy in Yugoslavia whose eyes are turned upon you and me,—appealing and pleading for help—your help and my help. Let their prayers be not in vain—we will send aid—and we will help them.

GUTTER BALLS

No. 20, Joliet, Ill.—Season's Greetings to each and everyone of you! May your New Year be filled with happiness and peace.

After the usual bowling on December 18, the bowlers had their Christmas party at Mahkovec. A gift exchange also took place.

The following are the Leagues standings as the year 1944 comes to an end. In first place are the Erjavec Supremes, high team game honor is also taken by the Erjavec Supremes. Planinsek Grocers are tops in high team series after knocking down the Erjavec Supremes. Congratulations to Marge Jamnik for her wonderful game of 222, that's really a score for all of us to try to beat. Mary Briick's fine bowling keeps her on top in high individual series and high average.

The Executive Board held a meeting on November 20, during that meeting the rules we will follow for the year were discussed. The distribution of prize money, which we all are waiting for, was planned.

All of us were sorry to hear that Rose Fritz will not be able to finish this season of bowling. We sure will miss you, Rose. Another peppy little girl we miss is Lee Juricic.

Thank you Captains for your cooperation in recording the various splits and news of the members of your teams. Don't forget to write them down every week.

Josephine Buchar and Mary Nemcevic both, and in the same night, picked up the 6-7 split. Incidentally, both are on the same team.

Marge Jamnik picked up the almost impossible 6-10-7. Mary Briick shares that honor with picking up the same split. Jo Mlakar conquered the 5-8-10 split.

Our special good wishes this month go to Helen Exlec the former Helen Panian. She was one of our best bowlers. We miss you, Helen. May your life be filled with happiness always. Congratulations to your husband, he sure is a lucky fellow.

So until next month, same time and from the same place we remain,

Two Cub Reporters,

ISABEL MUSICH,
JEAN GOMBAC

No. 23, Ely, Minn.—At our meeting on December 3, at the Community Center the following officers were elected: Angela Kriznar, president; Mary Jerich, vice-president; Barbara Rosandich, secretary; M. Shikonja, treasurer; Mary Novak, Frances Erzar

and Katherine Slogar, auditors; Agnes Galin, flagbearer. After the meeting we were entertained by a play directed by Mary Shepel. In the cast were: Mary Skraski, Mary Gotchnik, Josephine Mizera and Frances Shepel. Katherine Marhar played the piano. After the play, the girl sextette sang three numbers. In the sextette are: Helen Skufca, Elizabeth Chicon, Marilyn Lampe, L. Pirala, Virginia Pluth and Laurel Edwards. They were accompanied by Miss Skeel their music teacher.

When the entertainment was ended we went to the Cafeteria where we had coffee and cup cakes donated by a few members. K. Godec received the door prize. Mary Shikonya won an apron on which we sold numbers. We also sold the ten dollar book of tickets on the Chenille bedspread drawing.

I'd like to thank each and everyone who assisted in making this meeting a success and also thanks to the kitchen help and all who assisted.

In closing I wish everyone a Happy New Year. I'll try to do everything for the welfare of our branch. It is my most sincere wish that all members would co-operate with me and pay the dues on time! That would really be appreciated!

BARBARA ROSANDICH, sec'y.

No. 38, Chisholm, Minn.—Here it's a New Year, again! Let's hope that within the year will come the day that holds the message we're anxiously waiting for: Victory! Remember, the Army needs equipment which costs money, so keep on buying War Bonds to help finish the job sooner.

At our December meeting members were not as well represented as in other years. We hope that you will attend the meetings throughout the coming year.

The annual meeting was brief with only a few discussions on ideas for the promising year. Our by-laws were discussed and approved. The following officers will serve in the coming year: Ann Trdan, president; Johanna Prevet, vice-president; Johanna Dolinar, secretary; Frances Stonich, treasurer; Frances Andolsek, recording secretary; Frances Bechay, sentinel; Josephine L. Benchina, Mildred Bashel, Agnes Meadosh, auditors; J. L. Benchina, reporter. The officers were installed after the meeting to save time in January, it being our anniversary month. We are going to have our 15th anniversary celebration after the next meeting. Cards will be played. Everyone should try to attend and invite your friends and neighbors to join you. A grand time is in store for everyone, be sure to come!

The annual campaign for new members is in full swing. Let's all try to find someone who as yet doesn't belong to our Union and bring her along to our January meeting.

A speedy recovery is wished to all sick members. Visit them, if you have time.

I wish to congratulate Mr. and Mrs. R. Novak (our Editor) on the new

born baby daughter. (Thank you, Josephine—A. N.)

A Prosperous New Year to everyone, everywhere!

JOSEPHINE L. BENCHINA, Reporter

FOUNDATION FOR FUTURE HOME LIFE

Catholic mothers as a whole are fully aware of their responsibilities.

First in their minds and hearts is the fundamental, physical care of their families and second an eagerness to fulfill all moral and spiritual obligation to them.

In this day of broken homes that also may be a natural conclusion.

It has been said that every soldier spends approximately 75 per cent of his time thinking about home.

No wonder the women at home are engrossed in planning the finest kind of home life for the returning soldier and no wonder that the woman lucky enough to have her husband at home sharing co-operatively the task of "raising the family" wants to make their daily life together the happiest experience possible.

Yes, today there is a definite trend toward home.

Our men in the four corners of the world long for it and those at home appreciate it more than ever before.

Whether the home-coming is happy and successful depends largely upon the woman there.

If she is responsive to life and is fully aware of her capacity to give beauty and graciousness and service to those about her, life will be rich and good for her and her family.

Such a woman will give a priceless dowry to her family and make a precious contribution to the world.

No. 50, Cleveland, O.—Election of officers took place at our December meeting. They are as follows: President, Mrs. Frances Sietz; secretary, Mrs. Olga Skodlar; treasurer and recording secretary, Mrs. Mary Laushin; to lighten the duties of our recording secretary and treasurer a corresponding secretary was elected, Mrs. Christen Nestor; our sentinel will be Jennie Suhodolnik; also in her capable hands will be charge of our birthday club. Auditors are Mary Andolsen, Jo Seelye and Cecilia Znidarsic.

We wish to extend our heartfelt thanks to our former president, Mrs. Ann Pavlovic, for her fine leadership in the past two years.

A campaign for new members will start in January. Our quota is five new members or more for our branch. We can do it if each one will try.

A Christmas party was held after the meeting. Our guest was a real live Santa to distribute gifts to our juniors, as well as the adults.

Fran Sietz is to be thanked for bringing the Christmas spirit into the club rooms by trimming the tree and furnishing other decorations.

Our next meeting will be January 8th. Start the New Year right by attending your meetings.

BETTY GARTROZA, reporter.

No. 73, Warrensville, O.—A few changes were made at the election at the December meeting. Our new vice-president is Mrs. Mary Walters and Miss Evelyn Walters will be your new reporter. By the way, Evelyn was the recipient of a beautiful diamond ring from her boy friend who is Sgt. Steve Majercik of the U. S. Army and now stationed at Fort Meyers, Florida. Congratulations, Evelyn, and the best of luck to you from all the members!

Mr. and Mrs. Frank Stepic have been notified that their son, Pvt. Henry, was killed on November 16, somewhere in France. Henry was only 20 years of age and has been overseas since last August. A Requiem High Mass was offered for him on Saturday, December 16 at St. Lawrence Church. Besides his parents, he is survived by seven brothers, pfc. Albert and Pfc. Edward in Belgium; John, Louis, Anthony, Frank and Joseph and also three sisters, Madeline, Mrs. Sophie Nosse and Mrs. Mary Cesek. Our deepest sympathy to the family. May God grant him eternal reward!

Henry's mother and sisters have been active members of our branch for a long time.

Well, another year has passed. Let's start this year with the promise to attend every meeting and try to help in every way to bring a speedy victory and for the welfare of all.

FRANCES TRAVNIK, reporter.

No. 99, Elmhurst, Ill.—Fighting with the Marines on Peleliu Island, Pfc. Emil Cigoj, son of Mr. and Mrs. Louis Cigoj, formerly of Elmhurst, now of 2235 Huron St., Chicago, gave his life September 18, his family was notified recently.

His brother, Walter Cigoj, has been missing since the fall of Bataan in 1942 and, according to latest word from the government is believed to be interned as a prisoner of the Japanese. The Cigoj's have not heard from him since the day in 1942.

Emil was with the Fifth Marine Corps and had been in service two years and four months; on duty overseas 15½ months. He had written of taking part in action at Cape Gloucester and Tulasea Point in New Britain and had been at rest camp before going into battle at Peleliu.

He attended York Community School and was graduated from the Immaculate Conception High School.

Walter was also graduated from Immaculate Conception and he joined the National Guard in 1939 and went overseas in September, 1941.

Emil is survived by parents and widow, Corinne Cigoj, who served as a nurse at Hines hospital for eight years and a 10½-months-old daughter, Barbara Jean, whom he had never seen, and an aunt, Christine Alberti in Chicago, uncle, Anton Leban in Jugoslavia and a number of cousins in Cleveland.

His mother, Olga Cigoj, and aunt, Christine Alberti of Chicago, are our members.

Our deepest sympathy to the bereaved family. We hope that Walter

will return safe and sound when this cruel war is over.

Wishing everyone a healthy New Year,

ANNA REBEK.

No. 105, Detroit, Mich.—Our annual meeting was well attended. All officers were re-elected because everyone is pleased with their fine service. We have sold all the tickets in the book mailed to us for the Scholarship and Benefit Fund. It is our duty to be helpful to those in need, we know that many of our kins and friends in Europe are suffering this winter with hunger and cold. We, here, are their only hope for help.

Four of our members celebrated their birthdays. Many thanks to Mrs. Hoher for the delicious lunch.

The January meeting will be held at the home of Mrs. Ault and we'll have a Valentine party in February after the meeting at the home of Marie Nezbeda. Our Slovenian specialty "klobase in kisló zelje" will be served.

The time passes on very quickly and everyone is hopeful for the best in the New Year and most of all, that this dreadful war will end. Let's resolve to forgive all who have displeased us and pray that the New Year will be blessed with contentment and good health to everyone!

MARIE NEZBEDA.

FASHION NEWS

by
GLADYS
BUCK

One of the benefits of our wartime clothing restrictions is that the designers have met the challenge gallantly and, within the limitations, have created many types of costume that are a vast improvement over the clothes we had before.

Simplification of clothes has been a boon to good taste and appearance, and another good idea is the costume that is designed for many uses, that may serve from daytime right through the evening.

Now and forever the little black dress for gala occasions is the dress you'll choose; the dress that is perennially flattering, eternally smart.

Black does not stand alone but relies upon glitter, gleam and color trim for contrast and heightened effectiveness this season.

A dramatic entrance is assured in the peplum style one-piece dress which combines black with both color and sequins.

With accessories used as star actors in dressing up this season's simple clothes, bags emerge from the comparative simplicity of other seasons

to play second only to hats. They're more individual than they've been for years, and there are so many different styles that they attract attention to themselves as decorative accessories, as well as providing the needed spice for the costume.

There's news in the shapes, materials, closings and in size. Some say that the little bag is the big bag of the season, and that it goes best with the new, larger hats.

Small bags of broadcloth or soft leathers such as morocco for street wear, give the dainty look of the early part of this century that women are now cultivating. There are large bags for dressup wear, too, also of satin, of corded fabrics or of leather.

Shoulder bags are usually envelope types, and arresting in size or design, though for the smaller woman there are smart tailored suit types and a few of the drawstring bags have a strap to go over the shoulder too. The majority of the shoulder bags are for utility wear, and are of sturdy leathers, well made, with saddle stitching or other decorative detail.

Winter is the time of the year when you can't overdo the use of a good hand cream. Every woman's cosmetic shelf should have one or two jars of such a lubricant, because when the temperature changes the hands tend to become rough and dry unless they have proper care.

Make a practice of using cream every time you wash your hands. It's also a good idea to keep a jar of it on your bedside table so the last thing at night you can rub in into your hands. Be sure to work a little cream into the cuticle, too, to avoid hang-nails.

GLADYS BUCK.

AN INTERESTING INCIDENT

"I've been collecting war posters and have a few hung in my office. The other day I passed a window where there was a poster showing a drowned sailor lying on a beach. I shuddered and hurried by and thought:

"That's one I don't want on my office wall."

"As I went on a feeling of shame came over me.

"Yeah—" I said to myself, that boy was on the Vincennes, maybe, and he's lying on some beach in the South Pacific, rotting. He could lay down his sweet young life and go down in the wild water and drown and die and be washed ashore somewhere and you—you traitor—you can't even bear to look at him. It hurts too much. Well, how do you think he felt, dying for you?"

"I felt bad. I went back and looked at the picture a long time. I wondered if perhaps it isn't a trait of women to shut our eyes and try to avoid the horrors. It's pretty near got to OUR boy before we can believe it. And I remembered that when my own children were little, if I heard a child cry I would rush out of the house,—and if I heard or saw that it wasn't mine my instinct would be to turn back—but of course I always made

(Continued on Page 30)

Juniors' Page

A LETTER TO THE JUNIORS

by

Juvenile Director

My Dear Juniors,

Happy New Year to all!

Here we are in a new year—and, much to my joy, it has started really right! Our little Correspondence circle has at last been started, so how about keeping it up? I think it would be grand—and also, you will enjoy it a great deal too!

Our first new correspondent is Patsy Krivitz. Welcome! I sincerely hope that you shall stay with us for a long time. You are also the winner of the handkerchief that Mrs. Marie Prisland, our Supreme President, promised to send to the first Junior Member who would start the "correspondence ball a-rolling."

I am expecting a volume of letters from all of you telling me about what Santa has left for you, and what a joyous time you all had during the Holidays. Will you disappoint me?

Best regards,

FRANCES BOGOVICH.

No. 12, Milwaukee, Wis. — Hi. One and All! As this is my first letter to the "Zarja" I want to introduce myself.

My name is Patsy Krivitz. I shall be eleven (11) years old on January 30th. I am attending the Holy Redeemer School, and am in 4-A. I enjoy writing letters, so shall do my best to visit with you each month.

We are having quite a lot of snow here, and I am looking forward to ice-skating if this weather keeps up.

Recently we have put up our Christmas crib at the School, and it is really beautiful. We are also going to have a Christmas play, and I have been selected to take the part of an Angel. I am very excited about it, and hope that it turns out all right.

My mother, who is a senior member has charge of a bowling team for our Branch No. 12. Her team is on top, and I am quite thrilled about it. It sure is fun to watch them bowl. I wish that all of us Juniors could have a meeting, first to get acquainted, and also I believe it would be fun. Girls, what do you say?

I have overheard plans that there is a possibility that a Drill Team will be organized in our Branch. My mother is working on this plan very hard, and Mrs. Albina Novak is also going to help her.

I would like to hear from some of the other Junior Members—my ad-

dress is 4876 No. 37th St., Milwaukee 9, Wisconsin. Better still, how about exchanging letters through our "Friendship Column"—let's fill it each month!

Your new Reporter,

PATSY KRIVITZ.

My dear Juniors:

We have completed another year again and I just wonder how many of our junior members have made an effort to interest just one friend in becoming a member of our Union. I know you are all very proud of your membership in the SWU for we are the largest Slovenian women's organization in the world and our record is a splendid one. The principles which are taught in our By-Laws are the ones which will develop fine citizens and that is one of our chief aims in building up our junior department. Do not hesitate to ask your friends to become members as we are doing them a favor.

There are still many fine junior circles promoted by our branches which we never hear a word about, so please remember to send us news items whenever you have an activity of any kind or even just a regular meeting. Regular reporters will receive a lovely remembrance twice a year, that is in July and in completing December. Work for a gift!

I will be thinking of you all this year and wishing a happy time for every junior member.

Sincerely yours,

ALBINA NOVAK, Editor,

6117 St. Clair Avenue.

Cleveland 3, Ohio.

No. 20, Junior Circle, Joliet, Ill.— We wish to congratulate the Junior Circle of Branch 20 on their new officers. In the earlier part of Fall, the following girls were elected: President, Marie Crnkovic; vice president, Mary Hulbert, and treasurer, Rose Likar. They are proud of the office they are holding. Good luck, to the Junior Circle.

On Friday night, December 22, a Christmas party was enjoyed by the Juniors which was held at the home of Eileen Ferkol, a Junior cadet. We wish to thank Mrs. Ferkol for the use of her basement.

Mrs. Hochevar, mother of a former cadet reporter, He'en Hochevar, is ill and all the cadets wish her a speedy recovery.

Irene Likovic has an unusual occupation, that of setting bowling pins at the Rivals Bowling Alleys

We extend our welcome to Marion Metesh, a new junior cadet and also the sister of Cadet Bernice. Anyone wishing to join the Junior Drill Team is welcome as the team is looking for new members.

We extend to all our best wishes for a very Happy and Prosperous New Year.

Your Junior Cadet Reporters,
DELORES AND
DOROTHY BOSTJANCIC

THE WORD TEST

How many good English words of at least six letters can you find by the anagram method in the adjective

P A R L I A M E N T A R Y

without counting more than one form of any one word or proper nouns?

If you find at least 40 six-letter words, your vocabulary is excellent; if you find at least 25, it is fair. If your vocabulary is good, you should be able to find at least 25 five-letter words also.

* * *

MUSICAL ADDITION

If you add 57 in Roman numerals to two-thirds of one and mix them up properly, you will have a musical instrument highly esteemed in every symphony orchestra. What is it?

* * *

BRAIN TEASER

Is the son necessarily younger than the daughter in this statement? "This is the son of Eleanor's daughter."

Read it over several times before answering. (Answers on next page.)

THE STAGE COACH

One day we made a stage coach of Grandma's kitchen table. Two rocking chairs hitched side by side

Made horses strong and able. I sat on top in driver's seat, With whip and cord for reins, While, underneath, with dolls and trunks,

Sis rode across the plains. Beneath the shadow of the stove An Indian lurked with arrow; But with my big six-shooter there He couldn't hurt a sparrow. Once, too, the wolves came after me And what a noise they made! But Sister down within the coach Was the only one afraid.

A DRUM

Your little brother or sister would love to have a drum made from an empty oatmeal box. Run a string

through the bottom close to the side and then run it through the top of the box. Fasten the lid back on the box with a bit of glue or with a few strips of adhesive tape. Fasten the string so the drum will hang from little brother's neck. A stick or even a kitchen spoon will do for a drumstick.

DRY HUMOR

The lecturer had been going on and on for some time and the audience was becoming weary.

"Some men thirst after fame, some after love and some after money," he continued.

"There's something they all thirst after," said a voice from the audience.

"What's that?" asked the lecturer.

"Salted peanuts!" came the reply.

DO YOU KNOW? . . .

1. That colds are responsible for more sickness and a greater loss of time from work and school than is any other one ailment?

2. That the common cold is caused by a specific living germ called a virus which lives in the nose and throat of persons affected by the disease and is very easily passed from one person to another?

3. That chills and draughts do not cause colds, neither do wet feet nor being over-tired, but these all reduce resistance to the cold and influenza viruses?

4. That the early signs of a cold are often the same as the early signs of more serious contagious diseases, such as influenza, measles, scarlet fever and whooping cough?

5. That long-continued colds pave the way for an attack of pneumonia, tuberculosis or a chronic infection of the nose, throat or ears.

6. That very few colds would develop into a serious illness if the person who has a cold were wise enough to take proper care of himself at the very start?

7. That when we sneeze the virus rides the air on tiny droplets until the next victim breathes it in? It is about five hours before the virus-laden spray has lost its power to spread a cold.

8. That on the average, a person who has a nourishing diet, including foods which are rich in vitamins A, B, C and D, such as milk and milk products, fruits, tomatoes, green and yellow vegetables, eggs and liver, plus standardized cod liver oil, and who gets sufficient rest and exercise, may expect fewer and less severe colds than less healthy persons?

Answers To Questions On Page 29)

WORD TEST: Ailment, alimentary, mailer, parley, lament, remain, trepan, menial, plainer, plaint, printer, rarely, planetary, mental, errant, parent, praline, partial, lentil, nailer, pantry, rental, retail, retain, remain, martial, marital, material, maternal, paternal partner, plater, palate, primary, rampant, realty, reality, are some.

MUSICAL ADDITION: LVII plus ON properly mixed produces VIOLIN.

BRAIN TEASER: No. It can mean "This is the daughter of Eleanor's son."

HOME-MAKING

Birthday Cake

- 2 c flour (all purpose) preferably enriched
- 3 t baking powder
- $\frac{1}{2}$ t salt
- $\frac{1}{2}$ c sugar
- $\frac{1}{2}$ c soft margarine
- 1 c milk
- 1 t vanilla
- 2 eggs

Sift flour, measure and return to sifter with baking powder, salt and sugar. Sift into a mixing bowl. Add soft margarine with half the milk, which should be of room temperature, and the eggs. Mix by hand or on slow speed of electric mixer until all ingredients are dampened. Beat one minute only. Add remaining milk and flavoring. Blend and beat two minutes. Turn into two greased layer cake tins, of eight-inch diameter. Bake in a moderately hot oven, 375 degrees Fahrenheit 25 to 30 minutes. Frost with decorators frosting.

FROSTING. Put the whites of two eggs into a large bowl, add one and one-half tablespoons confectioner's sugar and beat three minutes, with a perforated wooden spoon. Repeat until one and one-fourths cups sugar have been added. Add two teaspoons lemon juice gradually, as mixture thickens. Continue adding sugar until of proper spreading consistency.

Crystallized Rose Petals

Dark red petals are best, of course, though others may be used. Snip off bottom tip, as it has a bitter taste. Dip into egg white beaten to a froth with one tablespoon water. Then coat well with granulated sugar and spread out on a platter or paper to dry. When dry, arrange around the cake. The petals have a delicate flavor that adds to the goodness of the cake.

Candied Orange Peel

- 4 large thin-skinned oranges
- 2 cups sugar

Select large, firm, thin-skinned oranges with smooth unblemished peel. Wash them and remove the peel in four lengthwise sections. Cover these with cold water. Bring to boiling and boil till the peel is tender. Drain, cut the peel in thin strips with the kitchen scissors. Combine the sugar and one cup of water. Cook this syrup, stirring constantly until the sugar dissolves. Boil to 238 Deg F. on the candy thermometer (or till a little dropped in a cup of cold water forms a soft ball). Add the cooked peel to this and boil slowly 20 minutes or until most of the syrup has been absorbed. Drain in a coarse sieve. Roll the peel a few pieces at a time in granulated sugar.

Fish Baked in Sauce

- Quick, easy and delicious!
- $\frac{1}{2}$ pounds fish fillets
- Salt and pepper
- 2 onions, sliced
- 2 tablespoons butter or margarine
- 1 can condensed tomato soup

Place the fish on a heatproof platter. Season and thatch with the onions. Dot with shortening and pour

the soup over all. Bake at 375 degrees about half an hour, basting occasionally. Serves five.

Hot Vegetable Sandwich

- $\frac{1}{4}$ cup butter or margarine
- $\frac{1}{4}$ cup enriched flour
- $1\frac{1}{2}$ cups milk
- $\frac{1}{2}$ lb. American processed cheese
- 1 cup tomatoes
- $\frac{1}{2}$ cup chopped celery
- $\frac{1}{4}$ cup chopped green pepper
- 1 cup whole kernel corn

Make a white sauce with the fat, flour and milk. When smooth, add the cheese, and when this has melted, the remaining ingredients. Season well and serve on rusks or toast to six or more.

Good, old-fashioned menu variations like these are a pleasure to make (easy on the points) and delightful to serve because they seldom fail to please hearty appetites.

Corn and Ham Fritters

- 1 cup ground cooked ham or meat loaf
- 2 cups whole kernel corn
- $\frac{1}{2}$ cup sifted flour
- 1 tsp. baking powder
- 1 tsp. salt (omit when highly seasoned meat is used)
- 2 eggs
- 3 tablespoons fat

Combine meat, corn, flour, baking powder, salt and egg yolks. Beat egg whites until stiff. Fold into mixture. Melt fat in heavy fry pan. Fry spoonfuls of the batter in fat until brown. Turn and brown. Makes 12 fritters.

Scalloped Sweet Potatoes

- 6 sweet potatoes
- $\frac{1}{4}$ cup corn syrup
- 6 raw apples
- $\frac{1}{4}$ teaspoon salt
- $\frac{1}{8}$ teaspoon pepper

Use medium sized sweet potatoes, wash and boil. When cooked, peel, slice and arrange in alternate layers in a greased baking dish with peeled, sliced apples. Pour the corn syrup over top, add salt and pepper, and bake in moderate oven with cover on for about 25 minutes. Remove cover and bake 10 minutes longer so as to brown on top. Serve dish garnished with sprigs of parsley or carrot tops. Excellent served with pork or ham.

AN INTERESTING INCIDENT

(Continuation from p. 28)

myself go ahead and do something. So we had better do some second thinking, all of us women, and all of us who have boys in the war, sweethearts or husbands or sons or brothers or friends—we'd better look at the boy who might have been on the Vincennes and vow to avenge him, and think, 'There but for the grace of God . . .'

"Let's resolve that we'll take no more comfort until we have dug till it hurts and put the money we might have used for ourselves into bonds for our boys. The only way we at home can avenge the Vincennes is to pay for the new Vincennes. And let's be zealots and work to make others feel as we do—until the Vincennes is replaced and the boys on the beaches immortalized."

MARGARET WEYMOUTH JACKSON
"The Saturday Evening Post" writer.

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC NOVEMBER, 1944

Financial Report of the SWUA for the Month of November, 1944

Št.	Podružnica	MESEČNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupaj	ŠTEV. ČLANIC	
		Redni	Mladinski				Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wisconsin	\$ 55.25	\$ 1.70	\$.10	\$ —	\$ 57.05	150	17
2	Chicago, Illinois	137.25	5.70	.20	—	143.15	369	57
3	Pueblo, Colorado	73.20	4.40	—	—	77.60	202	44
4	Oregon City, Oregon	11.80	—	.10	—	11.90	34	—
5	Indianapolis, Indiana	56.85	3.30	—	—	60.15	158	33
6	Barberton, Ohio	72.95	1.40	.30	—	74.65	203	14
7	Forest City, Pennsylvania	53.35	.90	.20	—	54.45	152	9
8	Steelton, Pennsylvania	36.00	—	—	—	36.00	99	—
9	Detroit, Michigan	20.10	—	—	—	20.10	56	—
10	Collinwood, Ohio	218.75	8.10	—	1.25	228.10	610	81
12	Milwaukee, Wisconsin	122.60	3.20	—	—	125.80	349	32
13	San Francisco, California	57.30	.10	—	.25	57.65	148	1
14	Nottingham, Ohio	151.15	6.20	.50	—	157.85	420	62
15	Newburgh, Ohio	147.70	8.50	—	—	156.20	401	85
16	South Chicago, Illinois	69.00	2.70	—	.75	72.45	180	27
17	West Allis, Wisconsin	67.50	2.60	—	—	70.10	190	26
18	Cleveland, Ohio	40.00	1.10	—	—	41.10	110	11
19	Eveleth, Minnesota	58.00	1.80	.10	—	59.90	161	18
20	Joliet, Illinois	217.25	18.80	.50	.25	236.80	607	188
21	Cleveland, Ohio	45.70	1.70	—	—	47.40	126	17
22	Bradley, Illinois	13.10	—	—	—	13.10	31	—
23	Ely, Minnesota	89.55	2.80	.10	.25	92.70	240	28
24	La Salle, Illinois	73.60	4.10	.10	—	77.80	206	41
25	Cleveland, Ohio	427.05	12.10	.20	—	439.35	1,128	121
26	Pittsburgh, Pennsylvania	59.20	1.60	.10	—	60.90	167	16
27	North Braddock, Pennsylvania	26.70	1.40	—	—	28.10	72	14
28	Calumet, Michigan	38.45	1.80	—	—	40.25	101	18
29	Browndale, Pennsylvania	14.65	.50	—	—	15.15	39	5
30	Aurora, Illinois	11.20	.30	.10	—	11.60	32	3
31	Gilbert, Minnesota	48.80	4.80	.40	—	54.00	128	48
32	Euclid, Ohio	63.35	2.80	—	—	66.15	175	28
33	New Duluth, Minnesota	27.00	.70	—	.10	27.80	74	7
34	Soudan, Minnesota	9.10	—	.10	—	9.20	25	—
35	Aurora, Minnesota	27.95	.30	.40	—	28.65	71	3
36	McKinley, Minnesota	7.35	—	.10	—	7.45	22	—
37	Greaney, Minnesota	15.40	1.30	.10	—	16.80	44	—
38	Chisholm, Minnesota	70.85	—	.40	.25	71.50	199	—
39	Biwabik, Minnesota	11.90	—	.10	—	12.00	35	—
40	Lorain, Ohio	54.40	1.60	.70	.25	56.95	150	16
41	Collinwood, Ohio	108.00	1.10	—	—	109.10	286	11
42	Maple Heights, Ohio	16.05	—	—	—	16.05	43	—
43	Milwaukee, Wisconsin	35.50	1.40	—	—	36.90	100	14
45	Portland, Oregon	17.50	—	.20	—	17.70	50	—
46	St. Louis, Missouri	10.85	.30	—	—	11.15	31	3
47	Garfield Heights, Ohio	60.45	2.10	—	—	62.55	167	21
48	Buhl, Minnesota	6.90	.10	—	—	7.00	19	1
49	Noble, Ohio	33.45	.90	.10	—	34.45	87	9
50	Cleveland, Ohio	49.30	1.00	—	—	50.30	134	10
51	Kenmore, Ohio	11.85	.50	—	—	12.35	31	5
52	Kitzville, Minnesota	12.40	.20	—	—	12.60	34	2
53	Brooklyn, Ohio	17.80	—	—	—	17.80	48	—
54	Warren, Ohio	32.50	2.80	—	—	35.30	90	28
55	Girard, Ohio	28.05	1.40	—	—	29.45	78	14
56	Hibbing, Minnesota	45.55	.10	—	—	45.65	128	1
57	Niles, Ohio	20.40	1.60	—	—	22.00	54	16
59	Burgettstown, Pennsylvania	11.35	.10	—	—	11.45	31	1
61	Braddock, Pennsylvania	—	—	—	—	—	43	12
62	Conneaut, Ohio	6.65	—	.20	—	6.85	19	—
63	Denver, Colorado	25.25	1.20	.30	—	26.75	71	12
64	Kansas City, Kansas	23.10	1.00	—	—	24.10	66	10
65	Virginia, Minnesota	40.30	3.60	—	—	43.90	109	36
66	Canon City, Colorado	17.05	.90	—	—	17.95	48	9
67	Bessemer, Pennsylvania	30.50	.60	.20	—	31.30	79	6
68	Fairport Harbor, Ohio	6.30	—	—	—	6.30	18	—
70	West Aliquippa, Pennsylvania	4.00	—	.10	—	4.10	10	—
71	Strabane, Pennsylvania	36.90	—	.10	—	37.00	94	—
72	Pullman, Illinois	17.90	1.60	.20	—	19.70	49	16
73	Warrensville, Ohio	16.10	—	—	—	16.10	44	—
74	Ambridge, Pennsylvania	29.55	—	.20	—	29.75	63	—
77	N. S. Pittsburgh, Pennsylvania	22.65	.30	—	—	22.95	64	3
78	Leadville, Colorado	—	—	—	—	—	41	2
79	Enumclaw, Washington	12.60	.90	.60	—	14.10	36	9
80	Moon Run, Pennsylvania	12.45	—	—	—	12.45	32	—
81	Keewatin, Minnesota	17.40	.30	—	.50	18.20	49	3
83	Crosby, Minnesota	9.00	—	.10	—	9.10	25	—

Št.	DOHODKI: Podružnica	MESEČNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupaj	STEV. ČLANIC	
		Redni	Mladinski				Redni	Mlad.
84	New York City, New York	37.10	—	.80	1.50	39.40	102	—
85	De Pue, Illinois	12.75	—	.10	—	12.85	35	—
86	Nashwauk, Minnesota	—	—	—	—	—	22	1
87	Pueblo, Colorado	—	—	—	—	—	28	12
88	Johnstown, Pennsylvania	28.35	1.90	.70	—	30.95	76	19
89	Oglesby, Illinois	30.80	2.00	.20	.25	33.25	88	20
90	Bridgeville, Pennsylvania	25.80	.40	.40	—	26.60	73	4
91	Verona, Pennsylvania	25.85	1.00	—	—	26.85	61	10
92	*Crested Butte, Colorado	10.25	—	—	—	10.25	25	—
93	Brooklyn, New York	27.90	—	.20	—	28.10	79	—
94	Canton, Ohio	3.45	.10	—	—	3.55	11	1
95	South Chicago, Illinois	66.40	2.90	—	—	69.30	172	29
96	Universal, Pennsylvania	—	—	—	—	—	63	2
97	Cairnbrook, Pennsylvania	16.15	.40	—	—	16.55	39	4
99	Elmhurst, Illinois	10.50	—	—	—	10.50	25	—
100	Ottawa, Illinois	4.20	.40	.30	—	4.90	12	4
101	Duluth, Minnesota	4.95	.20	—	—	5.15	13	2
102	Willard, Wisconsin	—	—	—	—	—	23	—
104	Johnstown, Pennsylvania	16.45	.40	.20	—	17.05	47	4
105	Detroit, Michigan	7.95	.40	.40	—	8.75	22	4
Skupaj		\$3,975.75	\$142.40	\$10.50	\$5.60	\$4,134.25	11,050	1,453

Voščilne kartice:

Podružnice prodale vse kartice poslane njim:

Št. 1, Sheboygan, Wisconsin	\$10.00	
Št. 32, Euclid, Ohio	34.20	
Št. 67, Bessemer, Pa.	5.00	\$49.20

Prejemki od ostalih podružnic:

Št. 4, Oregon City, Oregon	\$ 7.00
Št. 14, Nottingham, Ohio	3.00
Št. 20, Joliet, Illinois	3.00
Št. 21, Cleveland, Ohio	5.00
Št. 29, Browndale, Pennsylvania	7.00
Št. 66, Canon City, Colorado	1.00
Št. 88, Johnstown, Pennsylvania	2.00
Št. 95, South Chicago, Illinois	8.00—\$36.00—\$ 85.20

Skupni dohodki\$4 219.45

*Asesment za oktober.

STROŠKI:

Za umrlo Catherine Mesarich, podr. št. 8, Steelton, Pa.	\$ 100.00
Za umrlo Catherine Plut, podr. št. 8, Steelton, Pa.	100.00
Za umrlo Mary Klansek, podr. št. 24, La Salle, Ill.	100.00
Za umrlo Julia Adamic, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Ursula Za'okar, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Helen Ognjanovac, podr. št. 95, So. Chicago, Ill.	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje novembrske Zarje	796.21
Mesečne plače po odštetu davka: predsednica \$39.50; tajnica \$168.40; urednica \$184.00. Skupaj	391.90
Razni uradni stroški	113.56
Za clevelandske od požara nesrečne rojake	500.00
Skupni stroški	\$2,401.67

Ostalo v blagajni 31. oktobra 1944 (Balance October 31, 1944)\$149,617.05

Dohodki v novembru (November income) 4,219.45

Skupaj (Total)\$153,836.50

Stroški v novembru (November disbursements) 2,401.67

Preostanek 30. nov. 1944 (Balance Nov. 30, 1944)\$151,434.83

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

A HAPPY NEW YEAR!

ERMENC FUNERAL HOME

5325 W. Greenfield Ave. Phone Mitchell 1331
Milwaukee, Wisconsin

Za simpatično postrežbo se obrnite na

ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, INC.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland 3, Ohio

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service. Postrežba noč in dan.

Avtomobile za vse prilike. Tel.: ENDICOTT 3113.

WALTZES AND POLKAS FOR PIANO
WE HAVE NOTES FOR THE FOLLOWING SLOVENIAN
AND ACCORDION

SEDAJ LAHKO NAROČITE NOTE ZA SLOVENSKE
PESMI. V ZALOGI IMAMO SLEDEČE KOMADE:

No.		
1	Terezinka - Polka	25c
2	Triglav - Polka	25c
3	Židana marela - Polka	25c
4	Dekle, kdo bo tebe troštal — Sem fantič z zelenega Štajerja - Waltz	30c
5	Ljubljanske dame - Polka	25c
6	Črez tri gore — Sem prišel pod okno - Waltz	25c
7	Študentovska — Daj, daj, srečo boš imela - Polka	25c
8	Herkulovi - Waltz — Herkules - slovensko besedilo	25c
9	Pok čotiš — Šuster - Polka	30c
10	Ciganski otrok — Kje je moj mili dom - Polka	25c
11	Treba ni moje ljub'ce plaušati - Polka	30c
12	Pa moje ženke glas — Goreči ogenj - Polka	30c
13	Pastirček - Waltz	30c
14	Ko pičica ta mala - Waltz	30c
15	Nekaj sem zvedel novega — Črez tri gore - Waltz - druga melodija	30c
16	Moji tovarši so me naprav'li - Polka	30c
17	Pouštertanz — Siebenschritt - Štajerich	30c
18	U davnih starih časih - Polka	30c
19	Kako bom ljubila — Na planinah — Daj, daj, srček nazaj — Ne bom se možila - Waltz	30c
20	Oj, dekle, kaj tajiš - Waltz	25c
21	Moja dekle je še mlada - Polka	30c
22	Naprej — Zastava slave - marš - Polka	30c
23	Rožmarin - Waltz	25c
24	Oj marička — Dekle je po vodo šla — Kadar boš ti vandrat šel - Polka	30c
25	Ptički po luftu letajo — Škrjanč' se v luft — Pri 'taljančku - Waltz	30c
26	Sokolska koračnica - marš	30c
27	Milada - Waltz	30c
28	Dve let' in pol — Je pa davi slan'ca padla - Fox Trot	30c
29	Zdramska - Polka	30c
30	Dekle, ostani moja - Waltz	25c
31	Kaj se ti fantič v nevarnost — Kje je tista muha - Polka	30c
32	Bod' moja, ti bom lešnikov dal - Polka	30c
33	Od kod si dekle ti doma — Rožic ne bom trgala - Waltz	30c
34	Slovani, kje so naše meje - Polka	30c
35	Na levo tri, na desno tri - Polka	30c
36	Kaj mi nuca planinca - Polka	30c
37	Dobro jutro - Waltz	25c
38	Odpiraj okence - Waltz	30c
39	Slovenian Polka	25c
40	Imam dekle v Tirolah - Polka	25c
41	Micika, al' hočeš ti moža - Polka	25c
42	Kaj ne bila bi vesela - Waltz	30c
43	Pomlad - Waltz	30c
44	Pod okencem - Polka	25c
45	Veseli rudarji - Polka	30c
46	Moja baba je pijana - Polka	30c
47	Ljub'ca moja - Polka	30c
48	Pa na križ pri en hiš - Polka	25c
49	Na zdravje - Polka	25c
50	Živijo Slovenci - Polka	30c
51	Pod mojim okencem - Waltz	30c
52	Kukavica - Waltz	30c
53	Nebo je čisto jasno - Waltz	30c
54	Marijana Tango	30c
55	Zmeraj vesel - Polka	30c
56	Planinca - Polka	30c
57	Collinwood Polka	30c
58	Ljub'ca - Polka	30c
59	Euclid - Polka	30c
60	Trauca zeleni - Waltz	30c
61	Nova domovina - Waltz	30c
62	Roža - Waltz	30c

63	Slovenian Polka	30c
64	Dekle v zelenem vrtu sedi - Waltz	30c
65	Bye-Bye Baby - Polka	30c

Poština 10c — Postage 10c Extra

Važno: Z naročilom priložite tudi ceno in sicer v znamkah ali gotovini. Poština je posebej deset centov, katero svoto dodajte z naročilom. Ako naročite več komadov ob enem času je poština samo deset centov za vse skupaj. Na COD se ne pošilja. Za pevske klube ali kjer bi naročili več enakih komadov skupaj, tam se dobi poseben popust. Vsa pisma naslovite na naše uredništvo.

Naročila pošljite na:

UREDNIŠTVO "ZARJE"
6117 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio

Compliments of

Copper Country Supply Store

107 Fifth Street

FRANK R. MARZENE, Manager

Calumet, Michigan

A HAPPY NEW YEAR TO EVERYONE!

Ryans Funeral Home

AMBULANCE SERVICE

Day or Night

109—Sixth St. Telephone 25 Calumet, Mich.

A Prosperous New Year!

Kilpela Bros.

Sales and Service

APPLIANCES - RANGES - LINOLEUM
PAINTS - WALLPAPER

Fifth Street

Calumet, Mich.

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK
V ZEDINJENIH DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to
BUKOVNIK STUDIO
762 E. 185th Street. Phone IVanhoe 1166
CLEVELAND 19, OHIO.

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 42 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15619 Waterloo Rd.
Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel.: HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnava računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah
Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.

CLEVELAND 3, O. CLEVELAND 10, O.

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo: 39,150 Premoženje: \$5,500,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leto pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD
351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.